

TIE KOMMUNISMIIN

Kokoelma NKPN XXII edustajakokouksen ainelstoa

TIE KOMMUNISMIIN

**KOKOELMA
NKP:n XXII EDUSTAJAKOKOUKSEN
AINEISTOA**

17.—31. lokakuuta 1961

VIERASKIELISEN KIRJALLISUUDEN KUSTANNUSLIIKE
Moskova—1961

OIKAISUJA

- Sivu 71, 1. rivi ylh. *on:* Je — *po.:* Ja
" 211, 13. rivi ylh. *on:* 10 vuoden — *po.:* 9 vuoden
" 223, 18. rivi ylh. *on:* ruhuksi — *po.:* rehuksi
" 598, 17. rivi alh. *on:* vaatü — *po.:* vaatii

S I S Ä L T Ö

N. HRUSHTSHEV. NKP:n KESKUSKOMITEAN TOIMINTASE- LOSTUS NEUVOSTOLIITON KOMMUNISTISEN PUOLUEEN XXII EDUSTAJAKOKOUKSELLE	9
I. Nykyinen maailmantilanne ja Neuvostoliiton kansainvälinen asema	13
1. Sosialismin järjestelmän mahdin jatkuva kasvu ja tämän järjestelmän muuttuminen maailman kehityksen ratkaise- vaksi tekijäksi. Sosialististen maiden kansainvälisen vel- jeyden lujittuminen	17
2. Ristiriitojen kärjistyminen kapitalistisissa maissa. Val- lankumoustaistelun voimistuminen ja kansallisen vapaus- liikkeen nousu	25
3. Rauhanomainen rinnakkainolo on Neuvostoliiton ulkopo- litiikan päälinja. Kansat ovat rauhantaistelun ratkaiseva voima	41
4. On pyrittävä ratkaisemaan kansainväliset ongelmat rau- hanomaisin keinoin, paljastettava sodanlietsojien veh- keilyt ja manööverit. On parannettava valtioiden keski- näisiä suhteita	48
II. Neuvostoliiton siirtyminen kommunismin laajamittaisen ra- kentamisen kauteen	61
1. Toiminta maan taloudellisen mahdin kohottamisen hyväk- si. Seitsenvuotissuunnitelman kausi on tärkeä vaihe kom- munismin aineellisen ja teknillisen perustan luomisessa .	62
2. On käytettävä täydellisemmin sosialistisen talouden voimavaroja, tehtävä loppu tuhlaavaisuudesta ja epätalou- dellisuudesta. Kohotettava kaikin keinoin työn tuotta- vuutta	75
3. Maatalouden korkea kehitystaso on kommunismin rakenta- misen välttämätön edellytys. Uudismaiden raivaus on neuvostokansan suuri uroteko	82

4. On varmistettava maatalouden kehityksessä saavutetut tulokset ja lisättävä niitä. On tyydytettävä täydellisemmin väestön tarpeet maataloustuotteiden osalta	97
5. Kansan hyvinvoinnin paraneminen. Tieteen, opetustyön, kirjallisuuden ja taiteen kukoistus	104
6. Sosialististen yhteiskunnallisten suhteiden kasvaminen kommunistisiksi. Neuvostodemokratian kehitys. Sosialismi ja yksilön vapaus	116
III. Leninin puolue kommunismin voiton puolesta käytävän taistelun järjestäjänä	126
1. Yksilönpalvonnan seurausten voittaminen. Puolue-elämän leniniläisten normien ja johtoperiaatteiden kehittäminen. Puolueen taistelukyvyyn kohottaminen	128
2. Puolueen organisatorinen toiminta ja työntekijäin kasvat. Laajojen joukkojen aktiivinen osallistuminen yhteiskunnalliseen toimintaan on uusien menestysten avain	143
3. Puolueen ideologinen toiminta, lujempi yhteys kansan elämään, kommunistinen rakennustyö ja vallankumouksellisen teorian kehittäminen	154
N. HRUSHTSHEV. NEUVOSTOLIITON KOMMUNISTISEN PUOLUEEN OHJELMASTA. Alustus Neuvostoliiton kommunistisen puolueen XXII edustajakokouksessa	171
I. Sosialismin historialliset voitot	174
1. Leniniläinen ohjelma on toteutettu	174
2. Maailman kehityksen tärkeimmät tulokset	182
II. Kommunismi on puolueen ja kansan suuri päämäärä	192
III. Sosialistisesta taloudesta kommunistiseen talouteen	201
1. Kommunismin aineellisen ja teknillisen perustan luominen	201
2. Maatalouden ja yhteiskunnallisten suhteiden kehitys maaseudulla	214
3. Kansan hyvinvoinnin kohottaminen ja korkeimman elintason saavuttaminen	239
4. Suunnittelu ja taloudenpito kommunistisen rakennustyön vaatimusten tasolle	247
IV. Kommunististen yhteiskunnallisten suhteiden kehitys ja uuden ihmisen muovautuminen	254
1. Luokattoman yhteiskunnan rakentaminen Neuvostoliitossa	254
2. Proletariaatin diktatuurin valtiosta koko kansan valtioon	256

3. Kansakuntien läheneminen ja kansojen ystävyyslujittuminen	265
4. Kommunistinen kasvatus ja yksilön kalkanpuolinen kehittäminen	268
V. Kommunismi ja ihmiskunnan edistys	277
VI. Ohjelmaluonnoksen käsittelyn tuloksia	294
1. Puolue ja kansa ovat hyväksyneet yksimielisesti ohjelman luonnoksen. Lisäyksiä ja korjauksia luonnokseen	294
2. Ulkomaisia lausuntoja ohjelman luonnoksesta	304
VII. Puolue kommunismin laajamittaisen rakentamisen kaudella	313
N. HRUSHTSHEV. LOPPULAUSUNTO NKPn XXII EDUSTAJAKOKOUKSESSA	325
F. KOZLOV. NEUVOSTOLIITON KOMMUNISTISEN PUOLUEEN SAANTOJEN MUUTOKSISTA. Alustus NKPn XXII edustajakokouksessa	373
Kommunismin rakentaminen ja puolueenjäsenen nimen arvon kohottaminen	380
Puolueen sisäisen demokratian edelleen kehittäminen	388
Puolueen paikalliselimien ja perusjärjestöjen kasvava merkitys	401
Yhteenvedot NKPn sääntöjen luonnoksen käsittelystä	408
NEUVOSTOLIITON KOMMUNISTISEN PUOLUEEN XXII EDUSTAJAKOKOUKSEN PÄÄTÖSLAUSELMA NKPn KESKUSKOMITEAN TOIMINTASELOSTUKSEN JOHDOSTA	417
NEUVOSTOLIITON KOMMUNISTISEN PUOLUEEN OHJELMASTA. NKPn XXII edustajakokouksen päätöslauselma	451
NEUVOSTOLIITON KOMMUNISTISEN PUOLUEEN OHJELMA	455
Johdanto	457
Ensimmäinen osa. Siirtyminen kapitalismista kommunismiin on ihmiskunnan kehityksen tie	461
I. Kapitalismista sosialismiin siirtymisen historiallinen väistämättömyys	461
II. Lokakuun vallankumouksen ja Neuvostoliitossa saavutetun sosialismin voiton maailmanhistoriallinen merkitys	465

III. Sosialismin maailmanjärjestelmä	474
IV. Maailmankapitalismin kriisi	480
V. Työväenluokan kansainvälinen vallankumouksellinen liike	490
VI. Kansallinen vapausliike	500
VII. Taistelu porvarillista ja reformistista ideologiaa vastaan .	507
VIII. Rauhanomainen rinnakkainolo ja taistelu maailmanrauhan puolesta	513
Toinen osa. Neuvostoliiton Kommunistisen Puolueen tehtävät kommunistisen yhteiskunnan rakennustyössä	520
Kommunismi on koko ihmiskunnan valoisa tulevaisuus	520
I. Puolueen tehtävät taloudellisen rakennustyön alalla, kommunismin aineellisen ja teknillisen perustan luomisen ja kehittämisen alalla	524
1. Teollisuuden, rakennustoiminnan ja kulkulaitoksen kehitys ja niiden merkitys kommunismin tuotantovoimien luomisessa	525
2. Maatalouden ja yhteiskunnallisten suhteiden kehitys maaseudulla	534
3. Kansantalouden johtaminen ja suunnittelu	545
II. Puolueen tehtävät kansan aineellisen hyvinvoinnin kohottamisen alalla	550
III. Puolueen tehtävät valtiollisen rakennustyön alalla ja sosialistisen demokratian edelleen kehittämässä	559
1. Neuvostot ja valtion hallinnon demokraattisten periaatteiden kehittäminen	561
2. Kansalaisjärjestöjen merkityksen jatkuva kasvu. Valtio ja kommunismi	566
3. Neuvostoliiton asevoimien ja puolustuskuntoisuuden lujittaminen	570
IV. Puolueen tehtävät kansallisten suhteiden alalla	572
V. Puolueen tehtävät ideologian, kasvatuksen, opetuksen, tieteen ja kulttuurin alalla	577
1. Kommunistisen tietoisuuden kasvattamisen alalla	578
2. Opetustyön alalla	583
3. Tieteen alalla	586
4. Kulttuurirakennustyön, kirjallisuuden ja taiteen alalla .	591

VI. Kommunismin rakentaminen Neuvostoliitossa ja sosialististen maiden yhteistyö	593
VII. Puolue kommunismin laajamittaisen rakennustyön kaudella	597
NEUVOSTOLIITON KOMMUNISTISEN PUOLUEEN SAANNOISTA. <i>NKPn XXII edustajakokouksen päätöslauselma</i>	605
NEUVOSTOLIITON KOMMUNISTISEN PUOLUEEN SAANNÖT	609
I. Puolueen jäsenet, heidän velvollisuutensa ja oikeutensa	612
II. Puolueen jäsenkandidaatit	618
III. Puolueen järjestö rakenne. Puolueen sisäinen demokratia	619
IV. Puolueen ylimmät elimet	623
V. Puolueen tasavallan-, aluepiiri-, alue-, piirikunta-, kaupunki- ja piirijärjestöt	625
Puolueen tasavallan-, aluepiiri- ja aluejärjestöjen johtavat elimet	627
Puolueen piirikunta-, kaupunki- ja piirijärjestöjen (maaseutu- ja kaupunkipiirien) johtavat elimet	628
VI. Puolueen perusjärjestöt	629
VII. Puolue ja kommunistinen nuorisoliitto	633
VIII. Puoluejärjestöt Neuvostoarmeijassa	634
IX. Puolue ryhmät puolueen ulkopuolisissa järjestöissä	635
X. Puolueen rahavarat	636
NKPn XXII EDUSTAJAKOKOUKSEN PÄÄTÖS VLADIMIR ILJITSH LENININ MAUSOLEUMISTA	637
N. HRUSHTSHEV. NKPn XXII EDUSTAJAKOKOUKSEN PÄÄTÄJÄISPUHE	641

N. HRUSHTSHEV

**NKP:n KESKUSKOMITEAN TOIMINTASELOSTUS
NEUVOSTOLIITON KOMMUNISTISEN
PUOLUEEN XXII EDUSTAJAKOKOUKSELLE**

LOKAKUUN 17 pñä 1961

Toverit!

Neuvostoliiton kommunistisen puolueen XX edustajakokouksesta on kulunut lähes kuusi vuotta. Näillä vuosilla on ollut aivan poikkeuksellinen, voidaan sanoa maailmanhistoriallinen merkitys puolueellemme, neuvostokansalle ja koko ihmiskunnalle.

Neuvostosynnyinmaa on siirtynyt kauteen, jolloin rakennetaan kommunismia laajassa mitassa suurten töiden koko leveällä rintamalla. Neuvostoliiton talous ja kulttuuri elävät jyrkän nousun aikaa. Seitsenvuotissuunnitelmaa — synnyinmaamme tuotantovoimien mahtavan kehityksen suunnitelmaa — täytetään menestyksellisesti. Kansanjoukkojen luova voima kumpuaa tuhansina lähteinä esiin kaikkialla maassa. Ja ihmiskunnan historian ensimmäiset, neuvostoihmisten suorittamat suurenmoiset avaruuslennot ovat ikään kuin näiden merkittävien voittojen seppeleenä, rakenteilla olevan kommunismin korkealla liehuvana lip-puna.

Sosialismi on vakiintunut maailman koko sosialistisen ystävyysliiton puitteissa. Kuluneiden vuosien huomattavimmissa tapahtumissa on ilmennyt aikamme tärkein lainmukaisuus: sosialistisen maailmanjärjestelmän elinvoimat ovat karttuneet ja lujittuvat tavattoman nopeasti.

Puolueemme ja valtiomme toiminta on tapahtunut mutkallisessa kansainvälisessä tilanteessa. Imperialistit ovat monta kertaa yrittäneet saattaa maailman vaaralliselle sodan partaalle, tunnustella Neuvostoliiton voimia ja sen

kansojen miehuullisuutta. Monet porvarilliset poliitikot ovat lohdutelleet itseään harhaluuloilla: eivätköhän suunnitelmamme vain romahda, eivätköhän sosialistinen leiri hajoa? He ovat järjestäneet meitä vastaan monia provokaatioita ja tihutöitä. Puolue ja koko neuvostokansa ovat paljastaneet vihollistemme juonet ja selvinneet kunnialla kaikista koetuksista. Neuvostoliitto on tänään voimakkaampi ja lujempi kuin koskaan aikaisemmin! (K a u a n kestäviä suosionosoituksia.)

Tarkastellessamme nyt, neuvostomaan luovien voimien kukoistaessa, kulkemaamme voittojen tietä, saattaa se eräistä ehkä tuntua helpolta ja yksinkertaiselta. Ei, XX edustajakokouksen jälkeinen ajanjakso ei ole ollut helppoa eikä yksinkertaista, se on vaatinut puolueeltamme, Neuvostoliiton kaikilta kansoilta suuria ponnistuksia ja uhrautuvaisuutta. *Neuvostokansan, Neuvostoliiton kommunistipuolueen osaksi on tullut suuri tehtävä olla uranuurtajina kommunismin rakentamisessa, kulkea ennen tutkimattomia teitä kommunismin voittoon.*

Historia ei kehity suoraviivaisesti, sen kulussa on valtavia murroksia, mutkia ja käännteitä. Miten mainioita ominaisuuksia täytyykään olla puolueella, jottei se yhteiskuntakehityksen rajussa kulussa ja jyrkissä käännteissä kadottaisi yleistä näköalaa, vaan näkisi selvästi tien kommunismin! Suuren Leninin luomalla Neuvostoliiton kommunistipuolueella on kaikki nämä poliittisen johtajan ominaisuudet. Voidakseen ratkaista oikealla tavalla pääkysymykset, määrittää ulko- ja sisäpolitiikan päälinjan ja toteuttaa sitä järkkymättä puolueelta ja sen Keskuskomitealta on vaadittu syvällistä tapahtumien ymmärtämistä, vallankumouksellista rohkeutta ja päättäväisyyttä.

Elämä on todistanut puolueen teoreettiset johtopäätökset ja poliittisen suunnan, sen päälinjan, täysin oikeiksi. Neuvostoliiton kymmenmiljoonainen kommunistipuolue on saapunut XXII edustajakokoukseensa yksimielisenä ja yhtenäisenä, erottamattomassa yhteydessä neuvostokansaan. (Myrskyisiä suosionosoituksia.) Puolueko-

kouksemme 5 tuhatta edustajaa, Leninin suuren puolueen parhaimmisto, on puolueemme ja kansamme yhtenäisyyden, niiden tahdon ja ajatusten elävä olennoituma. (Suosionosoituksia.)

Puolueemme suuntauksella on ollut valtava merkitys sosialististen maiden yhtenäisyyden lujittumiselle, kansainvälisen kommunistisen ja työväenliikkeen yhtenäisyydelle, yleisen rauhan säilymiselle ja uuden maailmansodan ehkäisemiselle. Neuvostovaltion maine ja arvovalta maailmassa ovat entisestäänkin kasvaneet. Kommunististen ja työväenpuolueiden edustajien neuvottelukokoukset ovat antaneet korkean arvion NKPN osuudesta kansainvälisessä kommunistisessa ja työväenliikkeessä.

Sallikaa minun edustajakokouksemme puolesta, Neuvostoliiton kaikkien kommunistien nimissä kiittää lämpimästi veljespuolueita niiden puolueellemme osoittamasta luottamuksesta. (Kauan kestäviä suosionosoituksia.) Sallikaa minun vakuuttaa täällä oleville rakkaile vieraillemme, veljespuolueiden edustajille, että Neuvostoliiton kommunistinen puolue täyttää vastaisuudessaikin kansainvälisen velvollisuutensa kaikkien maiden työtätekeviä kohtaan, koko edistyksellistä ihmiskuntaa kohtaan. (Myrskyisiä suosionosoituksia.)

I. NYKYINEN MAAILMANTILANNE JA NEUVOSTOLIITON KANSAINVÄLINEN ASEMA

Toverit! NKPN XX edustajakokouksen jälkeisen ajanjakson pääsisältönä on ollut kahden yhteiskunnallisen maailmanjärjestelmän — sosialistisen ja kapitalistisen — kilpailu. Siitä on muodostunut historian nykyvaiheessa maailmankehityksen akseli ja perusta. Yhteiskuntakehityksessä ilmenee entistä selvemmin kaksi linjaa, kaksi historiallista suuntaa. Toinen niistä on yhteiskunnallisen edistyksen, rauhan ja rakennustyön linja. Toinen on taantumuksen, sarron ja sodan linja.

Jos kuvittelemme maapalloa tämän kilpailun valtavaksi areenaksi, niin näemme, että sosialismi on askel askeleelta valloittanut vanhalta maailmalta aseman toisensa jälkeen. Sosialismi on ennen muuta saattanut kapitalistisen maailman tuntuvasti ahtaammalle ratkaisevalla toiminnan alalla, aineellisen tuotannon alalla. Sosialistisen järjestelmän osuus maailman tuotannossa on kasvanut ja sen kehitysvauhti on huomattavasti nopeampi kuin kehittyneimpien kapitalististen maiden. Kaikki näkevät, että sosialismin maat pystyvät kehittämään jättiläismäiset tuotantovoimat ja luomaan maan päällä aineellisten ja henkisten hyödykkeiden todellisen runsauden.

Harjoittaessamme järkähtämättömästi rauhanpolitiikkaa emme ole unohtaneet imperialistien taholta uhkaavaa sodan vaaraa. On tehty kaikki välttämätön maamme puolustusylivoiman turvaamiseksi. Sosialistisen tuotannon, neuvostotieteen ja -tekniikan voitot ovat antaneet meille mahdollisuuden todelliseen mullistukseen sotilaallisella alalla. Maamme ja koko sosialistisen leirin käytettävissä on nyt sellainen mahtava voima, joka on kyllin riittävä suojelemaan varmasti sosialismin suuria saavutuksia imperialististen hyökkääjien rikollisilta yrityksiltä. (Suosionosoituksia.) Neuvostoliiton ja muiden sosialististen maiden lisääntynyt puolustusmahti ja koko maailman rauhantahtoiset voimat ovat estäneet imperialisteja suistamasta kahden järjestelmän kilpailua rauhanomaisilta raiteilta aseellisten yhteentörmäysten ja sodan tielle. Noudattaen lujasti leniniläistä rauhanomaisen rinnakkainolon linjaa Neuvostoliitto on paljastanut ja tyrehtyttänyt päättävästi imperialistien provokaatiot.

Se tosiasia, että sota on onnistuttu ehkäisemään ja että neuvostokansa ja muiden maiden kansat ovat saaneet nauttia rauhanomaisen elämän hyvyiksiä, on puolueen ja sen Keskuskomitean toiminnan tärkein tulos niiden pyrkiessä lisäämään neuvostovaltion mahtia ja toteuttamaan leniniläistä ulkopoliittikkaa. Sitä on pidettävä sosialismin maiden

veljespuolueiden toiminnan tuloksena, kaikkien maiden rauhantahtoisten voimien työskentelyn tehostumisen tuloksena. (K a u a n k e s t ä v i ä s u o s i o n o s o i t u k s i a .)

On tunnettua, että imperialistit ovat viime vuosina yrittäneet monta kertaa syyttää uuden sodanpalon ja koetella sosialistisen järjestelmän lujutta. USA ja sen lähimmät liittolaiset ovat viimeksi kuluneiden viiden vuoden aikana käyttäneet monesti raakaa voimaa, tarttuneet aseisiin. Mutta Neuvostoliitto ja kaikki sosialistiset maat ovat joka kerta ajoissa pysähdyttäneet hyökkääjän. Erikoinen, periaatteellinen merkitys on ollut sillä, että sosialistiset maat ovat asettuneet puolustamaan vapautensa ja riippumattomuutensa puolesta taistelevia kansoja. Joukkojen tietoisuuteen syöpyy yhä syvemmälle käsitys, että Neuvostoliitto ja kaikki sosialistiset maat ovat vapautensa ja riippumattomuutensa, edistyksen ja rauhan puolesta taistelevien kansojen luotettava tuki. (S u o s i o n o s o i t u k s i a .)

Kahden järjestelmän rauhanomaisessa kilpailussa kapitalismi on kärsinyt kaikkien kansojen silmissä tuntuvan moraalisen tappion. Tavalliset ihmiset vakuuttuvat päivä päivältä yhä enemmän siitä, ettei kapitalismi pysty ratkaisemaan ainoatakaan ihmiskunnan ratkaistavaksi kypsyyntä ajankohtaista ongelmaa. Yhä ilmeisemmäksi käy, että vain sosialismi voi ratkaista nämä ongelmat. Luottamus kapitalistiseen järjestelmään ja kapitalistiseen kehitystiehen horjuu yhä enemmän. Monopolipääoma, jonka vaikutusvalta heikkenee, turvautuu yhä useammin kansanjoukkojen pelotteluun ja lannistamiseen, avoimiin diktatuuri-menetelmiin sisäpolitiikassaan ja hyökkäystoimiin suhteissaan muihin maihin. Kansanjoukot tekevät kuitenkin yhä voimakkaampaa vastarintaa taantumukselle.

Kenellekään ei ole mikään salaisuus, että sellaiset menetelmät kuin pelottelu ja uhkailu eivät ole voiman merkki, vaan todistus kapitalismin heikkenemisestä, sen yleisen kriisin syvenemisestä. Kuten sanotaan, kun ei ole pysynyt kiinni harjassa, ei pysy kiinni hännässäkään. (N a u r u a

s a l i s s a.) Taantumus pystyy vielä perustuslakia rikkoen hajottamaan maassa tai toisessa parlamentin, telkeämään vankiloihin kansan parhaita edustajia, lähettämään risteilijöitä ja merijalkaväkeä taltuttamaan "uppiniskaisia". Kaikella tällä voidaan joksikin aikaa lykätä tuonnetuksi kapitalismin herruuden viimeistä hetkeä. Mutta nämä vainotoimenpiteet paljastavat entistä näkyvämmiin imperialismin ryöväriolemuksen. Imperialistit hakkaavat poikki oksaa, jolla istuvat. Maailmassa ei ole sellaista voimaa, joka voisi estää ihmiskunnan kulkemasta edistyksen tietä. (Myrskyisiä suosionosoituksia.)

Tapahtumat ovat osoittaneet, että XX edustajakokouksen määrittelemä puolueemme linja on ollut oikea ja varma: edustajakokous osoitti, että aikakautemme peruspiirteenä on sosialismin laajeneminen yli yhden maan puitteiden ja sen muuttuminen maailmanjärjestelmäksi. Edustajakokouksen jälkeen kuluneena kautena on otettu uusi tärkeä edistysaskel — sosialistinen maailmanjärjestelmä on muodostumassa yhteiskuntakehityksen ratkaisevaksi tekijäksi.

Puolue teki johtopäätöksen, että siirtomaajärjestelmän romahdus on väistämätön. Siirtomaajärjestelmä on tosiasiallisesti luhistunut kansallisen vapausliikkeen mahtavista iskuista.

Puolue esitti tärkeän väitteen, että valtioiden väliset sodat eivät ole nykyaikana väistämättömiä, vaan että ne voidaan ehkäistä. Kuluneiden vuosien tapahtumat ovat vahvistaneet tämänkin johtopäätöksen. Ne ovat osoittaneet, että rauhan vartiossa olevilla mahtavilla voimilla on nykyään käytettävissään tehokkaita keinoja, joilla voidaan estää imperialistit aloittamasta maailmansotaa. Yhä ilmeisemmäksi on käynyt, että rauhan ja sosialismin voimat ovat suuremmat kuin imperialismin ja sodan voimat.

Toverit, lyhyesti sanoen nämä kuusi vuotta ovat olleet meille hyvää aikaa koko maailman mitassa! (Myrskyisiä suosionosoituksia.)

I. Sosialismin järjestelmän mahdin jatkuva kasvu ja tämän järjestelmän muuttuminen maailman kehityksen ratkaisevaksi tekijäksi. Sosialististen maiden kansainvälisen veljeyden lujittuminen

Kuluneena ajanjaksona on päättynyt tärkeä vaihe sosialistisen maailmanjärjestelmän historiallisessa kehityksessä. Sen luonteenomaiset erikoisuudet ovat seuraavat:

Neuvostoliitto on aloittanut laajassa mitassa kommunismin rakentamisen; useimmissa kansandemokratioissa on tehty loppu talousmuotojen moninaisuudesta ja ne ovat nyt päättämässä sosialismin rakentamista; sosialististen maiden veljellinen yhteistoiminta ja keskinäinen avunanto on kehittynyt kaikin puolin. Kapitalismin palauttamisen yhteiskunnallis-taloudellisista mahdollisuuksista on nyt tehty loppu kaikissa sosialistisissa maissa eikä vain Neuvostoliitossa. Uuden maailmanjärjestelmän kasvava mahti takaa sosialististen maiden poliittisten ja yhteiskunnallis-taloudellisten valloitusten järkkymättömyyden. Sosialismin täydellinen voitto on varma todella vapaiden kansojen ystävyysliiton puitteissa.

Sosialistisen maailmanjärjestelmän talous kehittyy edelleenkin paljon nopeammin kuin kapitalismin talous. Esitän numerotietoja, jotka luonnehtivat sosialismin maiden ja kapitalististen valtioiden teollisuustuotannon kasvua (verrattavissa olevan alueen mukaisessa prosenttisuhteessa vuoteen 1937):

Vuodet	Sosialismin maat	Kapitalismin maat
1937	100	100
1955	362	199
1956	404	208
1957	445	215
1958	521	210
1959	610	231
1960	681	244

Kuten näette, sosialistiset maat ovat vuoteen 1960 mennessä lisänneet teollisuustuotannon määrää vuoteen 1937 verraten 6,8-kertaisesti ja kapitalistiset maat samaan aikaan vähemmän kuin 2,5-kertaisesti. Sosialismin maiden osuus maailman teollisuustuotannossa on kasvanut 27 %:sta vuonna 1955 noin 36 %:iin vuonna 1960.

Kaikissa sosialistisissa maissa on maatalous- ja teollisuustuotannon suhde muuttunut. Teollisuustuotannon osuus lisääntyy nopeasti. Koko sosialistisen leirin osalta se on nykyään keskimäärin noin 75 %. Sosialismin maailmanjärjestelmän kansantaloudessa pannaan pääpaino teollisuuden kehittämiseen.

Näiden vuosien suuri vallankumouksellinen tapahtuma on ollut maatalouden tuotannollisen osuustoiminnallistamisen päätökseen saattaminen useimmissa kansandemokratian maissa. Sosialistisen lohkon osalle tulee maatalousmaiden kokonaisalasta nyt yli 90 % koko järjestelmän mitassa. Sen tuloksena yhteiskunnan luokkarakenne on muuttunut ja työväenluokan ja talonpoikaiston liitto lujittunut, ihmisen harjoittaman toisen ihmisen riiston taloudelliset perusteet on hävitetty. Kansan moraalinen ja poliittinen yhtenäisyys, joka ensiksi muodostui meidän maasamme, lujittuu kaikissa sosialistisissa maissa. Meidän kansamme suhtautuu syvällä myötätunnolla niihin tuloksiin, joita suuri Kiinan kansa ja muut veljeskansat ovat saavuttaneet sosialistisessa rakennustyössään, ja toivoo niille uusia mainioita voittoja. (Kauan kestäviä suosionosoituksia.)

Sosialististen maiden työtätekevien elintaso on kohonnut kansantalouden kehityksessä saavutettujen menestysten pohjalla. Tämä on sitäkin ilahduttavampaa, kun veljesmaissa alkuaikoina suoritettuun yhteiskunnan vallankumoukselliseen uudestijärjestelyyn liittyi väistämättömästi suuria kustannuksia ja vaikeuksia ja se vaati runsaasti varoja kapitalismilta periytyneen taloudellisen jälkeenjääneisyyden poistamiseksi. Nyt yhteiskunnallisen uudestijärjestelyn tärkeän vaiheen päätyttyä on saatu entistä

suotuisimmat edellytykset talouden ja kulttuurin jatkuvalla kasvulla ja työtätekevien hyvinvoinnin kohoamiselle.

Suvereenisten sosialististen valtioiden suuren ryhmän ilmestyttyä maailman areenalle elämä nosti esiin kysymyksen niiden välisten keskinäissuhteiden ja yhteistoiminnan järjestämisestä periaatteellisesti uudelle pohjalle. Veljespuolueiden yhteisin ponnistuksin on löydetty ja kehitetään muodoltaan uudenlaisia valtioidenvälisiä keskinäissuhteita — tasa-arvoisuuden, molemminpuolisen edun ja toverillisen keskinäisavun periaatteisiin perustuvaa taloudellista, poliittista ja sivistyksellistä yhteistoimintaa. Sosialististen maiden jatkuva veljellinen lähentyminen ja niiden poliittinen ja taloudellinen yhdistyminen ovat sosialistisen maailmanjärjestelmän lujtuuden ja kestävyuden ratkaisevia edellytyksiä. Me olemme yhdistyneet vapaaehtoisesti kulkeaksemme yhdessä samaa päämäärää kohti. Kukaan ei ole pakottanut meitä tähän liittoon. Me tarvitsemme sitä kaikki kuin ilmaa.

Sosialistisen maailmanjärjestelmän kehityksen alkuvaiheessa maiden väliset yhteydet olivat etupäässä kahdenkeskistä kaupankäyntiä sekä tieteellisten ja teknillisten kokemusten vaihtoa. Vallitsevina muotoina olivat etupäässä eri maiden keskinäinen avunanto ja luottotoiminta.

Veljespuolueiden käytännöllinen kokemus on nostanut viime vuosina esiin uuden muodon — suoranaisen tuotannollisen yhteistoiminnan. Ottakaamme esimerkiksi Taloudellisen keskinäisavun neuvoston jäsenmaiden neuvottelu kansantalouden eri alojen kehityksen tärkeimmistä tavoiteluvuista vuosiksi 1956—1960. Se oli tärkeä askel eteenpäin. Vuodesta 1959 lähtien on yhdenmukaistettu kansantalouden kehityksen valtiosuunnitelmat. Puolueiden ja hallitusten johtajien väliset aika-ajoittaiset neuvonpidot ja mielipiteiden vaihto tärkeimmistä taloudellisista ja poliittisista ongelmista ovat vakiintuneet käytäntöön. Sosialististen maiden kollektiiviset elimet — Varsovan sopimuksen järjestö ja Taloudellisen keskinäisavun neuvosto — ovat lujittuneet.

Täydellä syyllä voidaan sanoa, että maailman areenalla on olemassa vapaiden kansojen luja sosialistinen ystävyysliitto.

Sosialistisissa maissa ja niiden välisissä suhteissa tapahtuneet syvälekäyvät laadulliset muutokset ovat havainnollisena todistuksena sosialistisen maailmanjärjestelmän entistä suuremmasta kypsyystään. Se on nyt astunut kehityksensä uuteen vaiheeseen. Tärkeintä on nyt se, että kehittämällä jatkuvasti kaikkien ja samalla kunkin sosialistisen maan taloutta saavutetaan sosialismin maailmanjärjestelmän ylivoima kapitalistiseen nähden tuotannon absoluuttisessa määrässä. Se on oleva sosialismin suuri historiallinen voitto. Maamme, joka on astunut ensimmäisenä kommunismin laajamittaisen rakentamisen tielle, on helpottava ja nopeuttava saavutuksillaan sosialistisen maailmanjärjestelmän muiden maiden kulkua kommunismin.

Erikoisen merkityksen saavat nykyään kansallisen talouden johtomuotojen ja menetelmien alituinen parantaminen, sisäisten voimavarojen ja mahdollisuuksien mahdollisimman järkipäiväinen hyväksikäyttö ja tieteellisesti perusteltujen mittasuhteiden noudattaminen kunkin maan eri talousalojen kehityksessä. Välttämättömämpää kuin koskaan ennen on niin ikään se, että käytetään järkevästi ja mahdollisimman tehokkaasti hyväksi niitä etuisuuksia, jotka ovat syntyneet sosialismin kehittyessä maailmanjärjestelmäksi: kansainvälistä sosialistista työnjakoa, tuotannon erikoistamista ja yhteistoiminnallistamista, kansantaloussuunnitelmien yhdenmukaistamista ja sosialististen maailmanmarkkinoiden mahdollisuuksia.

Kuluneella toimintakaudella on sosialististen maiden välinen tavaravaihto kehittynyt poikkeuksellisen nopeasti, huomattavasti nopeammin kuin kapitalististen maiden ulkomaankauppavaihto. Vuosina 1950—1960 sosialistisen ystävyysliiton maiden välinen tavaravaihto on kasvanut enemmän kuin 3-kertaiseksi. Samaan aikaan kapitalististen maiden välinen tavaravaihto on lisääntynyt vain

2-kertaiseksi. Sosialistisen maailmanjärjestelmän uudessa-kin kehitysvaiheessa veljesmaiden molemminpuolisesti edullisella kaupankäynnillä on tärkeä sija. Tulevaisuudessa se nähtävästi tulee yhä suuremmassa määrässä tapahtumaan samalla pohjalla kuin kunkin sosialistisen maan sisäinen kaupankäynti, ts. korvaamalla yhteiskunnallisesti välttämätön työnkulutus. Mitä täydellisemmin noudatetaan tätä periaatetta, sitä tehokkaampi on oleva taloudelisten kiihokkeiden vaikutus kunkin maan talouselämässä, sitä nopeammin on edistytävä suvereenisuuteen ja kansallisten etujen huomioon ottamiseen perustuva valtioiden välinen yhteistoiminta ja kansainvälinen sosialistinen työnjako.

Ponnistusten yhdistäminen kunkin sosialistisen maan kansallisen talouden kehittämässä ja taloudellisen yhteistyön sekä keskinäisen avunannon vakauttamisessa ja laajentamisessa on sosialistisen maailmantalouden jatkuvan nousun valtatie.

Toverit! Tänäpä enemmän kuin koskaan ennen pitää paikkansa V. I. Leninin toteamus, että sosialismi vaikuttaa kansainväliseen kehitykseen pääasiassa taloudellisilla saavutuksillaan. Sosialismin ja kommunismin rakentamisen voimistuva kaikinpuolinen vaikutus ei-sosialististen maiden kansoihin on tekijä, joka vallankumouksellistaa ja jouduttaa koko ihmiskunnan kehitystä edistyksen tiellä.

Sosialismi on vankasti ensi sijalla talouden kehitysvauhdissa, se on kapitalististen maiden edellä maailman tieteellisen ja teknillisen edistyksen useiden mitä tärkeimpien alojen kehityksessä. Imperialismin maat ovat menettäneet entisen monopoliasemansa ei-sosialististen maailmanmarkkinoiden varustamisessa tuotantovälineillä sekä myös luottotoiminnassa, lainojen myöntämisessä ja teknillisessä palvelussa. Muukalaisten siirtomaorjuudesta vapautuneet Aasian ja Afrikan kansat kääntävät yhä useammin katseensa sosialistisiin maihin ja käyttävät hyväkseen niiden kokemuksia järjestäessään taloudellisen ja yhteiskunnallisen elämänsä eri aloja. Ne etsivät sosialistiselta

maailmanjärjestelmältä suojelusta ja kannatusta taistelussaan siirtomaaherroja vastaan, jotka yrittävät loukata niiden vapautta ja itsenäisyyttä.

Sosialististen valtioiden mahdin kasvu merkitsee rauhan aineellisten ja moraalisten tekijöiden voimistumista. Nyt ei voida enää käsitellä nykyajan perusongelmia, esimerkiksi sodan ja rauhan ongelmia, vain kapitalismin lakien vaikutuksen kannalta. Ei enää sutena häääävä imperialismi, vaan rauhan ja edistyksen ihanteita edustava sosialismi on nyt muodostumassa maailmankehityksen ratkaisevaksi tekijäksi.

Sosialistiset maat ovat raivanneet tien kansainvälisen elämän uusille säännöille antaen koko maailmalle esimerkin todella tasa-arvoisista veljellisistä kansojen välisistä suhteista. Sosialismin aatteiden vaikutuksesta työtätekevien vapaustaistelu ja kansojen yleisdemokraattiset liikkeet sulautuvat yhteiseksi yleismaailmalliseksi vyöryksi, joka horjuttaa imperialismien perusteita.

Sitä mukaa kuin sosialismi saavuttaa uusia voittoja kansojen yhtenäisyys lujittuu niin jokaisessa sosialistisessa maassa kuin myös koko sosialistisen maailmanjärjestelmän mitassa.

Kuten mitkään myrskyt eivät ole pelottavia jyrkälle puulle, joka on tunkenut juurensa syväälle maahan, samoin eivät mitkään vastoinkäymiset ja järkytykset ole pelottavia uudelle, sosialistiselle maailmalle. Imperialististen voimien tukeman sisäisen taantumuksen järjestämä vastavallankumouksellinen kapina Unkarissa, vihollisten vehkeilyt Puolassa ja Saksan Demokraattisessa Tasavallassa ovat osoittaneet, että sosialismin rakentamisen kaudella luokkataistelu voi aika ajoin voimistua ja kärjistyä. Sisäisten taantumusvoimien jäännökset voivat imperialismien tukemina yrittää vastaisuudessakin irrottaa maan tai toisen sosialistisesta järjestelmästä pyrkien palauttamaan siellä entiset porvarilliset olot. Taantumusvoimat keinottelevat vaikeuksilla, joita väistämättömästi tulee olemaan sellaisessa uudessa työssä kuin yhteiskunnan vallankumouksel-

lisessa uudistamisessa, ne lähettävät asiamiehfään sosialistisiin maihin.

Eräiden imperialististen maiden hallituspiirit ovat kottaneet valtiopolitiikan tasolle sosialistisia maita vastaan suuntautuvan myyräntyön suorittamisen. USA käyttää kyynillisen avomielisesti satoja miljoonia dollareita sosialistisiin maihin kohdistuvaan vakoilu- ja tuhotoimintaan, järjesteeleee niin sanottuja „sissiosastoja“ kooten niihin rikollisia aineksia, hurjapäitä, jotka ovat valmiit tekemään maksusta mitä likaisimpia rikoksia. Jo useita vuosia USAssa on vietetty provokatorisia „orjuutettujen kansakuntien viikkoja“. Monopoliien palkatut asiamiehet sanovat „orjuutetuiksi“ kaikkia imperialistisesta orjuudesta vapautuneita ja vapaan kehityksen tielle lähteneitä kansoja. Imperialistinen demagogia ja ulkokultaisuus on tosiaankin rajatonta! Monopolistien huudot „orjuutetuista kansoista“ tuovat mieleen veijarin, joka kopeloi toisen taskua ja huutaa: ”Ottakaa kiinni varas!” (Hilpeyttä salissa. Suosionosoituksia.)

Imperialistien vehkeilyjä ei pidä unohtaa. Uuden elämän rakentamisessa saavuttamamme valtavat voitot eivät saa herättää meissä itsetyytyväisyyttä eivätkä heikentää valppauttamme. Tietysti, mitä suurempia ovat sosialismin menestykset, mitä korkeampi on kussakin sosialistisessa maassa elintaso, sitä tiiviimmin yhdistyy kansa kommunistien ja työväenpuolueiden ympärille. Tämä on yksi puoli asiasta, varsin ilahduttava puoli. On kuitenkin pidettävä mielessä myös muuta. Kaikkien sosialististen maiden kansojen yhtenäisyyden kasvaessa jää imperialisteille yhä vähemmän sellaisia toiveita, että kapitalistinen järjestys voitaisiin palauttaa ja sosialistiset maat voitaisiin muuttaa toisenlaisiksi. Siksi maailman taantumusvoimat yhä suuremmissa määrässä pyrkivät antamaan sosialistisille valtioille iskun ulkoa käsin ja saattamaan sodan avulla kapitalismin valtaan kaikkialla maailmassa tai ainakin jarruttamaan sosialismin maiden kehitystä.

Paatuneimmat imperialistit, jotka seuraavat periaatetta „meidän jälkeemme vedenpaisumus“, julistavat avoimesti pyrkivänsä uuteen sotaseikkailuun. Pelotellen kansoja imperialismiin ideologit yrittävät levittää eräänlaista toivottomuuden ja epätoivon filosofiaa. He kirkuvat hysteerisesti: „Mieluummin kuolema kapitalismin vallitessa kuin elämä kommunismin vallitessa!“ Heitä ei nähkääs miellyttävä vapaiden kansojen kukoistus. He pelkäävät, että heidänkin maassaan kansat lähtevät kulkemaan sosialismin tietä. Luokkavihan sokaisemina vihollisemme ovat valmiit syöksemään koko ihmiskunnan tuhoisaan sotaan. Mutta imperialisteilla alkaa olla yhä vähemmän mahdollisuuksia hyökkäysaikeittensa toteuttamiseen. He käyttäytyvät kuin se raihna ja himokas vanhus, jonka voimat olivat ehtyneet, ruumiilliset kyvyt heikenneet, mutta kiihkeät halut säilyneet entisellään.

Imperialistit voivat tietenkin antautua vaarallisiin seikkailuihin, mutta menestymismahdollisuuksia heillä ei ole. He ovat valmiit turvautumaan myös muihin keinoihin. Heikentääkseen sosialistista leiriä imperialistit yrittävät riitaannuttaa veljesmaiden kansoja, kylvää eripuraisuutta niiden keskinäisiin suhteisiin, elvyttää kansallisuusvihan jäännöksiä ja pitää keinotekoisesti yllä kiihkokansallisia mielialoja.

Marxilais-leniniläisille puolueille ja sosialististen maiden kansoille lankeaa suuri historiallinen vastuu jatkuvasta sosialististen maiden kansainvälisen veljeyden ja kansojen välisen ystävyuden lujittamisesta.

Niin kauan kuin on olemassa imperialistisia hyökkääjiä meidän on oltava varuillamme, pidettävä ruuti kuivana, tehostettava sosialististen maiden puolustusta, niiden asevoimia ja valtion turvallisuuselimiä. Jos imperialistit kuitenkin, vastoin tervettä järkeä, rohkenevat kajota sosialistisiin maihin ja suistaa ihmiskunnan tuhoisan maailmansodan kurimukseen, tämä heidän järjetön askeleensa on jäävä heidän viimeiseksi, se tekee lopun koko kapitalistisesta järjestelmästä. (Suosionosoituksia.)

Puolueemme käsittää selvästi tehtävänsä ja vastuunsa, tekee kaikkensa sen hyväksi, että sosialismin maailmanjärjestelmä edelleenkin lujittuisi, kartuttaisi voimia ja kehittyisi. Me uskomme, että kilpailussa kapitalismin kanssa sosialismi saavuttaa voiton. (Kauan kestäviä suosionosoituksia.) Me uskomme, että tämä voitto saavutetaan rauhanomaisen kilpailun eikä sodan seurauksena. Me olemme kannattaneet, kannatamme ja tulemme edelleenkin kannattamaan yhteiskuntajärjestelmältään erilaisten valtioiden rauhanomaista rinnakkainoloa ja me teemme kaikkemme maailmanrauhan lujittamiseksi. (Kauan kestäviä suosionosoituksia.)

2. Ristiriitöjen kärjistyminen kapitalistisissa maissa. Vallankumoustaistelun voimistuminen ja kansallisen vapausliikkeen nousu

Toverit! Eritellessään kapitalismin maissa vallitsevaa tilannetta puolueen XX edustajakokous teki johtopäätöksen, että nämä maat kulkevat väistämättömästi uusia taloudellisia ja yhteiskunnallisia järkytyksiä kohden. Onko tämä johtopäätös pitänyt paikkansa? On, se on pitänyt paikkansa. Viime vuosina kapitalististen maiden sisäiset sekä niiden keskinäiset ristiriidat ovat kärjistyneet entistään, siirtomaavaltojen hajoaminen on jatkunut, työväenluokan taistelu ja kansojen kansallinen vapausliike ovat saavuttaneet valtavat mittasuhteet.

Kapitalismin yleinen mätänemistäipumus on jatkunut armottoman voimakkaana. Kapitalististen maiden talouselämä, vaikka tiettyä tuotannon kasvua onkin ollut, on muodostunut entistä epävakaisemmaksi ja muistuttaa horkkatautia potevaa sairasta, sillä lyhytaikaiset korkeasuhdannekaudet muuttuvat tämän tästä lasku- ja pulakausiksi. Kapitalismin johtavimmassa maassa USAssa tuotanto on viimeksi kuluneiden viiden vuoden aikana kokenut kaksi pulan luontoista laskuvaihetta ja sodanjälkeisenä kautena siellä on ollut kaikkiaan neljä tällaista lama-

kautta. Vuosien 1957—1958 talouspula käsitti maat, joiden osalle tulee noin kaksi kolmannelle kapitalistisen maailman teollisuustuotannosta. Samalla kun monopoliyritysten liikevoitot ovat satumaisesti kasvaneet, työtätekevien reaali-palkat ovat kohonneet mitättömän vähän, paljon hitaammin kuin työn tuottavuus. Työväenluokan aikaisemmin hankkimat sosiaaliset parannukset hupenevat vähitellen olemattomiin. Yleensä työtätekevien asema huononee, varsinkin taloudellisesti alikehittyneissä maissa.

Viimeksi kuluneiden viiden kuuden vuoden aikana ihmiskunta on saavuttanut huomattavia voittoja tieteen ja tekniikan kehityksessä, varsinkin atomienergian, elektronikan, reaktio- ja raketitekniiikan alalla. Mutta näiden saavutusten järkipärisen käytön esteenä ovat kapitalistisen tuotantotavan vajavaisuudet, joista V. I. Lenin on huomauttanut. Jo vuonna 1913 hän kirjoitti: "Kaikkiällä, joka askeleella on tehtäviä, jotka ihmiskunta voisi ratkaista täydellisesti *heti*. Kapitalismi estää sen. Se on koonnut röykkiöittäin rikkauksia ja tehnyt ihmisistä tämän rikkauden *orjia*. Se on ratkaissut mitä monimutkaisimpia tekniikan kysymyksiä ja estänyt soveltamasta käytäntöön teknillisiä parannuksia miljoonien ihmisten kurjuuden ja tietämättömyyden vuoksi, miljonäärien pikkuryhmän typerän saituruuden vuoksi.

Kapitalismin vallitessa sivistys, vapaus ja rikkaus tuovat mieleen ylensyöneen pohatan, joka mätänee elävältä eikä anna elää senkään, mikä on nuori." (Teokset, 19. osa, s. 383). Miten ajankohtaisilta kaikuvatkaan nämä Leninin sanat tänään!

Tieteen uusien saavutusten käyttöönotto ja teknillinen edistys eivät suinkaan poista, vaan syventävät entisestään kapitalismin ratkaisemattomia ristiriitoja. Kapitalistinen automatisointi on vasta alkanut, mutta miljoonia työläisiä on jo heitetty pois tuotantoprosessista. Imperialistit laskelmoivat selviävänsä syntyneistä vaikeuksista talouden militarisoinnin avulla. Mutta heidän laskelmansa eivät olleet oikeat.

Militarisointi on tietenkin aiheuttanut kukoistuksen ase-tuotantoon liittyvillä teollisuuden aloilla. Ovathan USAn suoranaiset sotilasmenot olleet viiden vuoden aikana yli 220 miljardia dollaria ja kaikki NATOn maat ovat käyttäneet viimeksi kuluneiden 10 vuoden aikana aseistautumiskilpaa yli 500 miljardia dollaria. Mutta militarisointi synnytti uusia epäsuhteita, antoi pahan iskun muille talouden aloille ja riisti useilta miljoonilta työtätekeville työmahdollisuudet. Täystyöttömien lukumäärä on USAssa viiden viime vuoden aikana ollut harvoin alle kolmen miljoonan. Italiassa, Japanissa ja eräissä muissa maissa joukkotyöttömyys on muodostunut pysyväksi. Mitä enemmän käytetään varoja sotatarviketuotantoon, sitä epävakaisemmaksi käy kapitalismin talous, sitä kärkevämpiä ovat kapitalismin ristiriidat. Nykyaikaisen kapitalismin pahimpana ristiriitana on, että ihmisen työtä käytetään yhä enemmän hävitysaseiden luomiseen. Yhteiskuntajärjestelmä, joka synnyttää tällaisia ristiriitoja, menettää maineensa ja osoittautuu aikansa yli eläneeksi.

Ei ollut sattuma, että amerikkalainen miljonääri Harriman ehdotti kerran "kapitalismi"-sanan poistamista käytännöstä. "Lainatakseni Hrushtshevin sanontaa", hän sanoi, "meidän on 'haudattava' sana 'kapitalismi'". Hänen oli pakko tunnustaa, että Amerikan ulkopuolella asuville ihmisille kapitalismi on käsite, joka merkitsee samaa kuin imperialismi, rikkaiden harjoittama köyhien riisto, siirtomaorjuus, se on kunniaton sana, sellainen sana, joka kauhistuttaa. (Hilpeyttä salissa.) Tämä, jos mikään, on totta! Parhaassakaan kemiallisessa pesussa ei tuota mustaa sanaa voi puhdistaa verestä ja liasta. Kansa sanoo sattuvasti: "Mustasta koirasta ei tule pesemällä valkoista." (Naurua salissa. Suosionosoituksia.) Voimme toivottaa menestystä herralle Harrimanille, joka on tarttunut ponnekkaasti lapioon kaivaakseen haudan "kapitalismi"-sanalle. Mutta kapitalististen maiden kansat tekevät oman oikeamman johtopäätöksensä eivätkä hautaa "kapitalismi"-sanaa, vaan läpeensä lahonneen kapitalistisen jär-

jestelmän kaikkine paheineen. (Myrskyisiä suosionosoituksia.)

Kapitalistisen maailman sisäisissä voimasuhteissa on viime vuosien aikana tapahtunut tuntuvia muutoksia.

Ensiksikin Amerikan Yhdysvallat on menettänyt ehdottoman ylivoimansa kapitalistisen maailman tuotannossa ja kaupassa. USAn osuus kapitalistisen maailman teollisuustuotannossa laski 56,6 %:sta v. 1948 47 %:iin v. 1960, viennissä 23,4 %:sta 18,1 %:iin ja sen kultavarannon osuus 74,5 %:sta 43,9 %:iin. Tuloksena on, että Amerikan Yhdysvalloilla on nyt muiden kapitalististen valtioiden keskuudessa jokseenkin sama asema kuin toisen maailmansodan edellä.

Toiseksi Englannin ja Ranskan asema on tuntuvasti heikentynyt. Nämä valtiot, kuten Belgia ja Hollantikin, ovat auttamattomasti menettämässä siirtomaansa. Ne eivät ole kyenneet palauttamaan sodan edellistä asemaansa maailman teollisuustuotannossa.

Kolmanneksi, voitettut maat, varsinkin Länsi-Saksa ja Japani, ovat syöksyneet voimakkaasti eteenpäin. Länsi-Saksan, Japanin ja Italian osuus kapitalistisen maailman teollisuustuotannossa on nykyään yhteensä noin 17%, ts. enemmän kuin toisen maailmansodan edellä v. 1937.

Teollisuustuotannon kokonaismäärässä Länsi-Saksa on saavuttanut Englannin, ja viennissä se on päässyt toiselle tilalle USAn jälkeen. USAn monopoliyhtymät ovat sijoittaneet sodanjälkeisinä vuosina Länsi-Saksan ja Japanin talouteen suunnattomat määrät pääomia. Nämä kaksi maata ovat todellisuudessa olleet monta vuotta vapaat omien sotilasmenojen rasituksesta, sillä USA on toimittanut niille aseita amerikkalaisten veronmaksajien kustannuksella. Länsi-Saksa ja Japani ovat tehneet suunnattomia pääomaisijoituksia taloutensa ratkaiseville aloille uusiakseen pysyvän pääoman ja järjestääkseen tuotantonsa uudelleen nykyaikaisella pohjalla. Tämän tuloksena ne esiintyvät jo nyt maailmanmarkkinoilla Englannin ja Ranskan ja jopa Amerikan Yhdysvaltojenkin vakavina kilpailijoina.

Imperialististen suurvaltojen välille ovat palanneet sodanedelliset ristiriidat sekä syntynyt uusia ristiriitoja. Englannin ja Länsi-Saksan imperialistien taistelu herruusasemasta Länsi-Euroopassa käy entistä kiihkeämmäksi. Taistelussaan englantilaista imperialismia vastaan Ranskan imperialismi yrittää nojata eiliseen viholliseensa — länsisaksalaisiin monopoliyhtymiin. Mutta tämä luonnoton liitto, joka on kuin raha-avioliitto, kääntyy yhä useammin itseään Ranskaa vastaan. Suuret ristiriidat erottavat Amerikan Yhdysvaltoja Englannista ja muista imperialistisista valtioista, ne ilmenevät sekä NATOssa että muissa hyökkäysliittoumissa.

Entistä ilmeisemmäksi käy, että imperialistiset valtat ja niiden johtomiehet pelkäävät kansainvälisen jännitystilän lievenemistä, koska juuri jännitystilän vallitessa niiden on helpompi saada kokoon sotaliittoumia, pelotella kansoja muka sosialististen maiden taholta uhkaavalla vaaralla. Imperialistit pyrkivät vetämään kaikki maat aseistautumiskilpaan, sitomaan omaan talouteensa muiden maiden talouden ja suuntaamaan sen militarisoinnin raiteille. Tällainen linja näkyy erittäin selväpiirteisenä Amerikan Yhdysvaltojen Länsi-Saksan ja Japanin suhteen harjoittamassa politiikassa. USAn imperialistit sysäivät tietoisesti Länsi-Saksaa aseistautumiskilvan tielle. Yhdysvalloille on edullista sodan puhjetessa maksaa uudesta seikkailusta etupäässä Saksan kansan verellä. Samaan aikaan se toivoo voivansa ehdyttää tällä politiikallaan Länsi-Saksan taloudellista voimaa ja heikentää siten sen kilpailukykyä maailmanmarkkinoilla. Jokseenkin samanlaista politiikkaa harjoitetaan myös Japaniin nähden.

Länsimaiden johtomiehet itsekään eivät keskusteluisaan salaa, että he harjoittavat Länsi-Saksan aseistamisen politiikkaa. He päättelivät suunnilleen näin: ellei Länsi-Saksa aseistaudu eikä käytä varoja aseistukseen, siitä saattaa tulla entistä voimakkaampi ja vaarallisempi kilpailija. Sanalla sanoen imperialismiin leirissä on kärkeviä ristiriitoja.

Tulevaisuuden pelossaan imperialistit yrittävät yhdistää voimansa, lujittaa sotilaspoliittisia, kauppa-, tulli- ja muita liittoja. Taantumuksen aikomuksena on löytää pelastus sosialismin maita vastaan kohdistuvasta hyökkäyksestä. Sodan edellä se pani erikoisia toiveita Hitlerin Saksaan. Tänä hyökkäyksen perusvoimana on Amerikan Yhdysvallat, josta on tullut maailman taantumuksen keskus. USAn imperialistit toimivat liitossa Länsi-Saksan militaristien ja revanshimiesten kanssa saattaen kansojen rauhan ja turvallisuuden uhan alaiseksi. Mutta meidän kaudellamme imperialismiin on vaarallista käyttää sotaa riskiriidoista pelastavana varaventiilinä.

Imperialismin asemat käyvät entistä horjuvammiksi Aasiassa, Afrikassa ja Latinalaisessa Amerikassa, missä vielä hiljattain siirtomaajärjestäjät sortivat satoja miljoonia ihmisiä. Näiden maanosien kansojen vallankumouksellinen taistelu laajenee myrskyisästi. Kuuden viime vuoden aikana on 28 valtiota saavuttanut valtiollisen riippumattomuuden. Vuosisatamme 60-luku piirtyy historiaan imperialismiin siirtomaajärjestelmän täydellisen hajoamisen vuosikymmenenä. (S u o s i o n o s o i t u k s i a.)

Ei saa kuitenkaan unohtaa, että vaikka siirtomaajärjestelmä onkin romahtanut, sen jäänteitä ei ole hävitetty. Aasian ja Afrikan maissa monet miljoonat kärsivät yhä vielä siirtomaajärjestyksestä ja käyvät taistelua vapautensa puolesta. Algerian isänmaanystävä ovat jo seitsemän vuotta vuodattaneet vertaan vapaustaistelussa. Ranskan monopolit eivät halua lopettaa sotaa Algeriassa, vaikka tämä "likainen sota" rauhantahtoista kansaa vastaan vaatii tuhansia ihmishenkiä ja rasittaa raskaana taakkana Ranskan ja Algerian kansoja. Portugali, pikkuvaltio, puolitoista kertaa pienempi Vologdan aluettamme, orjuuttaa siirtomaita, joiden pinta-ala on miltei 25 kertaa sen omaa pinta-alaa suurempi. Hollannin siirtomaaherrat kieltäytyvät itsepin-taisesti palauttamasta Indonesian kansalle sille vanhas-taan kuuluvaa maata Länsi-Iriania. USA pitää hallussaan anastamaansa Kiinalle kuuluvaa Taivanin saarta sekä Ja-

panille kuuluvaa Okinavan saarta. Vastoin Kuuban kansan tahtoa USA isännöi Kuuban maaperällä sijaitsevassa Guantanamo sotilastukikohdassa.

Imperialismin voimat esiintyvät kansojen kaikkia vapaus- ja riippumattomuus-, demokratia- ja edistyspyrkimyksiä vastaan. Erilaisten sitoumusten varjolla imperialistit pyrkivät tukahduttamaan kansallisen vapausliikkeen, puuttuvat törkeästi nuorten valtioiden sisäisiin asioihin solmien sopimuksia niiden taantumuksellisten voimien kanssa. Niin ne ovat menelleet Iranissa, Pakistanissa, Kongossa, niin ne menettelevät nyt Laosissa ja Kuwaitissa.

Täyttäen järkähtämättä kansainvälisen velvollisuutensa kaikkien näiden vuosien aikana Neuvostoliitto on auttanut kansoja, jotka käyvät taistelua imperialismia ja kolonialismia vastaan. Eräitä tällainen asenne ei miellytä. Minkäs sille voi! Sellainen on vakaumuksemme. Kansamme saavutti vapauden sitkeässä ja pitkällisessä taistelussa tilanherrojen ja kapitalistien sortoa sekä kansainvälisen imperialismin interventiota vastaan. Muistamme hyvin, mitä tuo taistelu maksoi, muistamme uhrin, jotka piti antaa voiton hyväksi. Ja me toivomme kaikesta sydämestämme menestystä kaikille niille, jotka nykyään taistelevat imperialismia vastaan vapautensa ja onnensa puolesta. Mielestämme kansoilla on eittämätön oikeus lopettaa vierasmaalainen sorto ja me annamme tukemme niiden oikeudenmukaiselle taistelulle. Siirtomaajärjestelmä on tuomittu ja se haudataan niin ettei se enää koskaan nouse. Sellainen on kansojen tahto, sellainen on historian kulku! (M y r s k y i s i ä suosionosoituksia.)

Siirtomaaikeesta vapautuneet maat ovat saavuttaneet kansallisen ja kulttuurillisen uudestisyntymisen tiellä tiettyä menestystä. Mutta Aasian ja Afrikan vapautuneiden maiden enemmistön taloudellinen kehitys on vielä hidasta. Kansanjoukkojen aineellinen asema on vielä vaikea, mutta näiden maiden rikkaudet valuvat kultavirtana vierasmaalaisten pankkien ja yhtiöiden kassakaappeihin. USAn monopolit hyötyvät jokaisesta heikosti kehittyneihin maihin.

sijoitetusta dollarista 2—3 dollaria. USAn monopoliherrat julistivat hiljattain, että he haluavat "varata" 500 miljoonaa dollaria avustuksena Lätinalaisen Amerikan maille. Mutta mitä merkitsee 500 miljoonaa dollaria viideksi vuodeksi 20 maalle? Sehän on rikkaan heittävä vaivainen almu sille, jonka hän on monien vuosien aikana kyninyt puhtaaksi ja kynii vieläkin. Ryöstetyillä kansoilla on oikeus vaatia siirtomaaorjuuttajilta ryöstetyn palauttamista eikä apua.

Nyt siirtomaaorjuuttajat, tuntiessaan, että heidän heruutensa loppu on tullut, ottavat kehnossa pelissään hyvän ilmeen. He julistavat itse poistuvansa siirtomaista. Mutta kuka siihen uskoo? Kaikille lienee selvää, että he ottavat tämän askeleen tietäen, että heidät ajetaan kaikes-ta huolimatta häväistyinä pois. Hoksaavaisimpien siirtomaaorjuuttajien onnistunee poistua niin sanoakseni "viittä vaille" ennen kuin heille suoraan sanoen "annetaan potkut". (Hilpeyttä salissa. Suosionosoituksia.)

Siirtomaavaltiot pakottavat vapautuneet maat solmi-maan epätasavertaisia sopimuksia, sijoittavat niiden alueil-le sotilastukikohtia, yrittävät kietoa niitä sotaliittoumiin, jotka ovat orjuuttamisen uusia muotoja. Siirtomaajärjes-telmän hajoamisen tuloksena syntyneistä valtioista lähes puolet on kiedottu raskaiden epätasavertaisten sopimusten pauloihin. Uudistetun, mutta yhtä häpeällisen siirtomaa-järjestelmän keskuksena on Amerikan Yhdysvallat. Sen lähimpinä liittolaisina ja samalla sen kilpailijoina ovat Englannin kolonialismi ja Länsi-Saksan imperialismi, joka syrjäyttää häikäilemättä englantilaisia ja ranskalaisia monopoleja Afrikasta, Lähi- ja Keski-Idästä.

Siirtomaasorrosta vapautuneet maat ovat astuneet kehi-tyksensä uuteen vaiheeseen. Taistelu valtiollisen riippumat-tomuuden puolesta yhdisti kaikki siirtomaaorjuudesta kär-sineet kansalliset voimat, joilla on samat edut. Mutta nyt, kun päiväjärjestyksessä oleviksi tehtäviksi muodostuvat imperialismiin juurien poistaminen, agraari- ja muiden jo

ajankohtaisten yhteiskunnallisten uudistusten toteuttaminen, alkaa luokkaetujen erilaisuus näkyä entistä selvemmin. Työkansan laajat kerrokset sekä kansallisen porvariston huomattava osa, joka on kiinnostunut imperialisminvastaisen, feodalisminvastaisen vallankumouksen perustävien ratkaisemisesta, tahtovat kulkea eteenpäin itsenäisyyden lujittamisen ja yhteiskunnallis-taloudellisten uudistusten tietä. Mutta näiden maiden hallitsevissa piireissä on sellaisiakin voimia, jotka pelkäävät yhteistyön jatkamista kansakunnan demokraattisten, edistyksellisten kerrosten kanssa. Ne haluaisivat anastaa kansan taistelun hedelmät, jarruttaa kansallisen vallankumouksen edelleen kehittämistä. Nämä voimat noudattavat sovittelun linjaa ulkoiseen imperialismiin ja oman maan feodalismiin nähden sekä turvautuvat diktatuurimenetelmiin.

Pakistanin esimerkistä näkyy, mihin sellainen politiikka johtaa. Pakistan tuhlaa budjetistaan kaksi kolmannesta sotilaallisiin tarkoituksiin, kansallinen teollisuus siellä ei kehity ja vierasmaalainen pääoma isännöi maassa kuin perintötilallaan. Toivomme Pakistanin kansalle vain hyvää, mutta tuon maan surkea kohtalo antaa eräiden muiden maiden yhteiskuntapiireille ajattelemisen aihetta, maiden, joissa vaikutusvaltaiset voimat hajottavat kansallista yhtenäisyyttä ja vainoavat edistyksellisiä toimihenkilöitä, ensi sijassa kansallisen riippumattomuuden vankimmiksi puolustajiksi osoittautuneita kommunisteja.

Kommunismin vastustamisen tielle astuminen merkitsee kansakunnan voimien hajottamista, näiden voimien heikentämistä imperialistien ja siirtomaaorjuuttajien hyväksi.

Ja päinvastoin, mitä lujempi on kansallisten demokraattisten voimien yhtenäisyys, mitä perusteellisemmin suoritetaan ajankohtaisiksi käyneitä yhteiskunnallis-taloudellisia uudistuksia, sitä vankempi on nuori valtio. Miksi esimerkiksi Kuuban kansa on niin lujasti yhteenliittynyt hallituksensa ympärille? Siksi, että Kuuban talonpojat saivat valtiolta maata ja laajaa aineellista tukea. Siksi, että teol-

lisuuden kansallistamisen tuloksena Kuuban työläiset työskentelevät itseään varten eivätkä amerikkalaisten monopoliherrojen hyväksi. Siksi, että Kuuban pien- ja keskisuurret tuottajat on suojattu monopolielivallalta. Koko Kuuban kansa on saanut laajat demokraattiset oikeudet ja vapaudet, sille on avautunut tie elämänehtojensa parantamiseen, onneen ja kukoistukseen! Vaaran hetkellä, kun Amerikan imperialistit järjestivät hyökkäyksen Kuubaan, koko kansa nousi vallankumouksensa saavutusten suojamuuriksi. Miehekkään isänmaanystävä ja vallankumousmiehen Fidel Castron johtamina kuubalaiset murskasivat nopeasti amerikkalaisten palkkarengit heittäen ne Cochinoslahteen, mikä merkitsee "Sikalahti". Se olikin heille oikea paikka! (Naurua salissa. Myrskyisiä suosionosoituksia.)

Imperialistien asiamiehet antavat yhä useammin vapautuneiden maiden kansoille neuvoja, ettei näiden pitäisi kiirehtiä uudistuksien toimeenpanossa. He yrittävät saada alikehittyneiden maiden kansat uskomaan, etteivät ne voi välttää samanlaista pitkää tietä, jonka Euroopan ja Amerikan kapitalistiset maat kulkivat ennen kuin ne saavuttivat nykyisen taloudellisen kehitystasonsa. Mutta he salaavat sen, miten verinen ja tuskallinen tuo tie on kansoille ollut. He pitävät parempana vaieta siitä, että 17.—19. vuosisadoilla Englannin, Ranskan ja Saksan tiet ja vankilat olivat täynnä kulkureita ja kodittomia, että työläisten oli vielä 19. vuosisadan puolivälissä pakko tehdä siellä työtä 14—18 tuntia päivässä ja että Englannin talonpojilta otettiin viimeisetkin maapalstat lammaslaitumiksi tai kuten silloin sonottiin: "lampaat söivät ihmisiä".

Kapitalistinen kehitystie olisi vieläkin tuskallisempi ja pitempi siirtomaakansoille, joiden kustannuksella länsivallat ovat rakentaneet hyvinvointinsa. Miksi nyt, 20. vuosisadan puolivälissä, kansat pitäisi pakottaa kulkemaan tuo pitkä ja raskas tie? Kommunistien mielestä kansat voivat poistaa vuosisataisen takapajuisuutensa kulkemalla sosialismin tietä.

Mutta me emme tyrkytä kenellekään aatteitamme, vaan uskomme vilpittömästi kaikkien kansojen käsittävän enemmän tai myöhemmin, ettei niillä ole muuta tietä onneen ja hyvinvointiin. (S u o s i o n o s o i t u k s i a.)

Toverit! Imperialismin ristiriitojen kärjistyminen asettaa kapitalististen maiden työväenluokan vakavien koettelemusten eteen: sen on joko antauduttava monopolien armoille ja elää retuutettava kituen tai taisteltava oikeuksiensa ja tulevaisuutensa puolesta. Työläiset valitsevat taistelun ja käyvät sitä sitkeästi ja itsepintaisesti.

Porvariston profeetat ovat julistaneet, että on koittanut "luokkarauhan" aikakausi. He ovat uskotelleet, että luokkataistelujen ajat ovat jääneet menneisyyteen ja että yleensäkin marxilainen teoria on nykyään muka vanhentunut. Elämä on tehnyt katkeraa pilaa noista ennusteluista. Työtätekevien lakkotaistelut voimistuvat jatkuvasti. Yksistään vuonna 1960 lakkotaisteluihin osallistui yli 53 miljoonaa ihmistä. Ranskan ja Italian työtätekevien joukkoesiintymiset, Belgian työläisten lakko, pitkäaikainen Amerikan metallityöläisten lakko, johon osallistui yli 500 000 työläistä, ja Englannin konerakennustyöläisten lakko jäivät ainiaaksi työväenliikkeen historiaan. Japanin proletariaatti on moneen kertaan osoittanut taisteluvoimansa.

Viimeisten vuosien aikana maailman arenalle on nousut uusia työväenluokan joukko-osastoja. Aasian, Latinalaisen Amerikan ja Afrikan maissa lasketaan olevan yli 100 miljoonaa työläistä ja toimenhaltijaa, mikä on noin 40 prosenttia ei-sosialistisen maailman palkkatyöarmeijasta. Nuori työväenluokka esiintyy yhä enemmän vallankumouksellisenä voimana.

Työtätekevien taistelu pääoman maissa taloudellisten ja sosiaalisten oikeuksiensa puolesta käy entistä kärkevämmäksi. Nythän heitä vastassa eivät tavallisesti ole erilliset työnantajat, vaan mahtavat monopolit, joiden puolella on lisäksi vielä koko valtiovallan voima. Työtätekevien esiintymiset saavat entistä useammin poliittisen luonteen. Vuonna 1960 poliittisiin lakkoihin osallistui yli 40 miljoonaa ihmistä.

naa eli noin 73% lakkolaisten yleisluvusta. Työväenluokan ja kansanjoukkojen mahtavat esiintymiset vuonna 1960 johtivat hallitusten kaatumiseen Japanissa, Italiassa ja Belgiassa. Yhdistyneinä työväenluokan ympärille Ranskan työtätekevät torjuivat äärimmäisten taantumuksellisten militaristien yrityksen, jonka tarkoituksena oli pystyttää maahan fasistinen hallintojärjestelmä.

Kuluneiden viiden vuoden aikana suurissa kapitalistisissa maissa muodostuneille yhteiskunnallisille oloille on luonteenomaista myös talonpoikaisliikkeen voimistuminen. Ranskassa, Italiassa, Länsi-Saksassa ja muissa maissa monopolien herruus vie häviöön talonpoikaiston ja tämä liittyy yhä aktiivisemmin taisteluun monopoliyhtymiä vastaan.

Viime vuosien kokemus on jälleen vahvistanut sen, että kaikki työtätekevien saavuttamat menestykset ovat yhteistoiminnan tulosta. Siitä huolimatta työväenluokan rivit ovat vielä hajanaiset, niitä hajottavat sosialidemokratian oikeistajohtajat, jotka eivät tahdo pysyä nahoissaan yrittäessään pidättää puoluettaan ja työväenluokkaa taistelusta kapitalismia vastaan. Oikeistososialistiset johtajat ja monet ammattiliittopomot ovat jo aikoja sitten pettäneet työväenluokan edut ja palvelevat uskollisesti monopolipääomaa. Mutta sosialidemokraattisten rivijäsenten ja puolue-toimitsijain keskuudessa ja vieläpä osassa johtoporrastakin on paljon rehellisiä ihmisiä, jotka pyrkivät vilpittömästi olemaan mukana yhteisessä taistelussa puolustamassa työväenluokan etuja. Viime aikoina he ovat vastustaneet entistä aktiivisemmin oikeistajohtajien politiikkaa.

Sen vuoksi kommunistit, samalla kun he paljastavat edelleenkin sosialidemokratian oikeistajohtajien aatteiden kestäättömyyden ja heidän hajotustoimintansa, haluavat olla yhteistyössä kaikkien terveiden sosialistivoimien kanssa, taistella yhdessä niiden kanssa rauhan, demokratian ja sosialismin puolesta. Tämä ei ole mikään väliaikainen taktillinen tunnus, vaan työväenluokan perusetujen sanelema kommunistisen liikkeen pääsuuntaus.

Työväenliikkeen menestyksellinen kehittyminen on erottamattomassa yhteydessä kommunististen puolueiden toimintaan. Kommunistinen liike on astunut luovan toiminnan leveälle tielle. Sellaisten maiden joukossa, joissa työväenliike on vähänkin kehittynyt, ei ole enää meidän päivinämmä maata, missä ei tuntuisi kommunistien poliittinen vaikutus. Viimeksi kuluneiden vuosien aikana kommunistien ystävyysperhe on lisääntynyt 12 puolueella ja kommunistien lukumäärä 7 miljoonalla. (Suosionosoituksia.)

Kommunistiset puolueet kasvavat kaikkialla maailmassa huolimatta siitä, että taantumus lietsoo vimmatusti ilkeämielistä antikommunismia. Kommunisteista pidetään "mustia listoja", heitä erotetaan työstä, julistetaan "ulkomaiden asiamiehiksi", teljetään vankiloihin. Kommunististen puolueiden on pakko toimia maanalaisina 36:ssä kapitalistisessa maassa. Mutta kansat vakuuttuvat kokemuksestaan, että kommunistit ovat niiden etujen uskollisimpia ja luotetuimpia puolustajia. Kommunismin aatteet eivät tunne esteitä, niitä ei voi ampua tai sulkea vankilan paksujen kalterien taakse. Ne valtaavat ihmisten järjen ja sydämen muodostuen murtumattomaksi voimaksi.

Eräissä suurissa kapitalistisissa maissa kommunistiset puolueet ovat tosin vielä pieniä. Mutta voiko se vähentää niiden historiallista osuutta? Kommunistit ovat voimakkaita tietäessään asiansa oikeaksi, ja he esiintyvät aina työväenluokan etujoukkona. On tunnettua esimerkiksi, että kommunistien lukumäärä USAssa ei ole suuri. Mutta tämä kapitalistinen suurvalta suunnattoman suurine sotilas- ja poliisikoneistoineen pelkää kommunistien puoluetta, asettaa sen toiminnalle kaikenlaisia esteitä. Niin ollen USAn pieni kommunistien joukko-osasto toimii kuten marxilais-leniniläisen opin seuraajien tuleekin. Tästä voidaan sanoa kansan sananparrella: "Pieni on kultamuru, mutta kallis". (Suosionosoituksia.)

Sosialististen maiden kommunistit eivät milloinkaan unohda niitä vaikeuksia ja kieltäymyksiä, joita veljemme kapitalistisissa maissa joutuvat kokemaan taistellessaan

työväenluokan voiton puolesta, kaikkien työtätekevien asian puolesta. Tänään me lähetämme XXII edustajakokouksen osanottajien ja kaikkien Neuvostoliiton kommunistien nimessä sydämellisimmän veljellisen tervehdyksemme tovereillemme, kapitalististen maiden kommunisteille, jotka kantavat korkealla marxismin-leninismen voitokasta lippua, kaikille, jotka taantumuksen telkien takana eivät ole painaneet päättään vihollisen edessä, vaan taistelevat miehekkäästi kansojensa etujen puolesta! (Myrskyisiä, kauan kestäviä suosionosoituksia.)

Veljespuolueittemme kannatuksen saaneet XX edustajakokouksemme päätökset moninkertaistivat kommunistisen liikkeen mahtavia luovia voimia, edistivät leniniläisen hengen ja tyylin palauttamista veljespuolueiden elämään ja niiden välisiin keskinäissuhteisiin. Tärkeinä tienviittoina maailman kommunistisen liikkeen kehityksessä ovat viime vuosien aikana olleet kommunististen ja työväenpuolueiden edustajien neuvottelukokoukset. Kommunistien kansainväliset neuvottelukokoukset ovat yksi veljespuolueiden löytämisestä muodoista, jotka takaavat niiden taisteluhengen yhteistyön.

Marxin ja Leninin seuraajien mielestä on kiistatonta, että kansainvälisen kommunistisen liikkeen perusedut vaativat johdonmukaista ja järkkymätöntä toiminnan yhtenäisyyttä, ja kommunistiset ja työväenpuolueet ovat sille uskollisia. Vain selvästi kansallista rajoittuneisuutta potevat Jugoslavian kommunistien liiton johtajat ovat poikenneet suoralta marxilais-leniniläiseltä tieltä mutkikkaalle polulle, joka on vienyt heidät revisionismin suohon. Vuonna 1957 julkaistuun veljespuolueiden julkilausumaan, joka kaikui koko maailmalle kommunistien yhtenäisyyden ja solidaarisuuden suurena asiakirjana, Jugoslavian johtomiehet vastasivat revisionistisella leniniläisvastaisella ohjelmalla, jota kaikki marxilais-leniniläiset puolueet arvostelivat päättävästi ja oikeudenmukaisesti.

Revisionististen aatteiden läpituokema ei ole vain Jugoslavian kommunistien liiton teoreettinen toiminta vaan

myös käytännöllinen johto. Heidän ottamansa maailman sosialistisesta ystävyysliitosta erillinen kehityssuunta on vahingollinen ja vaarallinen. Se on peliä imperialistisen taantumuksen käteen, se ruokkii kansalliskiihkoisia pyrkiä ja voi lopulta johtaa siihen, että uuden maailman rakentajain yhtenäisestä ystävyysperheestä eronnut maa voi menettää sosialistiset saavutuksensa.

Puolueemme on arvostellut ja tulee arvostelemaan Jugoslavian johtajien revisionistisia käsityksiä. Internationalisteina emme voi olla huolestumatta siitä, mikä kohtalo on Jugoslavian veljeskansoilla, jotka uhrautuvasti taistelivat fasismia vastaan ja voiton jälkeen valitsivat sosialistisen rakennustyön tien.

Vuoden 1960 marraskuussa pidetty historiallinen neuvottelukokous vahvisti vielä kerran vakuuttavasti kommunististen puolueiden tahdon ja päättäväisyyden puolustaa marxismin-leninismiin puhtautta, lujittaa riviensä yhtenäisyyttä, jatkaa päättävää taistelua kahdella rintamalla: päävaarana esiintyvää revisionismia vastaan sekä kaavaoppisuutta ja lahkolaisuutta vastaan. Tärkeillä määritelmillä, että jokaisen puolueen tulee välttämättä noudattaa kollektiivisesti hyväksytyjä yhteisiä päätöksiä sallimatta mitään kommunististen rivien yhtenäisyyttä rikkovaa toimintaa, on valtava merkitys työväenluokan puolueiden yhtenäisyyden edelleen lujittamisessa.

Sosialistisen rakennustyön menestykset Neuvostoliitossa ja kansandemokratian maissa ovat todistuksena marxismin-leninismiin suuresta voimasta ja elinkyvystä. Ne osoittavat koko maailmalle, mitä tuloksia voivat työläiset ja talonpojat saavuttaa, kun he itse ovat ryhtyneet määräämään kohtalostaan etevimmän vallankumouksellisen teorian aseistamina.

Sosialismi on tulos marxismin-leninismiin lipun alla kulkevien mitä laajimpien joukkojen luovasta toiminnasta. Kommunistit vastustavat jonkin yhteiskunta- ja valtiojärjestelmän väkivaltaista, keinotekoista tunkemista muihin maihin. Me olemme vakuuttuneita siitä, että sosialistinen

järjestelmä saa lopulta voiton kaikkialla, mutta se ei lainkaan merkitse, että me pyrkisimme saavuttamaan tuon voiton puuttamalla muiden maiden sisäisiin asioihin.

Meille kommunisteille halutaan langettaa vastuu kaikista kansanjoukkojen esiintymisistä orjuuttajiaan vastaan. Kun jonkin kapitalistisen tai siirtomaan työtätekevät nousevat taisteluun, imperialistit alkavat kirkua: "Se on kommunistien käten työtä", "Moskovan käten työtä". Olemme tietysti iloisia siitä, että kaikki kansojen hyvät teot kirjoitetaan kommunistien tilille. Sillä tavoin imperialistit tahtomattaan auttavat joukkoja ymmärtämään peremmin kommunistisia aatteita. Nämä aatteet leviävät laajalti kaikkialle maailmaan. Mutta se ei tietenkään tapahdu siitä syystä, että Neuvostoliitto ja muut sosialistiset maat tyrkyttäisivät niitä väkipakolla kansoille. Aatteita ei voida levittää pistinten avulla, kuten ennen sanottiin, tai ohjusten avulla, kuten nyt voitaisiin oikeammin sanoa.

Keskenään taistelevat luokat ovat tietysti aina pyrki-neet saamaan tukea niille sukua olevilta ulkoisilta voimilta. Tässä suhteessa on porvariluokka ollut pitkän aikaa paremmalla puolella. Maailman porvaristo tukahdutti yksissä voimin vallankumouksen pesäkkeitä kaikkialla ja kaikin keinoin, turvautuen jopa aseelliseen interventioonkin. Kansainvälinen proletariaatti ei luonnollisesti silloinkaan jäänyt katsomaan syrjästä luokkaveljiensä taistelua, mutta se saattoi ilmaista solidaarisuutensa useimmiten vain moraalisen tuen muodossa. Nyt on tilanne muuttunut. Maassa tai toisessa taisteluun noussut kansa ei ole yksin maailman imperialismia vastassa. Sen puolella ovat mahtavat kansainväliset voimat, joilla on kaikkea mitä tarvitaan tehokkaan moraalisen ja aineellisen avun antamiseen. (S u o s i o n o s o i t u k s i a.)

Levottomina vallankumouksellisen taistelun laajuudesta imperialistit eivät vieläkään ole luopuneet yrityksistään puuttua kansojen ja valtioiden sisäisiin asioihin. Siinä tar-koituksessa he ovat sotilasliittoumissa ja -sopimuksissa va-ranneet itselleen "oikeuden" puuttua asioihin asevoimin

siinä tapauksessa, että syntyy niisanottuja "sisäisiä levottomuuksia", ts. tukahduttaakseen vallankumoukset, tukahduttaakseen taantumuksellisten hallintojärjestelmien vastaiset kansanjoukkojen esiintymiset. Imperialistit hokevat joka tienhaarassa, että kommunistit eksportoivat vallankumousta, vievät sitä muihin maihin. Herrat imperialistit tarvitsevat tätä parjausta voidakseen jotenkuten salata sen, että he itse pyrkivät viemään vastavallankumousta muihin maihin.

Noilla herroilla on kummallinen logiikka. He nähtävästi elävät vieläkin niiden aikojen lumoissa, jolloin heidän onnistui kuristaa kansojen vapausliike. Mutta nuo ajat ovat ainiaaksi menneet. Kommunistit vastustavat vallankumouksen vientiä, ja se on lännessä hyvin tunnettua. Mutta me emme tunnusta kenellekään oikeutta vastavallankumouksen eksportointiin, oikeutta täyttää kansainvälisen santarmin tehtäviä. Ja tämä tulee niin ikään tietää hyvin.

Imperialistien yritykset puuttua vallankumoukseen nousseiden kansojen asioihin eivät merkitsisi muuta kuin hyökkäystä ja yleisen rauhan vaarantamista. Meidän on sanottava suoraan, että siinä tapauksessa jos imperialistit aloittavat vastavallankumouksen viennin, kommunistit kehittävät kaikkien maiden kansoja liittymään yhteen, kokoamaan voimansa ja nojaten sosialistisen maailmanjärjestelmän mahtiin torjumaan päättävästi vapauden viholliset, rauhan viholliset. Sanalla sanoen, niin metsä vastaa kuin sinne huudetaan! (Kauan kestäviä suosionosoituksia.)

3. Rauhanomainen rinnakkainolo on Neuvostoliiton ulkopolitiikan päälinja. Kansat ovat rauhantaistelun ratkaiseva voima

Toverit! Kuluneella toimintakaudella on maailman areenalla tapahtunut tärkeitä muutoksia voimien ryhmityksessä. Sosialistisesta maailmanjärjestelmästä on tullut luotet-

tava kilpi, joka suojelee paitsi meille ystävällismielisten valtioiden kansoja, myös koko ihmiskuntaa imperialismin sotaseikkailuilta. Ja se tosiasia, että ylivoima on nyt kansojen sosialistisen ystävyysliiton puolella, on suureksi onneksi koko ihmiskunnalle. Samalla rauhanvoimat ovat vahvistuneet kaikkialla maailmassa.

Vielä muutama vuosi sitten kansainvälisten suhteiden alalla esiintyi kaksi vastakkaista leiriä — sosialistinen ja imperialistinen leiri. Nyt kansainvälisissä asioissa esittävät aktiivista osaa vierasmaalaisesta sorrosta vapautuneet ja vapautumassa olevat Aasian, Afrikan ja Latinalaisen Amerikan maat. Näitä maita sanotaan useinkin puolueettomiksi, vaikka niitä voidaan pitää puolueettomina vain siinä mielessä, että ne eivät kuulu nykyisiin sotilas-poliittisiin liittoihin. Näiden maiden enemmistö ei kuitenkaan ole puolueeton silloin kun on puhe aikamme peruskysymyksestä — sodan ja rauhan kysymyksestä. Ne esiintyvät tavallisesti rauhan puolesta sotaa vastaan. Siirtomaatorjuudesta vapautuneet maat muuttuvat merkittäväksi rauhan tekijäksi, kolonialismia ja imperialismia vastaan taistelevaksi voimaksi, eikä maailmanpolitiikan peruskysymyksiä voida enää ratkaista ottamatta huomioon niiden etuja.

Varsinaisissa kapitalistisissa maissa kansanjoukot esiintyvät samoin entistä aktiivisemmin sotaa vastaan. Työväenluokka ja kaikki työtätekevät taistelevat aseistautumiskilpaa vastaan, sodanlietsojain tuhoisaa politiikkaa vastaan.

Näin ollen imperialistivaltojen hyökkäyssuuntaa vastustamassa ovat nyt entistä vahvemmat voimat. *Sosialismin maiden ja kaikkien rauhantahtoisten voimien taistelu uuden hyökkäyksen ja sodan valmistelua vastaan on nykyisen maailmanpolitiikan pääsisältönä.*

Kuluneiden vuosien aikana sodan ja hyökkäyksen voimat ovat monta kertaa saattaneet yleisen rauhan uhanalaiseksi. Vuonna 1956 imperialistit samanaikaisesti Unkarin vastavallankumouksellisen kapinan kanssa järjestivät

hyökkäyksen Egyptiin. Vuoden 1957 jälkipuoliskolla imperialistit olivat varustautuneet hyökkäämään Syyriaan, mistä uhkasi tulla suuri sodanpalo. Kesällä vuonna 1958, valtakumouksen tapahduttua Irakissa, he puuttuivat aseellisesti Libanonin ja Jordanian asioihin ja aiheuttivat samanaikaisesti jännitystä Kiinan Kansantasavallalle kuuluvan Taivanin saaren piirissä. Huhti- ja toukokuussa 1960 Amerikan imperialistit lähettivät sotilaslentokoneitaan Neuvostoliiton ilmatilaan ja ajoivat siten Pariisin huipputason neuvottelut karille. Keväällä 1961 he järjestivät palkattujen rosvojoukkioiden aseellisen tunkeutumisen Kuubaan, yrittivät alistaa valtaansa Laosin ja vetää sen hyökkäyksenhenkiseen SEATOn sotilaalliseen liittoumaan. Mutta kaikki nämä imperialistien hyökkäilyt ovat menneet myttyyn.

Olisi kuitenkin mitä virheellisintä luottaa siihen, että hyökkäyssuunnitelmien epäonnistumiset olisivat saattaneet imperialistit järkiinsä. Tosiasiat puhuvat päinvastaista. He pyrkivät kärjistämään entistä enemmän kansainvälistä tilannetta saattaakseen maailman sodan partaalle. Viimeksi kuluneina kuukausina imperialistit ovat tarkoituksellisesti ryhtyneet kärjistämään tilannetta vaaralliseksi Euroopan keskustassa uhaten tarttua aseisiin vastaukseksi ehdotuksimme, jotka tähtäävät toisen maailmansodan jäänteiden hävittämiseen, Saksan rauhansopimuksen solmimiseen ja Länsi-Berliinin tilanteen normalisointiin.

Kansainvälisen tilanteen kärjistyessä meidän oli pakko ryhtyä välttämättömiin toimenpiteisiin turvataksemme maamme hyökkääjien rikollisilta yrityksiltä ja pelastaaksemme ihmiskunnan sitä uhkaavalta uudelta maailmansodalta. Neuvostohallituksen oli pakko keskeyttää vuodeksi 1961 suunniteltu asevoimien supistaminen, lisätä puolustusmenoja, lykätä sotamiesten ja matruusien kotiuttamista, aloittaa jälleen uusien entistä tehokkaampien aseiden keilu. Meidän oli pakko ryhtyä näihin toimenpiteisiin, kansamme kannatti niitä yksimielisesti, ja muidenkin maiden kansat käsittivät ne oikein, sillä ne tietävät, ettei Neuvos-

toliitto aloita milloinkaan sotaa ensimmäisenä. Neuvostoihmiset tuntevat hyvin hyökkääjien tavat. Me emme ole unohtaneet Suuren isänmaallisen sodan vuosia, Hitlerin Saksan valapattoista, katalaa hyökkäystä Neuvostoliittoon. Kun imperialistit uhkaavat sodalla, ei ole eikä voi olla sijaa välinpitämättömyydelle eikä huolettomuudelle. (S u o s i o n o s o i t u k s i a.)

Lännessä eräät väittävät nykyään, että neuvostohallituksen toimenpiteet, joiden tarkoituksena on Synnyinmaamme puolustuskunnan parantaminen, ovat luopumista rauhanomaisen rinnakkainolon politiikasta. Se on tietenkin silkkaa pötyä. Rauhanomaisen rinnakkainolon politiikka johtuu itse järjestelmämme olemuksesta.

Tahtoisin palauttaa mieleenne erään tosiasian. Päivinä, jolloin maamme kävi torjuntataisteluja raivokkaana hyökkääviä valkokaartilaisia ja ulkomaisia interventiojoukkoja vastaan, neuvostohallitus käsitteli kysymystä valtion vaakunasta. Ensimmäisessä vaakunaluonnoksessa oli miekka. Vladimir Iljitsh oli jyrkästi sitä vastaan. "Mitä varten miekka?" hän sanoi. "Me emme tarvitse valtauksia. Valloituspolitiikka on meille täysin vierasta, me emme hyökkää, vaan puolustaudumme sisäisiä ja ulkoisia vihollisia vastaan; sotamme on puolustussotaa eikä miekka ole meidän vertauskuvamme". Maamme vertauskuvaksi, kuten tunnetua, tuli Sirppi ja Vasara, rauhanomaisen rakennustyön symboli. (M y r s k y i s i ä s u o s i o n o s o i t u k s i a.)

V. I. Leninin määrittelemät rauhanomaisen rinnakkainolon periaatteet, joita on edelleen kehitetty puolueemme asiakirjoissa, pysyvät muuttumattomasti neuvostomaan ulkopoliittikan päälinjana. Neuvostohallituksen koko ulkopoliittikka todistaa vakuuttavasti, että puolue ja koko neuvostokansa noudattavat uskollisesti leniniläistä rauhan-suuntausta. (S u o s i o n o s o i t u k s i a.)

Mutta uhkaavan sodan estäminen yksinomaan toisen osapuolen toimenpitein on yhtä vaikeaa kuin nuotion sammuttaminen silloin, kun toinen kaataa tuleen vettä ja toinen öljyä. Länsivallat, joita lämpöydinkatastrofin välttä-

misen pitäisi kiinnostaa vähintään yhtä suuresti kuin meitäkin, ovat puolestaan velvolliset osoittamaan valmeutta etsiä keinoja kiistakysymysten selvittämiseksi tavalla, jonka kumpikin osapuoli voi hyväksyä.

Lännessä eräät pasifistimieliset ihmiset luulevat yksinkertaisuudessaan, että jos Neuvostoliitto antaisi länsivalloille periksi enemmän, niin kansainvälinen jännitystila ei enää pahenisi. Nämä ihmiset eivät ota huomioon sitä, että imperialististen valtioiden politiikasta, mm. ulkopoliitikasta, määrää luokkaetujensa mukaan toimiva monopoli-pääoma, jolle hyökkäys ja sota ovat elimellisesti ominaisia. Kun enemmän tai vähemmän maltillisen politiikan kannattajat saavat joukkojen painostuksen seurauksena yliotteen, kansainvälinen jännitys laukeaa, sodan pilvet alkavat hiukan hajaantua. Kun taas joukkojen painostus heikkenee ja voitolle pääsevät ne porvaristoryhmät, joita aseistautumiskilpa rikastuttaa ja jotka näkevät sodassa mahdollisuuden lisävoittojen saamiseen, kansainvälinen tilanne alkaa kärjistyä.

Näin ollen yhteiskuntajärjestelmältään erilaisten valtioiden rauhanomainen rinnakkainolo voidaan säilyttää ja taata vain siten, että kaikki kansat käyvät uhrautuvaisesti taistelua imperialistien hyökkäyspyrkimyksiä vastaan. Mitä voimakkaampi on sosialistinen leiri ja mitä aktiivisemmaksi käy rauhantaistelu itse kapitalistisissa maissa, sitä vaikeampi imperialistien on toteuttaa hyökkäyssuunnitelmiaan.

Rauha ja rauhanomainen rinnakkainolo eivät ole tarkalleen samaa. Rauhanomainen rinnakkainolo ei ole vain sitä, ettei käydä sota, se ei ole tilapäinen, epävakaa aselepo sotien välillä, vaan se on kahden vastakkaisen yhteiskuntajärjestelmän rinnakkainoloa, jonka perustana on molemminpuolinen luopuminen sodan käyttämisestä valtioiden välisten kiistojen ratkaisukeinona.

Historian kokemus opettaa, ettei hyökkäyshaluista tyydytetä myönnytyksillä. Jos imperialisteille annetaan periksi elintärkeissä kysymyksissä, se ei ole enää rauhanomaisen

rinnakkainolon politiikkaa, vaan antautumista aggressiivisten voimien edessä. Sitä me emme tee milloinkaan. (Suosionosoituksia.) Imperialistien täytyy vihdoinkin käsittää, etteivät he ole enää ihmiskunnan kohtalon määrääjiä ja että sosialismi tulee olemaan, kehittymään ja lujittumaan, tahtovat he sitä tai eivät. (Myrskyisiä suosionosoituksia.) Toistaiseksi ei kuitenkaan näytä siltä, että herrat imperialistit olisivat omaksuneet tämän totuuden. Heiltä voidaan odottaa seikkailuluontoisia tekoja, jotka tuovat tuhoa sadoille miljoonille ihmisille. Sen vuoksi hyökkäyshaluisille ei saa antaa myöten, vaan heidät pitää taltuttaa! (Kauan kestäviä suosionosoituksia.)

Monien maiden erilaisiksi liitoiksi ja liikkeiksi järjestäytyneet rauhanpuolustajat ovat panneet suuren panoksen aggressiivisia ja sodan voimia vastaan käydyn taistelun asiaan. Kaikki muistavat, miten 1950-luvun alussa sadat miljoonat ihmiset vaativat atomiaseiden kieltoa, miten kiihkaasti Euroopan kansat vastustivat surullisenkuuluisan "Euroopan puolustusyhteisön" muodostamista ja Länsi-Saksan osallistumista siihen. Kansanjoukkojen parlamentteihin ja hallitukseen kohdistamalla painostuksella oli voimakas vaikutus.

Rauhanpuolustajain toiminta saa tärkeän merkityksen varsinkin nykyään, kun uuden sodan vaara on kasvanut. Muodostuneessa tilanteessa hyvätahdon ihmiset eivät voi enää tyytyä yksinomaan toivomaan rauhaa. Ei voida olla näkemättä, että vaikka yleinen mielipide on usein esiintynyt rauhan puolesta, aggressiiviset ja sodan voimat tulevat entistä häikäilemättömämmiksi. Tosiaankin, vielä muutama vuosi sitten lännessä ei yksikään poliitikko rohjennut virkauraansa vaarantamatta edes hiiskahtaa Saksan Bundeswehrin aseistamisesta. Nyt sen sijaan Länsi-Saksaa militarisoidaan täyttä päätä, Bundeswehristä on jo tullut Länsi-Euroopassa mitä suurin sotilasmahti. Länsi-Saksan sotaministeri Strauss kerskailee kyynillisesti, ettei Saksan Liittotasavalta vain kuulu NATOon, vaan myös ko-

mentaa siellä. Eikä siinä kyllin, on tapahtunut vieläkin tavattomampaa — Englannin ja Ranskan, ts. aikoinaan Saksan militarismista kärsimään joutuneiden maiden, hallitukset ovat antaneet Bundeswehrin käytettäväksi harjoituskenttiä ja kasarmeja maittensa alueilla ja luovuttaneet asevoimansa Hitlerin entisten kenraalien komennettaviksi. Näin ollen Bundeswehrin sotilaat polkevat Britannian maata, jolle ne eivät päässeet asevoimin kahdessa maailmansodassa.

Käsitämme hyvin ranskalaisten ja englantilaisten isänmaanystävien mielenkarvouden ja suuttumuksen, kun he näkevät länsisaksalaisten revanshimiesten marssivan heidän kotimaansa kamaralla.

Sanojen ryöppy ei pyöritä myllynsiipiä, väittää sanalasku. Sitä vähemmän voidaan rauhasta puhumalla pysäyttää hyökkääjien sotakonetta. On toimittava päättävästi ja aktiivisesti, jotta voitaisiin ajoissa, niin kauan kuin ei ole vielä myöhäistä, lyödä alas sodanlietsojain rikollinen käsi. Tietenkin rauhantaistelu, kuten kaikki muukin taistelu, vaatii voimien jännittämistä ja lujuttua. Tapellessa ei ainoastaan anneta, vaan myös saadaan iskuja. **Mutta pitäisikö sitä pelätä, kun kysymyksessä on koko ihmiskunnan kohtalo. On tajuttava, että ennen muuta itse kansoista, niiden päättäväisyydestä ja aktiivisesta toiminnasta riippuu, tuleeeko maailmassa olemaan rauha vai syöstäänkö ihmiskunta uuteen tuhoisaan maailmansotaan.** On tehostettava kansojen valppautta imperialististen sodanlietsojien vehkeilyjen suhteen. Kansojen aktiivisia sodanvastaisia esiintymisiä ei saa lykätä sodan alkamishetkeen, vaan taistelua on kehitettävä heti odottamatta milloin alkaa putoilla ydin- ja lämpöydinpommeja.

Rauhanpuolustajain liikkeen voimana on sen joukko- luontoisuus, järjestyneisyys ja päättäväinen toiminta. Rauhasta ovat kiinnostuneita kaikki kansat, kaikki yhteiskuntakerrokset pikkuista monopolikapitalistien ryhmää lukuunottamatta. Ja kansojen on vaadittava tiukasti rauhanpolitiikan noudattamista ja käytettävä kaikkia taistelukeinoja

saavuttaakseen tämän tavoitteen. Kansat voivat ja niiden täytyy tehdä vaarattomiksi ne, jotka ovat militarismien ja sodan mielettömien aatteiden riivaamia. Kansat ovat ratkaiseva voima rauhantaistelussa. (Myrskyisiä suosiosoituksia.)

4. On pyrittävä ratkaisemaan kansainväliset ongelmat rauhanomaisin keinoin, paljastettava sodanlietsojien vehkeilyt ja manööverit. On parannettava valtioiden keskinäisiä suhteita

Toverit! Muodostunut tilanne vaatii ratkaisemaan viivyttelämättä kansainväliset perusongelmat rauhanomaisen rinnakkainolon periaatteiden mukaisesti. Puolueen XX edustajakokouksen jälkeen Neuvostoliitto esitti laajan ja toteutettavissa olevan toimintaohjelman, joka turvaa maailmanrauhan säilymistä ja lujittumista. Lyhyesti sanottuna tämän ohjelman olemuksena on ihmiskunnan pelastaminen vaaralliselta ja rasittavalta aseistautumiskilvalta, toisen maailmansodan jäänteiden hävittäminen ja kansainvälisen tilanteen tervehtymistä haittaavien esteiden poisraivaaminen.

Puolueemme ulkopoliittisen toiminnan mitä tärkeimpänä oleellisena osana on *taistelu yleisen ja täydellisen aseistariisunnan puolesta*. Neuvostoliitto on käynyt tätä taistelua jo monta vuotta, käynyt sitä järkähtämättömästi ja sitkeästi. Me olemme aina vastustaneet päättäväisesti aseistautumiskilpaa, koska aikaisemmin tällainen kilvoittelu on sälyttänyt kansojen kannettavaksi raskaan taakan ja johtanut sitä paitsi kiertämättömästi maailmansotiin. Me vastustamme vieläkin päättäväisemmin aseistautumiskilpaa nykyään, jolloin sotilaallisella alalla on tapahtunut valtava teknillinen mullistus ja nykyaikaisten aseiden käyttö johtaisi väistämättömästi satojen miljoonien ihmisten tuhoutumiseen.

Tällaisten aseiden varastointi, kun se tapahtuu kylmän sodan ja sotapsykoosin vallitessa, saattaa johtaa tu-

hoisiin jälkiseurauksiin. Ei tarvitse muuta kuin että joku sotilaallinen tyyppi, joka on jossakin lännessä päivystäjänä "nappulan" ääressä, menettää hermonsä, ja silloin voi seurata tapahtumia, jotka aiheuttavat koko maailman kansoille paljon onnettomuutta.

Esittäessämme yleistä ja täydellistä aseistariisuntaa vaativan ohjelmamme, emme luonnollisestikaan tarkoita sitä, että sosialismin olisi yksipuolisesti riisuttava aseensa imperialismiin edessä tahi päinvastoin, vaan sitä, että yleensä luovutaan käyttämästä aseita valtioiden välisten kiistakysymysten ratkaisuvälineinä. Uskaltamatta sanoa vastustavansa aseistariisuntaa kapitalististen maiden, ensi kädessä USAn, Englannin ja Ranskan hallitsevat piirit ovat sepittäneet tarun, että Neuvostoliitto muka vastustaa aseistariisunnan valvontaa. Olemme paljastaneet tämän manööverin ja julistaneet avoimesti, että olemme valmiit hyväksymään ennakolta niiden minkä tahansa ehdotuksen tiukimmastakin kansainvälisestä valvonnasta, jos ne hyväksyvät yleistä ja täydellistä aseistariisuntaa koskevat ehdotuksemme.

Nyt imperialistit ovat silmäin lumeiksi alkaneet teeskentelevästi hälistä sen johdosta, että meidän oli pakko ryhtyä suorittamaan ydinaseiden koeräjäytyksiä. Mutta heidän hälinänsä ei ole estänyt kansoja käsittämästä meidän ryhtyneen tähän vain sen vuoksi, että länsivallat, saatettuaan umpikujan aseistariisuntaongelman ratkaisun ja ydinaseen kokeiluista käydyt neuvottelut, ovat panneet sotakoneensa vauhtipyörän pyörimään täyttä vauhtia saavuttaakseen ylivoiman sosialistisiin maihin nähden. Me ehätimme ennen heitä ja siten säilyitimme rauhan vartiossa olevan sosialistisen leirin etumatkan. (Myrskyisiä suosionosoituksia.)

Meidät pakotettiin näihin toimenpiteisiin. Oli tunnettua, että USA on valmistellut pitkän aikaa uusia kokeiluja ja Ranska on suorittanut niitä monta kertaa. Nykyisissä olosuhteissa käy entistä ilmeisemmäksi, että kansojen on välttämättömästi taisteltava päästäkseen aseistautumiskilvas-

ta. Aseistariisuntaongelma koskee jokaisen kansan ja koko ihmiskunnan elinetsuja. Ja kun se on ratkaistu, tulee ydinase ja siis myös sen valmistaminen ja kokeilu täysin tarpeettomaksi.

Mitä suurin merkitys rauhan säilymiselle ja lujittumiselle on *toisen maailmansodan jäänteiden häoittämisongelma*. Ei voida hyväksyä, ettei Saksan rauhankysymystä ole vielä kukaan ratkaistu, vaikka on kulunut 16 vuotta siitä, kun hitleriläiset anastajat voitettiin. Koko vastuun tästä anteeksiantamattomasta viivytelystä kantavat USA ja sen johtamat muut länsivallat. Kansojen eduista piittaamatta ne ottivat heti sodan päätyttyä suunnakseen Saksan militarismen henkiinherättämisen.

Rauhansopimuksen puuttuminen on jo auttanut Bonnin revanshimiehiä. Amerikan imperialistien avustamina he ovat jälleen luoneet armeijansa uutta hyökkäystä varten. Länsisaksalaiset militaristit uneksivat siitä, miten he voisivat käyttää Euroopan epävakasta tilannetta hyväksi saadakseen entiset vihollisensa, Hitleriä vastustaneen liittouman maat, käymään toistensa kimppuun. He haaveilevat Saksan Demokraattisen Tasavallan nielemisestä, muiden naapurimaiden orjuuttamisesta, hyvityksen ottamisesta toisessa maailmansodassa kärsimästään tappiosta.

Olemme olleet ja olemme sitä mieltä, että rauhansopimus, jolla vahvistetaan Potsdamin sopimuksessa määrätyt Saksan rajat, sitoo revanshimiesten kädet ja vie heiltä seikkailuhalut. Sosialistiset maat ovat odottaneet kauan rauhansopimuksen allekirjoittamista toivossa, että Washingtonissa, Lontoossa ja Pariisissa terve järki saa yllötteen. Olemme tänäkin päivänä valmiit yhdessä länsivaltojen kanssa etsimään kumpaakin osapuolta tyydyttävää ja hyväksyttävissä olevaa ratkaisua neuvottelujen avulla.

Ollessaan äskettäin Yhdistyneiden Kansakuntien Yleiskokouksessa Neuvostoliiton ulkoministeri toveri Gromyko kävi keskustelua Yhdysvaltojen valtiosihteerin ja presidentin kanssa. Hän keskusteli niin ikään Englannin ulko-

ja pääministerien kanssa. Näistä keskusteluista olemme saaneet sellaisen vaikutelman, että länsivallat käsittävät tietyssä määrin tilanteen ja ovat taipuvaisia etsimään Saksan ongelmassa ja Länsi-Berliinin kysymyksessä ratkaisua, jonka kumpikin osapuoli voi hyväksyä.

Länsimaissa ja ennen kaikkea Yhdysvalloissa on kuitenkin havaittavissa kummallinen ilmiö. Valtiomiesten välisissä keskusteluissa siellä puhutaan yhtä, mutta lehdistössä toista, vaikka näkyy, että lehdistö on ilmeisesti tietoinen näiden keskustelujen luonteesta. Lännen lehdistössä Saksan rauhansopimusta koskevaa kysymystä valaistaan epäviisaasti ja epärealistisesti. Esitetään esimerkiksi sellainen moite, että Saksan kysymystä ratkaistaessa joku tahoo ottaa itselleen puutarhan ja antaa vastineeksi omenan. Ehkä vertaus miellyttääkin sen keksijöitä. Mutta kyseisessä tapauksessa se ei kuvaa todellista asiointilaa.

On tunnettua, että neuvostohallitus ehdottaa Saksan rauhansopimuksen allekirjoittamista. Rauhansopimuksen solmimisen tarkoituksena on raivata — mikäli mahdollista — tietä valtioiden välisten normaalien suhteiden luomiselle sekä ehkäistä uhkaava uusi sota ja sen lisäksi lieventää kansainvälistä jännitystä.

Me lähemme tosiasiallisesta tilanteesta, joka muodostui Hitlerin Saksan murskaamisen jälkeen, siitä, että on olemassa kaksi Saksan valtiota ja rajat, jotka määrättiin sodan jälkeen. Jokaisen sodan, olkoon se miten raskas ja verinen hyvänsä, on päätyttävä rauhansopimuksen allekirjoittamiseen. (S u o s i o n o s o i t u k s i a.) Hyökkäyksestä, sodan aloittamisesta on kannettava vastuu, maksettava siitä. Asianlaita on näin. Mitä tekemistä tässä on puutarhalla, mitä tekemistä omenoilla? (Hilpeyttä salissa. S u o s i o n o s o i t u k s i a.)

Eräät länsimaiden poliitikot antavat meille niin sanoakseni ”hyvän neuvon”, selittäessään, että rauhansopimuksen allekirjoittaminen on vaarallista Neuvostoliitolle ja muille sosialistisille maille. Miten se on ymmärrettävissä? Mistä lähtien sotaa on alettu pitää vain toiselle osapuolelle

vaarallisena? Imperialistivaltojen herruuden ajat ovat menneet peruuttamattomasti. Neuvostoliitto on nyt voimakas sosialistinen valtio. Suuri sosialistinen leiri, jolla on kehittynyt teollisuus ja maatalous, edistyksellinen tiede ja tekniikka, kehittyä menestyksellisesti. (Myrskyisiä suosionosoituksia.)

Luulen imperialistipiirien älyävän, että kun meillä on kehittynyt teollisuus ja maatalous, niin Neuvostoarmeijan aseistus vastaa ehdottomasti nykyaikaisimpia vaatimuksia. (Suosionosoituksia.)

Olemme sitä mieltä, että sosialismin voimat, kaikki rauhantaistelun kannalla olevat voimat ovat nyt mahtavammat kuin imperialismiin hyökkäysvoimat. Mutta siinäkin tapauksessa, että oltaisiin samaa mieltä kuin Yhdysvaltojen presidentti, joka aivan hiljattain julisti voimiemme olevan yhtä suuret, on ilmeisen typerää uhata sodalla. Mikäli myönnetään, että ollaan tasaväkisiä, on siitä tehtävä vastaavat johtopäätökset. Meidän aikanamme on vaarallista noudattaa voimapolitiikkaa. (Suosionosoituksia.)

Saksan rauhansopimus on allekirjoitettava ja se allekirjoitetaan joko yhdessä länsivaltojen kanssa tai ilman niitä. (Suosionosoituksia.)

Tämän sopimuksen nojalla normalisoidaan myös tilanne Länsi-Berliinissä, joka muutetaan demilitarisoiduksi vapaakaupungiksi. Länsivaltojen ja maailman kaikkien muiden maiden täytyy käyttää Länsi-Berliiniin pääsyoikeuttaan kansainvälisiä sääntöjä vastaavasti, ts. sopimalla asiasta Saksan Demokraattisen Tasavallan hallituksen kanssa, jonka alueen kautta Länsi-Berliini on kulkuyhteydessä ulkomaailmaan. (Suosionosoituksia.)

Eräät länsivaltojen edustajat sanovat, että ehdotuksemme, jotka edellyttävät Saksan rauhansopimuksen solmimista tänä vuonna, ovat uhkavaatimus. Mutta tuo väite ei ole oikea. Neuvostoliittohan ehdotti jo vuonna 1958 rauhansopimuksen solmimista ja Länsi-Berliinin kysymyksen

ratkaisemista tältä pohjalta, Länsi-Berliinin muuttamista vapaakaupungiksi. Sen jälkeen on kulunut pitkä aika. Me emme ole kiirehtineet tämän kysymyksen ratkaisua, sillä olemme toivoneet, että länsimaiden kanssa päästään yhteisymmärrykseen. Herää kysymys, missä tässä on uhkavaatimus? Ehdottaessaan Saksan rauhansopimuksen solmimista neuvostohallitus ei esittänyt mitään uhkavaatimusta, vaan lähti siitä, että on välttämätöntä ratkaista vihdoinkin tämä ajankohtaiseksi käynyt kysymys.

Neuvostohallitus vaatii nytkin Saksan kysymyksen mahdollisimman pikaista ratkaisemista, vastustaa sen lykkäämistä loputtomiin. Jos länsivallat osoittavat olevansa valmiit selvittämään Saksan ongelman, Saksan rauhansopimuksen allekirjoittamismääräaikoja koskevalla kysymyksellä ei tule olemaan kovin suurta merkitystä; silloin emme vaadi rauhansopimuksen allekirjoittamista ehdottomasti vuoden 1961 joulukuun 31 päivään mennessä. Tärkeintä on, että tämä kysymys ratkaistaan, toisen maailmansodan jäänteet hävitetään ja Saksan rauhansopimus allekirjoitetaan. Tämä on perusasia, tämä on oleellisinta. (Suosionosoituksia.)

Näiden ongelmien ratkaiseminen avaa tien niin useampien kuin kahdenkin valtion välisen rauhanomaisen yhteistoiminnan laajentamiseen. Mitä muuta olisi tehtävä rauhan lujittamiseksi Saksan rauhansopimuksen solmimisen lisäksi?

Jo aikoja sitten on käynyt ajankohtaiseksi *Yhdistyneiden Kansakuntien koneiston oleellinen parantaminen*. Kylmän sodan vuosina tämä koneisto on ruostunut ja alkanut toimia epäsäännöllisesti. On aika puhdistaa se, poistaa siihen iskostunut karsta, valaa siihen vereksiä voimia ottamalla huomioon kansainvälisessä tilanteessa viime vuosina tapahtuneet muutokset. On vihdoinkin aika palauttaa Kiinan Kansantasavallalle sen lailliset oikeudet YK:ssa. (Myrskyisiä, kauan kestäviä suosionosoituksia.) On käynyt välttämättömäksi ratkaista sellainen kysymys kuin on Saksan kansan edustus Yhdistyneissä

Kansakunnissa. (Kauan kestäviä suosionosoituksia.) Muodostuneessa tilanteessa olisiärkevintä solmia rauhansopimus kummankin reaalisesti olemassa olevan Saksan valtion kanssa ja hyväksyä nämä valtiot YK:n jäseniksi. On aika taata kaikissa YK:n elimissä todella yhtäläiset oikeudet kolmelle maailmassa muodostuneelle valtioryhmälle: sosialistisille, puolueettomuuskannalla oleville ja imperialistisille valtioille. On aika tehdä loppu yrityksistä käyttää tätä järjestöä länsivaltojen sotilaallisen ryhmittymän etujen mukaisesti. (Suosionosoituksia.)

On ratkaistava kansojen elinetuja vastaavasti *sellainen ongelma kuin siirtomaasorron lopullinen hävittäminen sen kaikissa ilmenemismuodoissa*. Samanaikaisesti kansoille on annettava tosiasiallisesti eikä sanallisesti tehokasta apua ja hävitettävä kolonialismin jälkiseuraukset. On autettava näitä kansoja kohottamaan nopeammin taloutensa ja kulttuurinsa kehittyneiden maiden tasalle. Tähän johtavana tienä pidämme ennen kaikkea sitä, että siirtomaavallat pakotetaan palauttamaan uhreilleen edes osa ryöstösaaliistaan. Neuvostoliitto ja muut sosialistiset maat antavat jo näille kansoille pyyteettömästi ystävän tukea ja apua talouden ja kulttuurin kehittämisessä. Tätä apua tulemme antamaan vastaisuudessaakin.

Ajankohtaisiksi käyneiden poliittisten vyöhykeongelmien ratkaisulla on tärkeä merkitys koko kansainvälisen tilanteen tervehdyttämiselle. Pidämme suurimerkityksisenä sellaista ongelmaa kuin atomiaseettomien vyöhykkeiden muodostamista ennen kaikkea Euroopassa ja Kaukoidässä. Tärkeä merkitys turvallisuuden lujittamiselle voisi olla Varsovan sopimuksen maiden ja Pohjois-Atlantin sotaliiton maiden välisellä hyökkäämättömyyssopimuksella. Voitaisiin niin ikään sopia sotilaallisten ryhmittymien asevoimia erottavan vyöhykkeen muodostamisesta ja ryhtyä supistamaan vierailta alueilla olevia asevoimia. Mutta jos sotaliittoumiin kuuluvat maat tulisivat siihenärkevään vakaumukseen, että on laskettava hajalle kaikki sotaliitot

ja vedettävä asevoimat kunkin maan kansallisten rajojen sisälle, se olisi kysymyksen parhain, radikaalisin ratkaisu.

Sanalla sanoen, jos molemmin puolin haluttaisiin, voitaisiin ryhtyä moniin hyödyllisiin toimenpiteisiin, jotka auttaisivat kansoja lieventämään sodanvaaraa ja sitten poistamaan sen kokonaan.

Pidämme edelleenkin kansainvälisen tilanteen parantamisen keinona *käytännöllisten yhteyksien kehittämistä kaikkiin maihin.*

Suhteemme sosialistisiin maihin ovat olleet, ovat ja tulevat olemaan murtumattomia veljellisiä ystävyys- ja yhteistoimintasuhteita. (Suosionosoituksia.) Niiden kanssa tulemme edelleenkin kehittämään ja parantamaan molemmin puolin edullisia taloudellisia ja kulttuuriyhteyksiämme yhdessä hyväksytyjen pitkäaikaisten suunnitelmien perustalla. Tällainen yhteistoiminta suo meille kaikille mahdollisuuden edetä vieläkin nopeammin sosialismin ja kommunismin tietä. (Myrskyisiä suosionosoituksia.)

Meidän maamme ja Aasian suurten valtioiden — Intian ja Indonesian — yhteistoiminnan kehittyminen herättää neuvostoihmisissä syvällisen tyydytyksen tunteita. Meitä ilahduttavat näiden maiden saavutukset, käsitämme niiden vaikeudet ja olemme valmiit laajentamaan käytännöllistä yhteistoimintaa auttaaksemme niitä kohottamaan taloutaan ja kulttuuriaan. Samoin perustein kehittyvät menestyksellisesti yhteytemme myös muihin, vierasmaalaisesta ikeestä vapautuneisiin Aasian ja Afrikan maihin — Birmaan, Kambodzhaan, Ceyloniin, Yhdistyneeseen Arabitasavaltaan, Irakiin, Guineaan, Ghanaan, Maliin, Marokkoon, Tunisiaan, Somaliin ym. Me tulemme kehittämään käytännöllistä yhteistoimintaa Syyrian Arabitasavallan kanssa.

Pitkäaikaisten ja tuskallisten koettelemusten jälkeen Kongossa on muodostettu hallitus, joka on julistanut olevansa Patrice Lumumban hallituksen seuraaja. Neuvostohallitus on valmis auttamaan Kongon kansaa ratkaisemaan

ne vaikeat tehtävät, joita sillä on sen taistellessa siirtomaasorron seurauksien hävittämiseksi.

Suhteemme Latalalaisen Amerikan maihin ovat toimintakaudella niin ikään kehittyneet huolimatta niiden maiden taantumuspiirien ja amerikkalaisten imperialistien keinokeinoisesti muodostamista esteistä. Sankarillinen Kuuban kansa on murtautunut nuo esteet ja järjestää yhteistoimintaa yhdenvertaisuuden perusteella muiden maiden kanssa. Ja vaikka USAn imperialistit turvautuvat kaikkiin keinoihin, yksinpä laillisten hallitusten kukistamiseenkin estääkseen Latalalaisen Amerikan maita harjoittamasta itsenäistä politiikkaa, elämä ottaa kuitenkin omansa.

Aiomme vastedeskin auttaa nuorten riippumattomien valtioiden kansoja nousemaan jaloilleen, lujittumaan ja ottamaan ansaitsemansa paikan kansainvälisessä elämässä. Näiden maiden kansat antavat arvokkaan panoksen suuressa taistelussa rauhan ja edistyksen puolesta. Tällä tiellä ne saavat aina Neuvostoliitosta ja kaikista sosialistisista maista uskollisia ja luotettavia ystäviä. (Kauan kestävää suosionosoituksia.)

Annamme suuren merkityksen maamme ja kapitalistisen maailman päämaiden, ensi kädessä Amerikan Yhdysvaltojen, välisille suhteille. Viimeksi kuluneina vuosina Yhdysvaltojen ulkopolitiikan suuntana on jatkuvasti ollut kansainvälisen tilanteen kärjistäminen. Tämä huolestuttaa kaikkia rauhantahtoisia kansoja. Mitä Neuvostoliittoon tulee, niin se on aina ollut ja on sitä mieltä, ettei yleistä hävitysotaa voida estää muutoin kuin normalisoimalla valtioiden väliset suhteet riippumatta näiden valtioiden yhteiskuntarakenteesta. Ja kun kerran asianlaita on näin, on kummankin osapuolen etsittävä keinoja siihen. Kuukaan ei vaadi USAn hallitsevilta piireiltä, että niiden täytyy oppia pitämään sosialismista, samoin kuin nekään eivät voi vaatia meiltä, että alkaisimme pitää kapitalismista. Tärkeintä on, että ne lakkaisivat ratkaisemasta kiistakysymyksiä sodan tietä ja rakentaisivat kansainväliset suhteensa rauhanomaisen taloudellisen kilpailun periaatteiden

mukaisesti. Jos realismi saa yllötteen USAn politiikassa, poistetaan eräs mitä vakavin koko kansainvälisen tilanteen tervehdyttämistä haittaava este. Sellaisesta asiaan suhtautumisesta hyötyvät paitsi meidän maittemme kansat myös muut kansat ja koko maailmanrauhan asia. (Suosionosoituksia.)

Aiomme laajentaa ja lujittaa normaaleja käytännöllisiä talous- ja kulttuuriyhteyksiämme Englantiin, Ranskaan, Italiaan, Länsi-Saksaan ja muihin Länsi-Euroopan maihin. Viime vuosina tässä asiassa on saavutettu huomattava edistysaskel, ja kaikki riippuu nyt kumppaneistamme.

Neuvostoliitto kiinnittää erikoista huomiota yhteyksien kehittämiseen naapurimaihinsa. Yhteiskunta- ja valtiojärjestelmien erilaisuus ei estä ystävällisten, molemmin puolin edullisten suhteiden kehittymistä Neuvostoliiton ja sellaisten maiden kuin Afganistanin ja Suomen kesken. Yhteytemme Itävaltaan ja Ruotsiin kehittyvät tyydyttävästi. Olemme pyrkineet ja pyrimme parantamaan meidän maamme ja Norjan ja Tanskan suhteita. Viime aikana suhteemme naapurimaamme Turkin kanssa ovat parantuneet. Haluamme näiden suhteiden kehittyvän edelleenkin.

Neuvostoliitto tahtoi elää sovussa ja ystävyydessä myös sellaisten naapureittensa kuin Iranin, Pakistanin ja Japanin kanssa. Valitettavasti näiden maiden hallitsevat piirit eivät toistaiseksi voi tai halua vapautua niitä sitovista sotilaallisista liittoumista, joihin länsivallat ovat ne pakottaneet, eivätkä käytä hyväkseen mahdollisuuksia, joita niillä on käytännölliseen yhteistoimintaan maamme kanssa. Näiden maiden hallitusten nykyisessä politiikassa piilee vaara näiden maiden kansoille. Erikoisesti on kunnostautunut Iranin shaahi, joka on mennyt niin pitkälle, että on antanut luvan muuttaa miltei puolet maan alueesta kuolemanvyöhykkeeksi CENTOn hyökkäysliiton etujen nimessä.

Neuvostoliitto on tehnyt paljon parantaakseen suhteitaan Japaniin. Mutta USAn kanssa solmimansa epäyhdenvertaisen sotilaallisen sopimuksen sitomana Japanin hallitus

ei halua vieläkään hävittää toisen maailmansodan jälkiä. Se, ettei Neuvostoliiton ja Japanin välillä ole rauhansopimusta, vaikeuttaa tuntuvasti maittemme välisen yhteistoiminnan kehittämistä. Japanin kansa tajuaa yhä selvemmin, miten paljon Japani menettää sen vuoksi. Toivomme, että terve järki pääsee ennemmin tai myöhemmin voitolle, että maamme ja Japanin suhteet tulevat kehittymään oikealla tavalla kummankin osapuolen eduksi.

Taloudelliset yhteydet saavat kansainvälisten suhteiden kehityksessä yhä suuremman merkityksen rauhanomaisen rinnakkainolon tärkeinä tekijöinä. Kuluneella toimintakaudella Neuvostoliiton ulkomaankauppa on laajentunut miltei puolella. On solmittu vakinaiset kauppasuhteet yli kahdeksaankymmeneen maahan. Tällä alalla olisi kuitenkin voitu saada aikaan paljon enemmän, jos länsivallat olisivat lakanneet asettamasta esteitä ja harjoittamasta jopa mielivaltaakin estääkseen käytännöllisen yhteistoiminnan sosialististen maiden kanssa. Muuten sanottakoon, että tämä vanhentunut käytäntö tuottaa suurempaa vahinkoa heille itselleen kuin meille. Ken harjoittaa syrjinnän, kauppasulkujen ja jopa kauppasaarron politiikkaa, paljastaa väistämättömästi itsensä sodan valmistelun kannattajaksi ja rauhanomaisen rinnakkainolon vastustajaksi.

Maamme *kulttuuriyhteydet* ovat kehittyneet laajalti viime vuosina. Nykyään meillä on niitä useampaan kuin sataan maahan. Ulkomailla käy vuosittain yli 700 000 neuvostoihmistä ja yli 700 000 ulkomaalaista käy meillä. Olemme valmiit laajentamaan edelleenkin näitä molemmin puolin hyödyllisiä kansainvälisiä kosketuksia. Ne voivat ja niiden täytyy edistää osaltaan ihmisten välistä yhteistoimintaa ja yhteisymmärrystä.

Neuvostoliiton ulkopolitiikan tärkeäksi osaksi ovat muodostuneet tapaamiset muiden maiden johtohenkilöiden kanssa. Kuten tunnettua, V. I. Lenin, joka johti välittömästi neuvostovaltion ulkopolitiikkaa, otti kaikkien kiireittä keskellä vastaan USAn, Englannin, Ranskan, Suomen, Afganistanin ja muiden maiden toimihenkilöitä, keskusteli

heidän kanssaan ja aikoi osallistua henkilökohtaisesti v. 1922 pidettyyn Genovan konferenssiin. Keskuskomitea on pitänyt velvollisuutenaan noudattaa järkähtämättömästi tätä leniniläistä perinnäistapaa. Aktiivista ulkopoliittista toimintaa harjoittaessaan NKPN KKN Puhemiehistön jäsenet ovat käyneet usein sosialistisen ystävyysliiton maissa, tehneet 65 matkaa 27 ei-sosialistiseen valtioon. Minäkin olen joutunut matkustelemaan paljon ympäri maailmaa. Mutta minkäs teet — asema velvoittaa, sitä vaativat asian edut. (K a u a n k e s t ä v i ä s u o s i o n o s o i t u k s i a.)

Kotimaassamme olemme ottaneet vastaan paljon korkeita ulkolaisia vieraita, mm. Euroopan, Aasian, Afrikan ja Latalalaisen Amerikan valtioiden ja hallitusten päämiehiä. Sosialististen maiden puolueiden ja hallitusten johtohenkilöt ovat usein olleet toivottuina vierainamme. Olemme valmiit vastaisuudessakin osallistumaan kahden tai useamman valtion ja hallituksen päämiesten tapaamistilaisuuksiin.

Toverit! Tapahtumat osoittavat, että XX edustajakokouksessa määritelty puolueemme ulkopoliittinen linja on ollut oikea. Tätä linjaa seuraten olemme saavuttaneet mitä suurimpia voittoja. Ja nyt, kun voimamme ovat suuresti lisääntyneet, tulemme noudattamaan yhtä järkähtämättömästi ja johdonmukaisesti leniniläistä linjaa, pyrkien toteuttamaan voitokkaasti rauhanomaisen rinnakkainolon aatteita. *Nykytilanteessa ovat avautuneet rauhanomaisen rinnakkainolon näköalat koko siksi aikakaudeksi, jonka kuluessa tulisivat ratkaistuiksi nykyisin maailmaa erottavat yhteiskunnalliset ja poliittiset ongelmat.* Asiat kehittyvät siihen, että jo ennen sosialismin täydellistä voittoa maailmassa, kapitalismin säilyessä osassa maailmaa, on reaalisesti mahdollista poistaa maailmansota yhteiskunnan elämästä. (S u o s i o n o s o i t u k s i a.)

V. I. Lenin opetti meitä pysymään lujina, taipumattomina ja leppymättöminä silloin, kun on kysymys tärkeimmistä, periaatteellisista asenteista. Mitä vaikeimmassa tilanteessa, kun ainoa sosialistinen valtio torjui koko kapitalistisen maailman hyökkäyksiä, kun vihollinen rynnäköi meitä

vastaan sekä edestä, selustasta että sivustoilta, Vladimir Iljitsh käytti imperialisteille puhuessaan kovaa ja jyrkkää kieltä noudattaen samanaikaisesti joustavaa linjaa ja säilyttäen aina aloitteen itsellään.

Mitä tehtäviä nykyinen kansainvälinen tilanne asettaa Neuvostoliiton ulkopoliitikalle? Meidän täytyy edelleenkin:

— pitää järkähtämättömästi ja johdonmukaisesti Neuvostoliiton ulkopoliitiikan päälinjana yhteiskuntajärjestelmältään erilaisten valtioiden rauhanomaisen rinnakkainolon periaatetta (suosionosoituksia);

— lujittaa sosialismin maiden yhtenäisyyttä veljellisen yhteistoiminnan ja keskinäisavun pohjalla, antaa oma panoksemme sosialistisen maailmanjärjestelmän mahdin lujittamisen hyväksi (suosionosoituksia);

— kehittää kosketuksia ja yhteistyötä maailman kaikkien rauhan puolesta taistelevien ihmisten kanssa; esiintyä yhdessä kaikkien rauhaatahtovien kanssa kaikkia soittaa tahtovia vastaan (suosionosoituksia);

— lujittaa koko maailman työväenluokan ja työtätekevien proletaarista solidaarisuutta, antaa kaikkinaista moraalista ja aineellista tukea kansoille, jotka taistelevat vapautuakseen imperialistisesta ja siirtomaasorrosta, lujittaakseen riippumattomuuttaan (suosionosoituksia);

— kehittää mitä laajimmin kansainvälisiä käytännöllisiä yhteyksiä, taloudellista yhteistoimintaa ja kaupankäyntiä kaikkien maiden kanssa, jotka haluavat ylläpitää sellaisia suhteita Neuvostoliittoon (suosionosoituksia);

— harjoittaa edelleenkin aktiivista ja joustavaa ulkopoliitiikkaa pyrkien selvittämään ajankohtaisiksi käyneet yleismaailmalliset ongelmat neuvottelujen avulla, paljastaa sodanlietsojain vehkeilyt ja manööverit, järjestää käytännöllinen yhteistoiminta kaikkien valtioiden kanssa molemminpuolisen hyödyn perustalla. (Suosionosoituksia.)

Elämä on todistanut, että suuren Leninin esittämä yhteiskuntajärjestelmältään erilaisten valtioiden rauhanomai-

sen rinnakkainolon periaatteen toteuttaminen on keino säilyttää rauha ja estää yleinen hävityssota. Olemme tehneet ja teemme kaiken meistä riippuvan, jotta rauhanomainen rinnakkainolo ja rauhanomainen taloudellinen kilpailu saisivat voiton koko maailmassa. (Myrskyisiä, kaunokkaita suosionosoituksia.)

II. NEUVOSTOLIITON SIIRTYMINEN KOMMUNISMIN LAAJAMITTAISEN RAKENTAMISEN KAUTEEN

Toverit! Tärkeintä ja leimaa antavaa puolueen toiminnassa XX edustajakokouksen jälkeen on ollut taistelu laajamittaisen kommunistisen rakennustyön aikakauden perustehtävien suorittamisen puolesta, se on kommunismin aineellisen ja teknillisen perustan luomisen, Neuvostoliiton taloudellisen mahdin jatkuvan lujittamisen, työtätekevien kommunistisen kasvatuksen, kansan kasvavien aineellisten ja henkisten tarpeiden entistä täydellisemmän tyydyttämisen puolesta.

Keskuskomitea ilmoittaa tyydytyksellä edustajakokoukselle, että kaikki kansantalouden alat kehittyvät kiihtyvää vauhtia. Kansan toimeentulo paranee jatkuvasti. Neuvostotiede ja -kulttuuri ovat kohonneet uudelle korkeammalle tasolle. Seitsenvuotissuunnitelmaa täytetään menestyksellisesti. Synnyinmaamme on päässyt pitkälle ratkaistessaan taloudellista perustehtäväänsä, jona on kehittyneimpien kapitalististen maiden saavuttaminen ja sivuuttaminen tuotteiden valmistuksessa asukasta kohden. Mutta on sanottava, että Neuvostoliiton väkiluku on kasvanut tuntuvasti. Kun se XX edustajakokouksen aikoihin oli alle 200 miljoonan, on se XXII edustajakokoukseen mennessä kasvanut miltei 220 miljoonaan. Se on hyvä lisäys, toverit! (Suosionosoituksia.)

Olemme ottaneet talouden kehittämisessä pitkän askeleen ja kuljemme järkähtämättöminä Leninin viitoittamaa tietä, valloitamme kukkulan toisensa jälkeen. Suuri pää-

määrämme on entistä lähempänä, ja jo nyt näkyy selvästi kimalteleva huippu, jolle neuvostokansa pystyttää läheisessä tulevaisuudessa kommunismin lipun. (Myrskyisiä suosionosoituksia.)

1. Toiminta maan taloudellisen mahdin kohottamisen hyväksi. Seitsenvuotissuunnitelman kausi on tärkeä vaihe kommunismin aineellisen ja teknillisen perustan luomisessa

Ratkaiseva merkitys kommunismin aineellisen ja teknillisen perustan luomisessa on raskaalla teollisuudella, joka on koko kansantalouden perusta. Sallikaa minun esittää numerotietoja teollisuustuotannon kasvusta XX edustajakokouksen jälkeiseltä ajalta. Mainitsemini numerotietoihin sisältyvät vuoden 1961 ennakkoyhteenvedot. Joskaan tämä vuosi ei ole päättynyt, voidaan sanoa, että monien tärkeiden tuotelajien osalta suunnitelmatavoitteet ylitetään.

Kuuden vuoden aikana teollisuustuotteiden tuotanto kasvaa miltei 80 %. Tässä ovat tärkeimpiä tuotelajeja koskevat numerot:

	Tuotettu v. 1955	Lasketaan tuotettavan v. 1961	1961 prosentteissa v. 1955 ver- rattuna
Takkirautaa (milj. tonnia) . .	33,3	51,1	153
Terästä (milj. tonnia)	45,3	71,0	157
Valssirautaa (milj. tonnia) . .	35,3	55,0	156
Kivihiihtä (milj. tonnia) . . .	391	513	131
Vuoriöljyä (milj. tonnia) . . .	70,8	166	234
Kaasua (mrd. m ³)	10,4	59,5	575
Sähkövoimaa (mrd. kWt)	170	327	192
Kemiallisen teollisuuden tuot- teita (mrd. rpl.)	3,7	7,6	205
Koneenrakennusteollisuuden tuotteita ja metallialosteita (mrd. rpl.)	17	38	224
Sementtiä (milj. tonnia)	22,5	51	226

Erittäin merkittäviä ovat saavutukset raskaan teollisuuden johtavilla aloilla. Teräksen tuotanto on lisääntynyt kuudessa vuodessa 26 milj. tonnia, mikä ylittää Englannin vuotuisen terästuotannon. Vuoriöljyn tuotanto on lisääntynyt 95 milj. tonnia, ts. on rakennettu viisi uutta Bakua. Sähkövoiman tuotanto on lisääntynyt 157 mrd. kWt, ts. on kuin olisi tullut lisää 50 sellaista voimalaitosta kuin V. I. Leninin nimelle omistettu Dneprin voimalaitos. (Suosionosoituksia.)

Kansantalouden kaikki alat kehittyvät nopeasti nykyaikaisen teollisuuden perustalla, menestyksellisesti kehittyvät kevyt ja ravintoaineteollisuus. Puolue huolehtii kansan elintason kohottamisesta, elintarvikkeiden, vaatteiden, jalkineiden, kaikkien ihmisen kaipaamien tarvikkeiden tuotannon lisäämisestä.

Tässä on eräitä kulutustavaroiden tuotannon kasvua valaisevia numerotietoja:

	Tuotettu v. 1955	Lasketaan tuotettavan v. 1961	1961 prosen- teissa v. 1955 ver- rattuna
Lihaa (teollisesti jalostettua, milj. tonnia)	2,5	4,5	178
Voita (teollisesti jalostettua, tuh. tonnia)	463	794	171
Maitotuotteita (milj. tonnia) .	2,6	9,0	345
Kasvisrasvaa (tuh. tonnia) . .	1 168	1 730	148
Hienoa sokeria sokerijuurik- kaasta (milj. tonnia)	3,2	6,5	200
Kalaa (saaliina, milj. tonnia) .	2,7	3,7	136
Päällys- ja alusvaatteita (mrd. rpl.)	6,0	9,2	152
Nahkajalkineita (milj. paria) .	271	443	163
Kankaita—kaikkiaan (milj. m ²)	5 543	6 661	120
joista villakankaita (milj. m ²)	321	452	141
Radiovastaanottimia ja tele- visioita (tuh. kpl.)	4 044	6 345	157
Jääkaappeja (tuh. kpl.)	151	731	4,8 kertaa enemmän
Huonekaluja (milj. rpl.)	491	1 280	261

Kuten näette, kulutustavaroiden tuotanto kasvaa meillä nopeammin kuin muutamia vuosia sitten. Nyt meillä on mahdollisuus lisätä vuosi vuodelta näiden tavaroiden tuotantoa. Yksistään seitsenvuotiskauden kolmen ensimmäisen vuoden aikana on valmistettu yli suunnitelman alun toista miljardia metriä kankaita ja noin 70 miljoonaa paria jalkineita. Mutta neuvostoihmisten tarpeet on tyydytettävä vieläkin täydellisemmin. Hallitus myöntää kutoma- ja jalkineiteollisuuden sekä niiden raaka-aineperustan kehittämiseen 7-vuotiskauden jäljellä oleviksi vuosiksi lisävaroja noin 2,5 mrd. ruplaa. *Seitsenvuotiskauden loppuun mennessä teollisuutemme on tuottava vuosittain yli yhdeksän miljardia neliometriä kankaita; tullaan tuottamaan noin 3 paria jalkineita asukasta kohti.* Näiden tavaroiden tuotannossa Neuvostoliitto ohittaa huomattavasti Englannin, Ranskan ja Länsi-Saksan yhteisen tuotannon.

Se tietenkin vaatii laajentamaan puuvillaviljelyksiä ja kohottamaan puuvillan satoisuutta. Tämä tehtävä epäilemättä ratkaistaan. Nurekin vesivoimalaitoksen tultua rakennetuksi voidaan ottaa käyttöön Tadžikistanissa ja Uzbekistanissa 1,2 milj. ha kastelumaita ja viljellä niillä arvokkainta, pitkäkuituista puuvillaa. Puuvillan tuotanto lisääntyy huomattavasti Uzbekistanin Nälkäaron viljelykseenoton tuloksena. Mutta varmimman raaka-aineperustan kutomateollisuus saa sitten, kun toteutetaan teko- ja synteettistä kuitua valmistavien tehtaiden rakentamisohjelma.

Meidän suunnitelmamme ovat rauhanomaisen rakennustyön suunnitelmia. Puolue huolehtii maamme taloudellisen mahdin lujittamisesta ja muistaa aina, että on tehostettava maamme puolustuskuntoa. Olemme rakentaneet tarkkuuskoje-, erikoismetalli-, atomi-, elektroni- ja raketiteollisuuden, reaktiokäyttöisen lentokaluston, ajanmukaisen laivanrakennus- ja automaattivälineteollisuuden. Nämä teollisuusalat ovat jo näyttäneet, mitä ne voivat aikaansaada ei vain maan päällä, vaan myös avaruudessa. Ne palvelevat luotettavasti rauhan asiaa, maanpuolustuksen asiaa.

Meillä on nyt mannertenvälisiä ballistisia ohjuksia, ilma-
torjuntaohjuksia, ohjuksia maajoukkoja, ilmavoimia sekä
merivoimia varten.

Lehdissä on julkaistu uutisia uusien yli 12 000 kilomet-
rin päähän kantavien ohjustemme kokeista. Ohjusten pu-
toamisseuduilla ovat laivamme panemassa merkille, mil-
loin ja miten tarkasti ohjus tavoittaa määrätyn alueen.
Saamiemme tiedotusten mukaan ohjuksemme toimivat poik-
keuksellisen tarkasti.

On sanottava, että samoilla seuduilla on myös amerik-
kalaisia laivoja, jotka myös seuraavat neuvostoliittolaisten
ohjusten lentoa. Amerikkalaiset julkaisevat vastaavanlaisia
tietoja ohjustemme lennosta, me tarkistamme näitä tietoja
vertailemalla niitä omiimme. Uskomme tietysti toverihim-
me, jotka ovat laivoissamme. Mutta näin on päästy erään-
laiseen kaksinkertaiseen valvontaan — omaamme ja vas-
tustajan järjestämään. (Suosionosoituksia.)

Myös vastustajamme — tosin tahtoisimme, etteivät he
olisi vastustajiamme, mutta on pakko ottaa huomioon im-
perialismin luonne —, vahvistavat neuvostoliittolaisten oh-
justen osuvan tarkasti maaliin. Se on hyvä! Me emme ole-
kaan epäilleet sitä. (Suosionosoituksia.)

Koska olen jo poikennut tekstistä, tahdon sanoa, että
myös uuden ydinaseemme kokeilut sujuvat hyvin menestyk-
sellisesti. Päättämme pian nämä kokeet. Nähtävästi loka-
kuun lopulla. Päätteeksi räjäytämme luultavasti 50 miljoon-
nan trotyylitonin tehoisen vetypommin. (Suosion-
osoituksia.) Olemme sanoneet, että meillä on 100 mil-
joonan trotyylitonin pommi. Ja se on totta. Mutta emme
räjäytä sellaista pommia, sillä jos räjäyttäisimme sen
vaikkapa kaukaisimmillakin seuduilla, niin silloinkin voi-
simme särkeä omat ikkunamme. (Myrskyisiä suos-
ionosoituksia.) Sen vuoksi pidättäydymme toistai-
seksi emmekä räjäytä tätä pommia. Mutta räjäyttämällä 50-
miljoonaisen pommin kokeilemme samalla 100-miljoonai-
senkin pommin räjäytyslaitteita.

Mutta suokoon jumala, kuten ennen sanottiin, ettei mei-

dän tarvitsisi koskaan räjäyttää näitä pommeja minkään alueen yllä. Se on elämämme suurin unelma! (Myrskyisiä suosionosoituksia.)

Näen salissa tovereita, jotka ovat luoneet erinomaiset ohjuksemme, niiden voimakoneet ja tarkkuuskojeet. Näen niin ikään tovereita, jotka työskentelevät ydinaseiden parantamiseksi. Olemme ylpeitä näistä tovereista, annamme heille tunnustusta, olemme iloisia heidän luovassa työssä saavuttamistaan menestyksistä, jotka edistävät synnyinmaamme puolustusmahdin lujittamista, maailmanrauhan lujittamista. (Myrskyisiä suosionosoituksia.)

Neuvostoliiton sukellusvenelaivaston rakennustyöt sujuvat menestyksellisesti. Vastustajamme rakentavat sukellusvenelaivastoa, joka on aseistettu ballistisilla ohjuksilla. Me aseistamme laivastomme sekä ballistisilla että automaattisesti tähtäävillä ohjuksilla. Tilanne velvoittaa meitä siihen. Sotaliittoumiin kuuluvat vastustajamme valmistautuvat ampumaan sukellusveneistä sekä meidän maamme että muiden sosialististen maiden alueille. Olemme valmiit vastaamaan heille ampumalla sekä maanpäällisiin että vedenpäällisiin kohteisiin. Neuvostoliitto on mannermaa-valtio. Niiden, jotka lähtevät sotaan meitä vastaan, on pakko ylittää aavoja ulapoita. Siinä on syy, miksi rakennamme mahtavan sukellusvenelaivaston, joka on aseistettu myös automaattisesti tähtäävillä ohjuksilla, niin että olisi mahdollista ampua satojen kilometrien matkan päästä aluksia, jotka lähestyvät sosialististen maiden rajoja.

Neuvostoliiton atomikäyttöinen sukellusvenelaivasto, joka on aseistettu ballistisin ja automaattisesti tähtäävin ohjuksin, on valppaana vartioimassa sosialistisia saavutuksiamme. Se vastaa murskaavin iskuin hyökkääjille, muun muassa myös heidän lentokoneittensa emälaivoille, jotka sodan sattuessa eivät ole hullumpia maalitauluja sukellusveneistämme laukaistaville ohjuksille. (Myrskyisiä suosionosoituksia.)

Sallikaa ilmoittaa edustajakoukselle, että Neuvostor armeijan uudestioarustaminen ohjus- ja ydinaseilla on täy-

dellisesti loppuun suoritettu. Asevoimiemme käytössä on nyt sellainen tehokas ase, joka suo mahdollisuuden nujertaa minkä hyökkääjän tahansa. Varustaessamme asevoimamme ohjuksilla ja atomikäyttöisillä sukellusaluksilla emme jätä laskuista pois ilmavoimiakaan, vaan kehitämme ja parannamme niitä edelleenkin.

Sallikaa minun edustajakokouksen nimessä kiittää sydämellisesti tiedemiehiä, insinöörejä ja työläisiä, jotka ovat luoneet Neuvostoarmeijaa varten nykyaikaisimman aseistuksen. (Myrskyisiä suosionosoituksia.) He ovat tehneet ansiokkaan suurtyön koko ihmiskunnan hyväksi! Imperialistit eivät voi nyt enää rankaisematta harjoittaa kiristystä uhkailemalla sodalla rauhantahtoisia maita: kommunismia rakentavan neuvostokansan käsissä atomi- ja vetyase palvelee uskollisesti rauhan asiaa. (K a u a n k e s t ä v i ä s u o s i o n o s o i t u k s i a.)

Neuvostokansa ei tarvitse sotaa, sen ajatuksia hallitsevat rauhanajan tarkoituksia palvelevan talouden kehittäminen, kommunistisen rakennustyön suurien suunnitelmien toteuttaminen, aineellisten hyödykkeiden ja henkisten hyvyksien runsauden luominen kaikkia työtätekeviä varten.

XX edustajakokouksen jälkeen teollisuudessa, rakennustoiminnassa ja kulkulaitoksessa on tapahtunut syvälekkäviä *laadullisia muutoksia*, on suoritettu valtava työ aineellisen tuotannon kaikkien alojen teknillisen kaluston uusimiseksi. On luotu tuhansia uudentyyppisiä työstö- ja muita koneita, laitteita, kojeita ja automaatiivälineitä. On parannettu perusteellisesti polttoainetaseen rakennetta. Vuonna 1955 vuoriöljy ja kaasu käsittivät polttoaineen kokonaistuotannossa 23,5 %, mutta nykyään 42 %. Halvemman polttoaineen käytöstä kertynyt säästö teki kuuden vuoden aikana yli 3 mrd. ruplaa.

Sähkövoimatalous on siirretty uudelle teknilliselle perustalle. On rakennettu 200 000—225 000 kilowatin tehoisia lämpö- ja vesikäyttöisiä turbiineja. Suunnitellaan rakennettavaksi jopa 500 000 kilowatin tehoisia turbiineja. On luotu maailman suurimmat energieettiset verkostot ja

rakennettu 500 000 voltin jännitteisiä voimansiirtolinjoja. Sähkövoiman käyttö kutakin työläistä kohti on lisääntynyt noin 40 %.

Kemiallinen teollisuus käyttää yhä laajemmassa mitassa raaka-aineenaan luonnon- ja vuoriöljykaasua. Tämän ansiosta olemme voineet alentaa huomattavasti tuotteiden omakustannushintaa ja säästää suuren määrän ravintoraaka-aineita. Yksistään spriin valmistuksessa, käytettäessä ravinnoksi kelpaamattomia raaka-aineita, tänä vuonna säästetään runsaasti 130 miljoonaa putaa* viljaa. Muovien ja kemiallisten kuitujen tuotanto on lisääntynyt kuudessa vuodessa enemmän kuin puolella.

On alkanut laajamittainen kulkulaitoksen teknillinen uudestikalustaminen, ja kulkulaitoksen tavarankuljetukset ovat lisääntyneet 72%. Rautateitä on sähköistetty yli 10 000 km pituudelta. Puolet kaikista rautatiekuljetuksista tapahtuu nyt sähkö- ja dieselvetureilla, minkä ansiosta kuluneella toimintakaudella on voitu säästää noin 2,5 mrd. ruplaa. Neuvostomaan lipun alla kulkevat laivat purjehtivat useamman kuin 60 maan satamiin, jotka sijaitsevat eri mantereilla. Merilaivaston tonnisto on lisääntynyt miltei 1,5-kertaiseksi. Siviili-ilmaluovasto, jonka käytettävissä ovat nopeakulkuiset monipaikkaiset lentokoneet, kiidättää päivittäin ilmojen halki noin 100 000 matkustajaa. Yleisessä käytössä olevien autojen keskitetyt lastinkuljetukset ovat lisääntyneet 6-kertaisiksi.

Teräsbetonisia rakennusosia valmistava teollisuus on tosiasiallisesti vasta muodostettu, mutta sen tuotos on kohonnut miltei 40 milj. kuutiometriin, kun se vuonna 1955 oli 5,3 milj. Viime vuosina rakennustoiminnassa on tapahtunut perusteellisia teknillisiä muutoksia. Suurten elementtien käyttö rakennusteollisuudessa kehittyi nopeasti. Rakennustöiden täydellinen teollistaminen, niiden uudestivaruustaminen nykyaikaisella teknillisellä kalustolla on lähitulevaisuuden asia. Sellaiset ovat teollisuuden, kulkulaitoksen

* Puuta on 16,38 kiloa. — Suom.

ja rakennustöiden kehityksen tärkeimmät erikoispiirteet kuluneella toimintakaudella.

Vuosina 1956—1961 valtion perussijoitukset kansantalouteen käsittivät 156 mrd. ruplaa. Se on enemmän kuin oli sijoitettu kaikkina neuvostovallan vuosina ennen puolueen XX edustajakokousta! On pantu käyntiin noin 6 000 suurta valtion tuotantolaitosta. Niiden joukossa ovat sellaiset jättiläiset kuin Volgalle rakennetut V. I. Leninille ja NKPN XXII edustajakokoukselle nimetyt voimalaitokset, Karagandan ja Kuibyshevin metallurgiset tehtaات, mahtavat Ukrainassa, Kazahstanissa ja Kurskin rautamalmialueella sijaitsevat malmin rikastuskombinaatit, lukuisat koneenrakennustehtaات, kemialliset, sokeri- ja kutomatehtaات. Öljyn ja kaasun siirtämiseksi on rakennettu yli 30 000 km pituudelta putkijohtoa. Suuren voiton ovat saaneet maailman suurimman, Bratskin vesivoimalaitoksen rakentajat: he ovat asentaneet ennen määräaikaa ensimmäisen 225 000 kW tehoisen koneiston.

Kremenshugin vesivoimalaitoksen rakentajat ovat antaneet hyvän lahjan edustajakokoukselle. He ovat huomattavasti ennen määräaikaa päättäneet Dneprin voimalaitos-sarjan kolmannen aseman rakentamisen. Tämän aseman käyntiinpanon tuloksena Dneprin vesivoimalaitoksen vakinaisen taattu teho lisääntyy 20%, minkä lisäksi saadaan tuntuvasti paremmat mahdollisuudet käyttää Dnepriä liikenneväylänä. Viime aikoina on syntynyt uusia kaupunkeja: Volgan Stavropol, Volzhski, Temir-Tau, Rudnyi, Bratsk ja monia muita.

Viimeksi kuluneille vuosille on kuvaavaa *työn tuottavuuden* nopea kasvu. Vuonna 1961 se ylittää teollisuudessa vuoden 1955 tason 43 %, rakennusteollisuudessa 60 % ja rautatieliikenteessä 56 %. Miltei 70 % teollisuustuotannon lisäkasvusta on saatu tämän ansiosta. Tuotteiden omakustannushintaa on alennettu suunnilleen 11 % ja rautatiekuljetusten omakustannushintaa 22 %. Viime vuonna teollisuus ja kulkulaitos antoivat voittoa kaksi kertaa enemmän kuin v. 1955.

Kaikki liittotasavallat ovat saavuttaneet suurta menestystä talouden ja kulttuurin kehityksessä. Teollisuustuotteen tuotanto ja perussijoitukset ovat lisääntyneet kaikissa tasavalloissa vuoteen 1955 verrattuna 1,5—2-kertaisiksi, jopa enemmänkin.

On noudatettu johdonmukaisesti puolueen hyväksymään *maan itäisten piirien* tuotantovoimien kehittämisen suuntausta. Rakennetaan suuria sähköasemia, jotka tulevat käyttämään Siperian jokien runsaita voimavaroja ja huokeaa hiiltä. Kazahstanissa ja Siperiassa on otettu kansan käyttöön uusia rikkaita rautamalmiesiintymiä. Metallin ja hiilen tuotanto kasvaa nopeasti. Uzbekistanin erittäin rikkaiden luonnonkaasuesiintymien käyttöönoton tuloksena Keski-Aasian tasavallat saavat varman polttoaineperustan ja suuri osa halvasta kaasusta johdetaan Kazahstaniin ja Uralille. Kemiallinen teollisuus kehittyi nopeaa vauhtia.

Teollisuuden ja rakennustöiden johtotoiminnan uudelleen järjestelyllä on ollut valtava merkitys eteenpäinmenomme jouduttamiselle. Se vaikutti maan talouselämän kaikkiin aloihin, kohotti liittotasavaltojen merkitystä taloudellisessa rakennustyössä, tehosti paikallisten puolue-, neuvosto- ja talouselinten sekä laajojen työtätekevien joukkojen aloitteellisuutta ja auttoi ottamaan käyttöön suuret taloudelliset voimavarat.

Toverit! XXI edustajakokouksen hyväksymä *Neuvostoliiton kansantalouden kehittämisen seitsenvuotissuunnitelma* muodostaa tärkeän vaiheen kommunismin aineellisen ja teknillisen perustan luomisessa.

Kuten tiedätte, seitsenvuotissuunnitelman tavoiteluvut edellyttivät teollisuuden kokonaistuotannon lisäämistä noin 80 prosentilla. Suunnittelimme saavamme 7 vuodessa samanlaisen absoluuttisen lisäkasvun kuin saatiin kahden edellisen vuosikymmenen aikana. Kaikki Neuvostoliiton kansat ja miljoonat ulkomaiden työtätekevät tervehtivät 7-vuotissuunnitelmaa innostuksen vallassa. Mitä porvarillisiin poliitikkoihin tulee, niin he pitivät 7-vuotissuunnitelmaa Neuvostoliiton uutena haasteena kapitalistiselle

maailmalle. Je se todellakin oli haaste rauhanomaiseen taloudelliseen kilpailuun!

Porvarillisten toimihenkilöiden keskuudessa oli sellaisiakin, jotka toistelivat ensimmäisten viisivuotiskausien aikaisia vanhoja juttuja. He julistivat etukäteen, että kysymys on jälleen propagandasta, että kommunistit muka laativat taloussuunnitelmia ottamatta huomioon mahdollisuuksiaan, että 7-vuotissuunnitelma tullaan tarkistamaan. Nyt 7-vuotiskaudesta on kulunut miltei kolme vuotta.

Ja miten on käynyt? On myönnettävä, että meidän on täytynyt todellakin tarkistaa eräitä seitsenvuotissuunnitelman tavoitteita, onhan 7 vuotta sentään pitkä aika, eikä kaikkea voida nähdä ennakoita. Olemme tehneet suunnitelmaan korjauksia moniin tärkeihin kohtiin, niin sanoakseni "olemme ottaneet varteen" kommunismin vihollisten "arvostelun". Tarkemmin sanoen itse elämä, neuvostokansan uhrautuva työ on tehnyt korjaukset suunnitelmaan. 7-vuotissuunnitelman mukaan teollisuustuotannon vuotuisen lisäkasvun tuli olla ensimmäisten kolmen vuoden aikana 8,3 %. Kuluneina kolmena vuotena se on tosiasiallisesti ollut 10 %. Neuvostoliiton teollisuus valmistaa tuotteita noin 19 mrd. ruplan arvosta enemmän kuin 7-vuotissuunnitelman mukaan aiottiin valmistaa näinä kolmena vuotena. (Suosionosoituksia.) Tämän ajan kuluessa maa saa suunnitellun lisäksi lähes 2 milj. tonnia takkirautaa, yli 9 milj. tonnia terästä, suunnilleen 8 milj. tonnia valsirautaa, 10 milj. tonnia vuoriöljyä ja paljon muita tuotteita.

Tällaisilta näyttävät seitsenvuotiskauden viimeisen vuoden korjatut suunnitelmatavoitteet:

— aioimme tuottaa 65—70 milj. tonnia takkirautaa, mutta nyt laskemme tuottavamme 72—73 miljoonaa;

— terästä saamme todennäköisesti 95—97 milj. tonnia tai enemmänkin emmekä 86—91 miljoonaa.

Jotkut ehdottivat teräksen vuosituotannon lisäämistä sataan miljoonaan tonniin. Mutta me hillitsimme heitä ja sanoimme, että on kehitettävä tasaisesti talouden kaikkia

aloja, metallin tuotannon rinnalla on muistettava myös asuntojen rakentamista, lastenhoitolaitoksia, jalkineiden sekä vaatteiden valmistusta ja muuta sellaista. Tässä kysymyksessä meidän on seurattava tiukasti ohjeita, jotka hyväksyttiin puolueen XXI edustajakokouksessa. (Suosionosoituksia.)

— Valssiraudan tuotanto on oleva 73—74,5 milj. tonnia eikä 65—70 miljoonaa;

— öljyä tuotamme yli 240 milj. tonnia emmekä 230—240 miljoonaa;

— sähkövoiman tuotanto on oleva yli 520 mrd. kilowattituntia eikä 500—520 miljardia;

— koneenrakennus- ja metallinjalostusteollisuuden tuotemäärä nousee 56—57 miljardiin ruplaan suunnitelman edellyttämien 49 miljardin ruplan asemesta.

Esitetyt numerotiedot voivat tietenkin suunnitelmaa täytettäessä muuttua, voi osoittautua välttämättömäksi lisätä määrärahoja yhden tai toisen teollisuusalan kehittämiseen tahi kulttuuri- ja muihin yleishyödyllisiin tarkoituksiin niiden kasaantumisten laskuun, jotka saadaan suunnitelman ylittämisen tuloksena. Ilmeisesti saamme huomattavia lisäkasaantumia. Puolueen Keskuskomitea ja hallitus tulevat käyttämään ne vastaavien kansantalouseläiden kehittämisen tarpeita ja tarkoituksenmukaisuutta silmälläpitäen.

Sementtiä, traktoreita ja maatalouskoneita, paperia, jalkineita, voita ja rasvaa, sokeria, huonekaluja, radiovastaanottimia, televisioita, jääkaappeja, pesukoneita ja monia muita kansantalouden ja maamme väestön tarvitsemia tuotteita valmistetaan enemmän kuin tavoiteluvut edellyttävät.

Sellaisen "laskuvirheen" me teimme 7-vuotissuunnitelmaa laatiessamme! Tällaisia "laskuvirheitä" ei ole häpeä tunnustaa! (Suosionosoituksia.) Luullakseni neuvostokansa hyväksyy mielihyvin nämä korjaukset. Mutta suunnitelmiamme romahdusta ennustaneet mieltikööt itse,

miten pääsevät pois lätäköstä, johon ovat joutuneet. Se ei ole enää meidän huoliamme. (Naurua salissa. Suosionosoituksia.)

Toverit, te muistatte, että jo ensimmäisten viisivuotiskausien aikana pääsimme USAn edelle teollisuustuotannon kasvuvauhdissa, mutta jäimme tuntuvasti jälkeen tuotannon absoluuttisessa lisäkasvussa, puhumattakaan huomattavasta eroavuudesta tuotantotasossa. *Viime vuosina maamme, jonka teollisuuden kasvuvauhti on edelleenkin ollut huomattavasti suurempi kuin USAn, on alkanut päästä USAn edelle myös monien mitä tärkeimpien tuotelajien tuotannon absoluuttisessa lisäkasvussa.* Nyt on kysymys tuotantotasojen välisen eroavuuden nopeasta supistamisesta, Neuvostoliiton kohoamisesta ensi sijalle maailmassa monien tuotteiden ja valmistaiden tuotannossa.

Esitän eräitä numerotietoja. Teollisuustuotannon vuotuinen lisäkasvu oli Neuvostoliitossa vuosina 1956—1961 keskimäärin 10,2 prosenttia, USAssa 2,3 prosenttia; teollisuustuotteiden keskimääräinen vuosituotanto yhtä asukasta kohti lisääntyi meillä 8,2 prosenttia, mutta USAssa 0,6 prosenttia; perussijoitusten vuotuinen lisäkasvu oli Neuvostoliitossa viimeksi kuluneiden kuuden vuoden aikana keskimäärin 12 prosenttia, mutta USAssa ei tapahtunut lisäkasvua, vaan päinvastoin jonkin verran vähenemistä.

Entä miten on asia tuotteiden tuotannon absoluuttisen lisäkasvun ja tuotantotasojen välisen eron supistamisen suhteen? Teräksen tuotanto on lisääntynyt maassamme viimeisten kuuden vuoden aikana 26 milj. tonnia, mutta USAssa vähentynyt 15 milj. tonnia; vuoriöljyn tuotanto on Neuvostoliitossa lisääntynyt 95 milj. tonnia, USAssa noin 20 milj. tonnia.

Nyt Neuvostoliiton teollisuustuotanto on yli 60% Amerikan tuotannosta. Tällainen on suhde tärkeimpien tuotelajien osalta vuonna 1961 (ennakkolaskelmien mukaan):

	Neuvostoliitto	USA	Neuvostoliitto prosentissa USAhan verrattuna
Takkirautaa—milj. tonnia . .	51,1	62,0	82
Terästä—milj. tonnia	71,0	91,0	78
Hiiltä, öljyä, kaasua ja muita polttoaineita muunnetussa polttoaineyksiköissä laskettuna—milj. tonnia . . .	724	1430	51
Sähkövoimaa (siirtohäviöt pois laskettuina)—mrd. kWt . . .	306	872	35
josta sähkövoiman käyttö teollisuudessa—mrd. kWt . .	213	425	50
Sementtiä—milj. tonnia . . .	51	54	94
Pumpullkankaita (karkeita)—mrd. m ²	5,3	8,5	62
Villakankaita—milj. juoksumetriä	353	270	131
Nahkajalkineita—milj. paria .	443	610	73
Hienoa sokeria—milj. tonnia .	6,5	3,7	175

Palautan muistinne, että vielä 10—11 vuotta sitten Neuvostoliiton teollisuustuotanto oli alle 30 % USAn tuotannosta. Nyt Neuvostoliitto on jo sivuuttanut Amerikan Yhdysvallat rautamalmien ja hiilen kokonaistuotannossa, koksien, teräsbetonilevyjen, kaukolinjoilla toimivien diesel- ja sähköveturien, sahatavaran, villakankaiden, sokereiden, voin, kalavalmisteiden sekä eräiden muiden tuotteiden ja valmisteiden tuotannossa. (S u o s i o n o s o i t u k s i a.)

Maamme tuottaa nykyään miltei viidesosan koko maailman teollisuustuotteista, enemmän kuin Englanti, Ranska, Italia, Kanada, Japani, Belgia ja Hollanti yhteensä. Ja nämähän ovat korkeallekehittyneitä maita ja niiden yhteinen väkiluku on 280 miljoonaa! Ja se, että maamme, jonka väkiluku on 220 miljoonaa, on voittanut nuo maat teollisuuden kokonaistuotannossa, osoittaa, kuinka varmasti ja nopeasti sosialistinen talous kulkee eteenpäin! (S u o s i o n o s o i t u k s i a.)

Seitsenvuotissuunnitelman täyttäminen kohottaa maam-

me sellaiselle tasolle, että sen jälkeen tarvitaan enää vähän aikaa Yhdysvaltojen sivuuttamiseksi taloudellisessa suhteessa. *Ratkaisemalla taloudellisen perustehtävänsä Neuvostoliitto saavuttaa Amerikan Yhdysvaltojen kanssa käymässään rauhanomaisessa kilpailussa maailmanhistoriallisen voiton.* (Kauan kestäviä suosionosoituksia.)

2. On käytettävä täydellisemmin sosialistisen talouden voimavaroja, tehtävä loppu tuhlavaisuudesta ja epätaloudellisuudesta. Kohotettava kaikin keinoin työn tuottavuutta

Toverit! Kuten näette, asiat luistavat meillä hyvin. Meillä on kaikki mahdollisuudet paitsi täyttää, myös ylittää seitsenvuotissuunnitelma ja laskea siten vankka perusta vieläkin valtavampien puolueen ohjelmaluonnoksessa viitoitettujen tehtävien täyttämiseksi. Mutta muuttaaksemme nuo mahdollisuudet todellisuudeksi meidän on tehtävä paljon työtä, käytettävä paremmin ja järkipäisemmin voimavaroja, parannettava alinomaa kansantalouden suunnittelua ja johtamista.

Työn tuottavuuden kaikinainen kohottaminen on pääasia, johon huomio on keskitettävä. Kokemus osoittaa, että seitsenvuotissuunnitelmassa asetetut työn tuottavuuden kohottamistehtävät voidaan täyttää ylittäen. Tehtävä on suuri ja tärkeä. Sen ratkaiseminen vaatii tosisankaruutta. Mutta meidän oloissamme sankaruus ei vaadi yksinomaan innostusta, sinnikkyyttä, ahkeruutta. Se vaatii samalla myös taitoa, tietoa, korkeaa kulttuuria, nykyaikaista tekniikkaa, uudennustoimintaa.

Isoisämme sepittivät tunnetun junttalaulun. Ja joskaan laulusta ei tavallisesti jätetä sanoja pois, kansa vaihtoi jo ennen vallankumousta tämän laulun sanat "hei, junttamme" sanoiksi "hei, koneemme" — se käsitti silloin koneen suuren voiman. Ja nyt Neuvostoliitto on nykyaikaisen tekniikan maa. Pyrkiessämme korkeaan, tosikommunistiseen

työn tuottavuuteen meidän on nojattava lujasti mahtavaan tekniikkaan.

Antaessamme tunnustuksen teknillisen edistyksen saavutuksille emme voi olla näkemättä, että tällä alalla on vielä paljon tehtäviä ratkaisematta. Uutta teknillistä kalustoa otetaan toisinaan hitaasti tuotannolliseen käyttöön. Ottakaa esimerkiksi Moskovan Lihatshevin autotehdas. Se valmistaa neljän tonnin kuorma-autoja, joita alettiin tehdä 14 vuotta sitten ja joita on vain hiukan parannettu. Millä tehtaalla ja Moskovan kaupungin kansantalousneuvoston johtohenkilöt voivat puolustella tällaista vanhentuneen tekniikan suosimista? Minkä vuoksi uutta automallia on suunniteltu 6 vuotta? Onhan tehtaalle annettu suurta apua parempilaatuisen auton tuotannon järjestämistä varten.

Uudistuksen teko tuotannossa vaatii toisinaan tiettyjä lisämenoja, se tietää lisähuolia ja jopa ikävyyksiäkin. Onhan paljon helpompaa ja rauhallisempaa tehdä tänään samaa kuin eilen ja huomenna samaa kuin tänään. Valitettavasti meillä on vielä johtohenkilöitä, jotka haluavat viettää päivänsä aivan rauhassa. Mutta neuvostomaassa talousmies ei voi tehdä työtä sillä tavalla. Kangistuneisuus ja paikallaan polkeminen ovat luonnostaan vieraita sosialistiselle tuotannolle, joka on dynaamista, kumouksellista, aina eteenpäin pyrkivää. Meidän on käytettävä nopeammin ja täydellisesti hyöksemme kaikkia maamme tieteen ja tekniikan saavutuksia, omaksuttava rohkeasti kaikki paras ulkomaiden kokemuksesta, jatkettava entistä laajemmassa mitassa tuotannon erikoistamista ja yhteistoiminnallistamista, joudutettava tuotannon täyskoneellistamista ja automatisointia. Kommunista taloutta rakentaessamme emme voi sietää vanhoillisuutta tekniikassa. Vanhalla konnilla, kuten sanotaan, ei oteta korkeita esteitä!

On tarkastettava huolellisesti ja kärsivällisesti joka tehtaassa, kaivoksessa, rakennustyömaalla, millaista kalustoa niillä on: vanhentunut on vaihdettava uuteen; siellä, missä ei ole liukulinjoja, on niitä järjestettävä. On rakennettava uusia tuotantolaitoksia ja uusittava jo toimivien

laitosten kalustoa, valmistettava nykyaikaisia työstökoneita, järjestettävä liukulinoja, automatisoitava tuotanto, parannettava teknologisia menetelmiä.

Ratkaiseva merkitys teknillisessä edistyksessä on *sähköistämisellä*. Tämä on se perusta, jonka varassa kehittyvät automaatio, radiotekniikka, elektroniikka, kybernetiikka, kaikki nykyaikaiset välineet, jotka määräävät tuotannon teknillisen tason. On otettava nopeammin käyttöön suuret sähkövoimavarat, joudutettava kansantalouden kaikkien alojen sähköistämistä.

Maan täyssähköistäminen ja suuritehoisten vesivoimalaitosten rakentaminen suo mahdollisuuden ryhtyä ratkaisemaan rinnakkaisesti muitakin läheisesti toisiinsa liittyviä kansantaloudellisia ongelmia. Meidän täytyy saattaa päätökseen Volgan ja Dneprin voimalaitossarjojen rakennustyöt, minkä tuloksena voidaan avata uusia syvävetisiä liikenneväyliä ja kastella miljoonia hehtaareja maata.

Volgalla, Kamalla ja Dneprillä toimii jo täydellä teholla 10 voimalaitosta ja 4 on rakenteilla. Volgan—Kaman vesistöalueen rekonstruoinnin loppuunsaorittamista varten on pystytettävä vielä 4 vesivoimakeskusta, rakennettava laitteet, joiden avulla osa pohjoisten Petshora- ja Vytshegda-joen vesivaroista voidaan johtaa Kaman ja Volgan kautta Kaspian mereen. Dneprille on rakennettava kuudes asema — Kanevin vesivoimalaitos, rekonstruoitava Pripjat-joki ja yhdistettävä Musta meri kanavaverkoston ja Niemen-joen kautta Itämeren kanssa. (Suosionosoituksia.)

Näin suurenmoisia suunnitelmia laatii leniniläinen puolue! Meillä on mahdollisuus ryhtyä toteuttamaan niitä jo tämän 7-vuotiskauden aikana.

Kysymysten kysymys, toverit, on *perusrakennustyöt*.

Seitsenvuotissuunnitelman mukaan suunnittelimme valtion perussijoitukset 194—197 miljardiksi ruplaksi. Eräät vihamiehistämme sähisivät silloin, ettemme muka kykene tekemään näin suuria perussijoituksia. Kuinka todellisuudessa on käynyt? Suunnittelimme perussijoitusten keski-

määräiseksi vuotuiseksi lisäkasvuksi 8,6 %, tosiasiallisesti kolmen ensimmäisen vuoden aikana keskimääräinen vuotuinen lisäkasvu oli 11 %. Sellainen perussijoitussuunnitelman ylitys merkitsee, että seitsenvuotiskauden kolmena vuotena sijoitamme kansantalouteen yli 3,5 mrd. ruplaa suunnitellun lisäksi.

On epäilemättä alettu rakentaa paremmin ja nopeammin. Mutta rakennustyössä on vielä hyvin paljon epäkoh-
tia. Maassamme on tällä haavaa yli satatuhatta rakennus-
kohdetta, joista puolet teollisuuslaitosten rakennuskohteita. Kun samanaikaisesti on varustettava tarvikkeilla noin valtava määrä rakennuksia, ripotellaan tarveaineet ja rahavarat eri puolille ja monet laitokset pannaan käyntiin kahta kolmea vuotta myöhemmin kuin teknillisesti olisi mahdollista. Käytetyt varat jäädytetään pitkäksi aikaa, ne eivät joudu taloudellisen kiertokulun piiriin eivätkä korvau-
du valtiolle.

Minkä vuoksi näin tapahtuu? Tässä tapauksessa suuremman toivominen on järjen ja reaalisuuden vastaista. Hyvältä näyttävä koko valtion eduista huolehtiminen on usein veruke, jonka takana piilee aivan ilmeinen alue-, aluepiiri-, jopa tasavallankin elinten nurkkakuntaisuus, karkeasti sanoen itsekäs ahneus. Tasavaltojen ministerineuvostot, kansantalousneuvostot, ministeriöt ja puolueen paikalliselimet pyrkivät saamaan varoja mahdollisimman monien rakennustyömaiden järjestämistä varten ottamatta huomioon, kyetäänkö ne turvaamaan rakennusaineilla, työvoimalla, kalustolla, eivätkä suunnitteluelimet ehkäise tällaisia valtionvastaisia tekoja. Seurauksena ovat seisokit, alhainen työn tuottavuus, määräaikaisten venyminen, lisämenot, rakennustöiden kustannusten kallistuminen.

Poistamalla tämän epäkohdan — ja sen poistaminen on kokonaan johtamistaidon ja tahdon varassa — luomme edellytykset rakennustoiminnan jatkuvalla jouduttamiselle. Todennäköisesti on joksikin aikaa, sanokaamme vuodeksi, keskeytettävä uusien laitosten perustusten laskeminen ja käytettävä kaikki tämän ajan kuluessa kertyvät va-

rat rakenteilla olevien laitosten loppuunrakentamisen jouduttamiseen. Poikkeuksia voidaan sallia vain erittäin tärkeiden kohteiden suhteen ja ehdottomasti liittohallituksen päätöksen nojalla. Keskuskomitea ja neuvostohallitus hyväksyivät hiljattain päätöksen, jossa on määritelty perusrakennustöiden järjestys.

Asioita on hoidettava ja suunniteltava siten, että kansantalouden kehityksessä noudatettaisiin tiukasti määräsuhdetta ja käytettäisiin mahdollisimman täydellisesti kaikki voimavarat. Tärkeä tehtävä tässä on hiljattain muodostetuilla yhdistetyillä talouspiireillä ja niiden kansantalousneuvostojen toiminnan yhdenmukaistamis- ja suunnitteluneuvostoilla.

Valtava merkitys on eri teollisuusalojen kehityssuunnan oikealla ja taloudellisesti perustellulla valinnalla. Uusien teollisuuslaitosten rakentamista ja toimivien laitosten uudestikalustamista suunniteltaessa on pidettävä silmämääränä parhaita teknillisiä ja teknologisia ratkaisuja, jotka voidaan toteuttaa mahdollisimman pienin aineellisin menoin.

Taloudellisessa mielessä on melko kiintoisa esimerkiksi sellainen kysymys, miten on kehitettävä terästeollisuutta. Kokeellisesti on todistettu, että teräksen sulatus konverttereissa johtamalla niihin happea on huomattavasti edullisempaa kuin martinmenetelmä: säästö tekee kutakin miljoonaa terästonnin kohden noin 6 milj. ruplaa yksistään perussijoitusten osalta ja yli miljoonan käyttökustannusten osalta. Konvertteriteräksen tuotannon ilmeisestä edullisuudesta huolimatta meillä kiinnitetään aivan riittämättömästi huomiota sen laajentamiseen.

Muistatte, kuinka ankarasti XX edustajakokouksessa arvosteltiin itseään rautatieliikennespesialisteina pitäneitä vanhoillisia. Heidän oppi-isänään oli itseään "raudanlujaksi kansankomissaariksi" sanonut Kaganovitsh. He puolustelivat kauan itsepintaisesti höyryveturia, eivät hyväksyneet sähkö- eivätkä dieselvetureita. Silloin mursimme heidän vastarintansa, ja kulkulaitoksen teknillinen uudes-

tikalustaminen alkoi sujua nopeaa vauhtia. Eräillä muillakin kansantalouden aloilla vanhoilliset pitävät yhä kiinni vanhasta kuin piru syntisen sielusta.

Sosialistinen taloudenhoito vaatii taitoa eritellä syvälisesti, asiantuntemuksella teollisuuslaitosten, rakennustyömaiden ja eri teollisuusalojen toiminnan taloudellista puolta. Ei saa pitää taloudellisen rakennustyön ruorissa työntekijöitä, jotka eivät ole tottuneet tai eivät pysty laskemaan valtion rahoja, vaan katsovat ainoaksi tehtäväkseen suunnitelman täyttämisen hinnalla millä hyvänsä. Ottakaa esimerkiksi tarkasteltavaksi Permin kansantalousneuvoston johtohenkilöt. Kaikki näyttää sujuvan hyvin, he ilmoittavat säännöllisesti, että kokonaistuotanto-tehtävät on täytetty. Mutta katsokaa, miten he hoitavat taloutta. Viime vuonna kansantalouspiirin joka kolmas tuotantolaitos jätti täyttämättä suunnitelmansa liikevoittojen osalta, minkä seurauksena kasaantumisvarantoon muodostui 27 milj. ruplan vajaus. Kansantalousneuvosto maksoi yli 8 milj. ruplaa erilaisina sakkoina, menetti 7 milj. ruplaa hylkytuotteissa ja vuoden lopussa sillä oli 26 milj. ruplan vajaus käyttövaroissa.

Luuletteko, toverit, että kansantalousneuvoston puheenjohtajaa тов. Soldatovia arvosteltiin ankarasti? Mitä vielä. Hänet nostettiin johtotyöhön Venäjän Federaation kansantalousneuvostoon. (Hilpeyttä salissa.)

On julistettava armoton sota raaka- ja tarveaineiden sekä sähkövoiman haaskaukselle. Kuinka monesti on esimerkiksi puhuttu siitä, että valtava määrä metallia käytetään epätaloudellisesti. Yksistään lastuihin menee vuosittain yli 4 milj. tonnia metallia, jota paitsi samalla kulutetaan melko paljon voimia, työaika, sähkövoimaa ja kalustoa.

Entä käytämmekö taloudellisesti sellaista rikkautta kuin luonnonkaasua ja öljyn tuotannossa sivutuotteena muodostuvaa kaasua? Viimeksi kuluneina kolmena vuotena öljykentillä on suitsunut ilmaan ja palanut turhaan lähes 30 mrd. kuutiometriä kaasua. Käsittääksenne havain-

nollisemmin, mitä tällainen epätaloudellisuus tulee valtiolle maksamaan, riittää kun sanotaan, että hukkaan menneellä luonnonkaasulla olisi voitu tyydyttää vuoden kuluessa sellaisten suurten teollisuuskeskusten kuin Moskovan, Leningradin, Kievin, Minskin ja Magnitogorskin kaikki tarpeet ja hukkaanmenneestä öljykaasusta olisi voitu valmistaa noin miljoona tonnia synteettistä kautsua.

On tehostettava rahan avulla tapahtuvaa valvontaa kaikilla tuotantoaloilla. Säästämisen suuressa ja pienessä, luonnonvarojen ja aineellisten rikkauksien tarkoituksenmukaisen hyväksikäytön pitää muodostua valtionpolitiikaksi.

On parannettava perusteellisesti suunnittelua. On sanottava, että suunnitteluelimet tekevät vielä usein erehdyksiä ja virhelaskelmia tuotantovolyymeja määrittellessään. Tuotteiden valmistussuunnitelmia ei aina sidota tarveaine- ja kalustovarustelusuunnitelmiin eikä keskinäisessä yhteistoiminnassa olevien laitosten tavaratoimitussuunnitelmiin, ja rakennustyösuunnitelmia laadittaessa ei oteta huomioon myönnettyjä määrärahoja, aineellisia varantoja eikä kalustovarustelua. Kullakin taloudella täytyy olla tietyt reservinsä. Ei voida suunnitella kilon tarkkuudella, kuten sanotaan.

Nyt meillä on kaikki mahdollisuudet muodostaa tuotantolaitoksissa välttämättömät aineelliset käyttövarat. Aikaisemmin sitä oli vaikea tehdä, sillä samassa kansantalouspiirissä isännöi kymmeniä ministeriöitä ja kukin niistä pystytti omat rajapylväänsä. Nyt nämä pylväät on hävitetty. Talouspiiristä on tullut yhtenäinen talousyksikkö, sitä johtaa kansantalousneuvosto, ja tämän on hankittava tuotantolaitoksilleen ja rakennustyömailleen riittävästi tarveaineita niin tuotantoa kuin korjaustöitäkin varten.

On kohotettava puolue- ja talouselinten vastuuta puolueen ja hallituksen päätösten ja ohjeiden täyttämisestä, lujitettava puolue- ja valtiokuria koneiston kaikissa renkaissa. Suunnitelmataloudessa ei voida sietää mitään omavaltaisuutta eikä kurittomuutta. Useat kansantalousneuvos-

tot, esimerkiksi Dnepropetrovskin, Brjanskin, Uzbekistanin kansantalousneuvostot, ovat käyttäneet "omien" talouspiiriensä tarpeisiin eräitä tarveaineita ja kalustoa enemmän kuin varannot edellyttivät, tuottaen siten hallaa muihin talouspiireihin suoritettavien tavarantoimitusten suunnitelman täyttämiseksi. Näin menettelevät ne, jotka pitävät sääntönään: "Kukapa ei passaisi lähimmäistään!" On rangaistava ankarasti periaatteettomia talousmiehiä, jotka ovat valmiit "passaamaan" paikallista esivaltaa valtion laskuun ja rikkovat törkeästi puolue- ja valtiokuria.

Tehtävänä on lisätä huomattavasti tuotteiden valmistusta parantamalla tuotannon järjestelyä ja juurruttamalla laajasti käytäntöön eturivin työläisten kokemuksia kaikilla teollisuusaloilla ja rakennustoiminnassa.

On juurrutettava tarmokkaammin käytäntöön parhaimpia kokemuksia, pyrittävä sinnikkäästi kohottamaan jälkeensä jääneitä ja niin sanottuja keskitason tuotantolaitoksia parhaiden tasolle.

Teollisuutemme, rakennustoiminnan ja kulkulaitoksen erinomaiset saavutukset ovat Neuvostoliiton sankarillisen työväenluokan, insinöörien, teknikkojen, suunnittelijoiden ja tiedemiesten uhrautuvan työn ansiota. Nojautumalla vastaisuudessa heidän kokemukseensa, tietoihinsa ja aktiivisuuteensa poliittisessa elämässä ja työssä me täytämme ne suuret kommunistisen rakennustyön tehtävät, jotka XXII edustajakokous asettaa. (Kauan kestäviä suosionosoituksia.)

3. Maatalouden korkea kehitystaso

**on kommunismin rakentamisen välttämätön edellytys.
Uudismaiden raivaus on neuvostokansan suuri uroteko**

Toverit! Puolue on kiinnittänyt kuluneella toimintakaudella erikoista huomiota maatalouden kehittämisen kysymyksiin. Ja se onkin ymmärrettävää. Sodan seurauksena ja myös kollektiivitalouksien ja neuvostotilojen johtami-

nessa esiintyneiden virheiden ja puutteiden vuoksi maatalous joutui vaikeaan tilaan.

Puolueen ratkaistavana oli yksi mitä kiireellisimpiä ja elintärkeimpiä tehtäviä — tehdä lyhyen ajan kuluessa loppu maatalouden jälkeenjääneisyydestä, turvata kansa elintarvikkeilla ja teollisuus maataloudellisilla raaka-aineilla. Keskuskomitean syyskuun (1953) ja sitä seuraavissa kokouksissa paljastettiin maatalouden johtamisessa esiintyneiden virheiden ja puutteiden alkusyyt, laadittiin laaja maatalouden kohottamisohjelma. XX edustajakokous hyväksyi yksimielisesti toimenpiteet, joihin oli ryhdytty, ja velvoitti Keskuskomitean käymään yhtä suurella tarmolla taistelua viljan, raaka-ainekasvien, lihan ja muiden tuotteiden tuotannon lisäämiseksi nopeaa vauhtia.

Maatalouden alalla on näinä vuosina suoritettu mitä tärkeimpiä toimenpiteitä, jotka ovat vaikuttaneet ja vastedes vaikuttavat vieläkin syvällisemmin kommunistiseen rakennustyöhön. Puolue on koko kansan aktiivisesti auttaessa ratkaissut menestyksellisesti monia maatalouden kehityksen peruskysymyksiä.

— *On lujitettu kollektiivitalouksien ja neuvostotilojen aineellista ja teknillistä perustaa.* Perussijoitukset maatalouteen lisääntyivät vuosina 1956—1960 edelliseen viisivuotiskauteen verrattuna 13,9 miljardista ruplasta 27,2 miljardiin eli miltei puolella. Maataloudelle on annettu 747 000 traktoria ja paljon muita koneita, kun se edellisellä viisivuotiskaudella oli saanut 427 000 traktoria.

— *On uudelleenjärjestetty koneiden ja traktorien käyttö,* mikä on tehnyt mahdolliseksi keskittää yksiin käsiin maan ja teknillisen kaluston, luoda edellytykset maatalouden tuotantovoimien parempaa käyttöä varten.

— *On otettu viljelykseen tavattoman laajat alueet uudismaita ja kesannoituneita maita.* Sen tuloksena on saavutettu ratkaisevaa menestystä viljantuotannon lisäämisessä ja luotu edellytykset karjatalouden nopeampaa kehitystä varten.

— *On kasvanut neuvostotilojen osuus kommunistisessa*

rakennustyössä. Seitsemässä vuodessa on muodostettu yli 3000 uutta neuvostotilaa ja nykyään niitä on yhteensä lähes 8000. Monet neuvostotilat ovat todella korkeatuottoisia mallitalouksia, jotka ovat esikuvana maataloustuotannon sosialistisesta järjestämisestä. Neuvostotilojen kylvöala on lisääntynyt 15 milj. hehtaarista 80 miljoonaan ja neuvostotilojen osuus hankinnoissa on eri tuotteiden osalta seuraava: viljan 43 %, lihan 28 %, maidon 32 %, viljan 31 %.

— *Suunnittelussa voimaansaatettu uusi järjestys,* jonka periaatteena on valtion taholta tapahtuva johto ja samanaikainen joukkojen luovan aloitteisuuden kaikkalainen kehittäminen, on kohottanut maaseutuväestön aktiivisuutta sekä kollektiivitalouksien ja paikallisten elinten vastuunalaisuutta maan ja koneiden paremmasta hyväksikäyttämisestä.

— *On saatettu jälleen voimaan leniniläinen periaate,* jonka mukaan kollektiivitalonpoikien sekä neuvostotilojen työläisten ja spesialistien tulee olla *aineellisesti kiinnostuneita* maataloustuotteiden tuotannon lisäämisestä. Maataloustuotteiden luovutusvelvollisuuden asemesta valtio on siirtynyt hankintasopimusjärjestelmään, kohottanut tuntuvasti hankintahintoja ja alentanut niiden tavaroiden hintaa, joita maaseutu tarvitsee tuotantaan varten.

— *Kollektiivitalouksien ja neuvostotilojen johtoa on lujitettu työntekijöillä ja spesialisteilla.* Puolueen kehotusta seuraten maaseudulle on siirtynyt satoja tuhansia kommunisteja ja puolueeseen kuulumattomia henkilöitä.

Sellaiset ovat tärkeimmät toimenpiteet, joihin puolueemme on ryhtynyt. Niillä on ollut todella vallankumouksellinen merkitys maatalouden kohottamisessa sekä koko sosialistisen talouden kehittämisessä. Viimeksi kuluneen viisivuotiskauden aikana maatalouden kokonaistuotanto on kasvanut 43 prosenttia edelliseen viisivuotiskauteen verrattuna. Viljan, lihan, maidon ja muiden maataloustuotteiden tuotanto on lisääntynyt suuresti. Yhteistuotannon kasvun pohjalla kollektiivitalouksien rahatulot ja jakamattomat

varannot ovat kasvaneet puolella. Kollektiivitalonpoikien toimeentulon paranemisen perustana on ollut yhteistalouden kehittyminen.

Tarkastelkaamme, missä tilassa ovat maatalouden tärkeimmät alat.

Keskuskomitea on suunnannut maaseutuväen ponnistukset *viljantuotannon lisäämiseen*, koska tämä on maatalouden kehityksen perusta. Puolue arvosteli heinävuoroisen viljelysjärjestelmän kaavamaisista soveltamista ja ryhtyi toimenpiteisiin, joiden tarkoituksena on laajentaa huomattavasti suurisatoisten ja arvokkaiden viljelyskasvien — vehnän ja maissin — kylvöalaa ja parantaa perusteellisesti siementaloutta.

Erittäin tärkeä sija puolueen lukuisten toimenpiteiden joukossa on uudis- ja kesannoituneiden maiden viljelykseen otolla. Keskuskomitea ilmoittaa tyydytyksellä edustajakoukselle, että uudismaiden viljelykseen ottaminen on suoritettu menestyksellisesti. Kazahstanin, Siperian, Volganvarren, Uralin ja muiden itäseutujen äärettömällä aloilla on muokattu ja otettu kansan käyttöön 41,8 milj. hehtaaria uutta viljelysmaata. (Suosionosoituksia.) Uudismailta saadaan nyt yli 40% kaikesta maassamme hankitusta viljasta. *Uudismaiden ottaminen viljelykseen on sankarikansamme suuri uroteko kommunismin rakentamisessa ja se on elävä vuosisatoja! (Kauan kestäviä suosionosoituksia.)*

Uudismaa on muuttanut oleellisesti maamme monien seutujen viljatassetta. Viljantuotannon lisääminen maassamme uudismaiden viljelykseen ottamisen tuloksena on sellainen historiallinen tosiasia, josta ei voida puhua ole-matta ylpeä ja liikuttunut. Kun uudismaapiireissä saatiin ennen uusien maiden viljelykseen ottamista vuosittain keskimäärin miljardi 386 miljoonaa puutaa viljaa, niin vuosina 1956—1960 saatiin keskimäärin 3 miljardia 363 miljoonaa puutaa! (Suosionosoituksia.)

Jyrkkää nousua on tapahtunut myös viljanhankinnoissa. Esitän eräitä numerotietoja:

Valtiolle on myyty viljaa
(mlj. puutaa keskimäärin vuodessa)

	Vv. 1949—1953	Vv. 1956—1960
<i>VSFNT</i>	1 196	1 734
Siitä:		
Altain aluepiiri	49	245
Orenburgin alue	43	115
Omskin alue	36	89
Novosibirskin alue	26	80
Krasnojarskin aluepiiri	44	73
<i>Kazahian SNT</i>	111	705
Siitä:		
Tselinan aluepiiri*:	63	508
Tselinogradin alue	13	152
Kustanain alue	17	138
Koktshetavin alue	12	93
Pavlodarin alue	5	74
Pohjois-Kazahstanin alue	16	51

Siinä on uudismaan voima! Sellaiset ovat puolueemme politiikan hedelmät! On mieluista panna merkille, että uudismaiden viljelykseen ottamiseen osallistuivat Neuvostoliiton kaikkien veljestasavaltojen kansat ja eritoten mainio nuorisomme, leniniläinen nuorisoliitto. Puolueen kutsua seuraten autioille aroille lähti satoja tuhansia isänmaanystäviä, jotka sankarillisella työllään ovat kartuttaneet suuren synnyinmaamme mainetta. (K a u a n k e s t ä v i ä s u o s i o n o s o i t u k s i a.)

Uudismaiden merkitys ei rajoitu yksinomaan siihen, että maa saa miljardeja puutia viljaa entisen lisäksi. Uudismaan viljelykseen ottamisen tuloksena laajat itäiset alueet muuttuvat aivan uudenlaisiksi. Aroille on ilmaantunut suuria neuvostotiloja, nykyaikaisia asutuskeskuksia, rauta- ja maanteitä, sähkönsiirtolinjoja, sinne on perustettu tieteellisiä tutkimuskeskuksia ja oppilaitoksia. Puolue ja kansa ovat rakentaneet maan itäosaan mitä suurimman teolli-

* Tselinan aluepiiri — Uudismaan aluepiiri. — *Suom.*

suuskeskuksen. Ottamalla viljelykseen uudismaat olemme nyt muodostaneet itäpiireissä mitä suurimman viljan ja karjataloustuotteiden tuotantokeskuksen. Näin ollen kaikki neuvostoidän rikkaudet tulevat palvelemaan kommunismin rakentamisen suurta asiaa. Se on todellakin maan kommunistista uudistamista. (Suosionosoituksia.)

Ratkaistessaan viljatalouden kohottamiseen liittyviä tehtäviä puolue on ryhtynyt samalla toimenpiteisiin, joiden tarkoituksena on ollut sokerijuurikkaan, puuvillan, aurin gonkukan, pellavan, perunan, vihannesten ja juurikasvien, hedelmien, citruskasvien, viinirypäleen ja teen tuotannon lisääminen. Ja tässäkin on saavutettu suurta menestystä. Seuraavat numerotiedot kuvaavat maataloustuotteiden tuotannon kasvua:

	Vuotuinen keskituotanto		Vv. 1956—1960 prosentteissa vv. 1951—1955 verrattuna
	Vv. 1951—1955	Vv. 1956—1959	
Viljaa (milj. puutaa) . . .	5 442	7 742	142
Sokerijuurikasta — tehdas- jalosteista (milj. tonnia)	24,0	45,6	190
Raakapuuvillaa (tuh. ton- nia)	3 888	4 365	112
Auringonkukkaa (tuh. ton- nia)	2 456	3 672	150
Pellavakultua (tuh. tonnia)	234	438	187
Perunaa (milj. tonnia) . .	69,5	88 3	127
Vihanneksia (milj. tonnia)	11,2	15,1	134
Hedelmiä (tuh. tonnia) . .	2 100	2 905	138
Viinirypäleitä (tuh. tonnia)	1 021	1 592	156
Teetä (tuh. tonnia)	105,8	134,0	127

Maataloustuotteiden tuotanto on siis lisääntynyt viisi-vuotiskaudella huomattavasti. Sen tuloksena ovat lisääntyneet suuresti viljan ja kaikkien muiden maataloustuotteiden hankinnat. Kun valtio aikaisemmin osti vuosittain lähes 2 miljardia puutaa viljaa, niin viime vuosina se on ostanut 3 miljardia puutaa, jopa enemmänkin.

Karjatalouden kohottamiskysymyksillä on erikoinen si-

jansa maatalouden kiireellisimpien kehittämisiongelmi-
 joukossa. Kuten tunnettua, tämä elintärkeä ala oli vielä hil-
 jattain aivan hunningolla ja väestön elintarvikevaruste-
 lussa kohdattiin suuria vaikeuksia. Pitkällisen jälkeenjä-
 neisyyden poistaminen vaati valtavia voimainponnistuksia.
 Ja ennen kaikkea oli ratkaistava rehuntuotannon lisäämis-
 tehtävä. Rehuperustan laajentamisen tärkeimpiä ehtoja
 uudismaiden viljelykseen ottamisen ohella oli maissin vil-
 jely. Maissin kasvattaminen maitotuleentumisasteelle säi-
 lörehuksi on laajentanut sen viljelyalueen rajoja ja tehnyt
 mahdolliseksi tämän arvokkaan kasvin levittämisen miltei
 kaikille maamme seuduille. Kun 1953 maissiviljelmät käsiti-
 vät 3 milj. 485 000 hehtaaria, niin nykyään ne ovat miltei
 26 milj. hehtaaria. Kollektiivitaloudet ja neuvostotilat tuot-
 tavat nyt enemmän rehuviljaa ja painorehun määrä on
 jyrkästi lisääntynyt. Paljon on saatu aikaan karjafarmien
 rakentamisessa ja karjatalouden raskaiden töiden koneel-
 listamisessa.

Nyt voidaan täydellä syyllä sanoa, että *yhteisen kar-
 jatalouden kehityksessä on tapahtunut oleellisia muutok-
 sia*. Tarkastelkaamme esimerkiksi karjan pääluvun lisää-
 tymistä. Pitkän aikaa se pysyi samalla tasolla ja vasta
 muutamana viimeksi kuluneena vuotena tilanteessa on
 tapahtunut oleellinen muutos. Karjan pääluku on lisäänty-
 nyt eri talousryhmissä seuraavasti:

	1955	1960	1960 pro- senteissa v. 1955 ver- rattuna
	(miljoonaa kpl.)		
Nautakarjaa . .	58,8	75,8	129
josta lehmiä	27,7	34,8	126
Sikoja	34,0	58,7	173
Lampaita . . .	103,3	133,0	129

On tärkeää panna merkille, että karjakanta lisääntyy
 pääasiallisesti yhteistalouden laskuun. Nautakarjan pää-
 luku on lisääntynyt kollektiivitalouksissa ja neuvostotiloilla
 viimeisinä viitenä vuotena 68 %-ja sikojen 2,5-kertaiseksi.

Lihan, maidon ja muiden tuotteiden hankintojen kasvu kuvaa selvimmin karjatalouden alalla suoritettua työtä.

	Keskimääräiset vuotuiset hankinnat (tuhatta tonnia)		Vv. 1956 — 1960 prosentteissa vv. 1951 — 1955 verrattuna
	Vuodet 1951 — 1955	Vuodet 1956 — 1960	
Lihaa (elopaino) . .	3 523	6 111	173
Maitoa . . .	10 987	22 231	202
Munja (milj. kpl.) . . .	2 582	4 841	187
Villaa . . .	190,6	310,6	163

Kuten näette, karjataloustuotteiden hankinnat ovat lisääntyneet suuresti. On korostettava erikoisesti sitä seikkaa, että maan ratkaisevina karjataloustuotteiden hankkijoina ovat nyt kollektiivitaloudet ja neuvostotilat. Niiden osuus viime vuoden lihanhankinnoissa oli 87% ja maidonhankinnoissa 93%. Se on puolueemme politiikan suuri voitto, sosialistisen talousjärjestelmän voitto. (Suosio-osoituksia.)

Toverit! Maatalouden alalla saavutetut voitot ovat kiistattomia ja merkittäviä. Kuitenkin herää kysymys: minkä vuoksi meillä ei ole vielä riittävästi eräitä elintarvikkeita, eritoten lihaa; minkä vuoksi kohtaamme melko suuria vaikeuksia väestön karjataloustuotteilla varustamisessa, joskin yleensä olemme saavuttaneet huomattavaa menestystä?

Se on selitettävissä ennen kaikkea sillä, että maataloustuotteiden tuotannon kasvuvauhti jää yhä vielä jälkeen teollisuuden kehitysvauhdista ja kansan tarpeiden kasvusta.

Katsokaamme, mitä muutoksia maamme elämässä on tapahtunut viimeksi kuluneina vuosina. Väestömme on lisääntynyt huomattavasti. Kuten jo sanoin, vuoteen 1955 verrattuna se on lisääntynyt yli 20 miljoonaa. Työtekevien tulot kasvavat vuosi vuodelta. Palkan korottamisen, verojen lakkauttamisen, valtion lainojen liikkeelle laskun

lopettamisen ja eläkkeiden suurentamisen tuloksena väestön tulot kasvoivat v. 1960 vuoteen 1955 verrattuna 24 mrd. ruplaa. Työläinen tai toimihenkilö ei tietenkään pane rahojaan kätköön, vaan ostaa niillä elintarvikkeita ja muuta tavaraa. Sen vuoksi lihan, voin ja maidon kulutus on luonnollisesti lisääntynyt jyrkästi. Karjataloustuotteiden myynti väestölle valtion- ja osuuskauppojen välityksellä on lisääntynyt seuraavasti:

	1953	1960
	(tuhatta tonnia)	
Lihaa ja lihatuotteita	1 757	4 158
Maitoa ja maitotuotteita	1 980	8 214
Voita	330	613

Meitä kaikkia ilahduttaa tällainen arvokkaimpien ravintoaineiden kulutuksen kasvu. Puolue pyrkii siihen, että neuvostoihmiset saisivat parempaa ravintoa ja että kansan hyvinvointi kohoaisi. Kulutus tulee vastaisuudessakin kasvamaan jatkuvasti. Mutta tästä seuraa, että meidän täytyy pitää aina huomiomme keskipisteessä maatalouden kysymyksiä, turvata sellainen maatalouden kehitysvauhti, että maataloustuotteiden tuotanto aina ylittäisi kysynnän. Kuitenkin monet puolue- ja neuvostojärjestöt kiinnittivät vuosina 1959—1960 vähemmän huomiota maatalouteen, mikä johti siihen, että tuotannon, erikoisesti lihan ja maidon tuotannon kehitysvauhti jäi tuntuvasti jälkeen seitsenvuotisuunnitelman tavoitteista.

Se herätti puolueessa aiheellista levottomuutta. Tammiukuussa 1961 pidetyssä Keskuskomitean kokouksessa arvosteltiin ankarasti maatalouden johtamisessa esiintyneitä epäkohtia ja tuomittiin kaikkinaiset huolettomuuden ja itseytyväisyyden ilmaukset. Keskuskomitean kokouksessa ja vyöhykkeittäin pidetyissä neuvottelukokouksissa käsiteltiin syvällisesti ja kaikin puolin maatalouden kehittämisen tehtäviä ja määriteltiin konkreettiset maataloustuotteiden tuotannon lisäämistä tarkoittavat toimenpiteet.

Neuvostoihmiset kannattivat innokkaasti puolueen suunnittelemaa toimenpiteitä, uskoivat, että ne ovat toteutettavissa, ja tekemällä sankarillisesti työtä toteuttavat menestyksellisesti käytännössä KKn tammikuun kokouksen päätöksiä. Tietenkin on kulunut vasta lyhyt aika, eivätkä puolueen toimenpiteet ole vielä voineet vaikuttaa täydellä teholla asiintilaan maataloudessa. Mutta se, mikä on jo tehty, ne tulokset, joita tänä vuonna on saavutettu, kylvät varmuutta, että maataloustuotteiden tuotantoa lisätään jyrkästi lyhyen ajan sisällä.

Mitä vuosi 1961 on meille antanut? Viljan kokonaistuotto on tänä vuonna lisääntynyt viime vuoteen verraten. Viljanhankinnat ovat lisääntyneet. Lokakuun 15 päivään mennessä on hankittu 3 miljardia 86 miljoonaa puutaa viljaa eli 354 milj. puutaa enemmän kuin samaan päivään mennessä vuonna 1960. Ja valtio ostaa tänä vuonna kaikkiaan noin 3 miljardia 300 miljoonaa puutaa viljaa, 450 miljoonaa puutaa enemmän kuin viime vuonna. Se on puolueen ja kansan suuri voitto. Se on sitäkin arvokkaampi, koska se on saavutettu vuotena, joka ei sääsuhteiltaan ole ollut parhaimpia. (Suosionosoituksia.)

Mikä on tehnyt mahdolliseksi kohottaa viljantuotannon ja -hankintojen tasoa? Ratkaiseva merkitys tässä on ollut sillä seikalla, että KKn kokouksen päätöksiä toteuttaen kollektiivitaloudet ja neuvostotilat ovat tarkastaneet uudelleen kylvöalojen rakenteen, korvanneet niukkasatoiset viljelyskasvit runsassatoisilla, ennen kaikkea maissilla ja palkokasveilla, joskin on huomautettava, etteivät kaikki kollektiivitaloudet ja neuvostotilat ole ryhtyneet näihin perin tärkeisiin toimenpiteisiin.

Ukrainan esimerkistä näkee hyvin, kuinka myönteisesti puolueen toimenpiteet ovat vaikuttaneet maatalouden tilaan. Muistanette, että tammikuun kokouksessa Ukrainan kommunistisen puolueen ja tasavallan Ministerineuvoston, puolueen aluekomiteoiden ja alueneuvostojen toimeenpanevien komiteoiden johtohenkilöitä arvosteltiin ankarasti maatalouden johtamisessa esiintyneistä puutteista ja ennen

muuta siitä, että viljantuotanto oli alhaisella tasolla. Vuonna 1960 Ukrainassa hankittiin vain 359 milj. puutaa viljaa.

Te, ukrainalaiset toverit, muistatte tietysti tämän, ette ole sitä unohtaneet.

Ääni salista: Emme ole unohtaneet, muutkin kuin ukrainalaiset muistavat.

N. S. Hrushtshev: Hyvä!

Ukrainan puoluejärjestöt käsittivät arvostelun oikein. Ne liittivät maaseudun työtätekevät yhteen ja johdattivat heidät ratkaisemaan uusia suuria tehtäviä. Tasavallan kollektiivitaloudet ja neuvostotilat paransivat maan käyttöä, käyttivät täydellisemmin hyväksi voimavaransa, järjestivät kilpailun sitoumusten ja suunnitelmien täyttämiseksi. Miljoonia ihmisiä opetettiin viljelemään maissia nykyaikaisin menetelmin. Tänä vuonna tasavallassa on lisätty huomattavasti jyvämaissin kylvöjä ja maissin satoisuus on kohonnut tuntuvasti. Herneenkylvöt ovat lisääntyneet 342 000 hehtaarilla ja sen keskimääräinen sato on ollut 17,4 sentneriä* hehtaarilta. Kaikella tällä on ollut ratkaiseva merkitys viljantuotannon ja -hankintojen lisääntymiselle.

Katsokaa, mitä muutoksia Ukrainan eri alueilla on tapahtunut viljanhankinnoissa:

Valtiolle on myyty viljaa
(miljoonaa puutaa)

Alue	1961 (lokak. 15 päivään mennessä)	Keskimäärin vuosittain 1956—1960
Poltavan	73	22
Dnepropetrovskin	70	44
Harkovin	60	25
Kirovogradin	60	31
Zaporozhjen	54	41
Vinnitsan	41	27
Luganskin	40	10
Tsherkassyn	37	20

* Sentneri on 100 kiloa. — Suom.

Tänä vuonna Ukrainan kollektiivitaloudet ja neuvostotilat myyvät valtiolle yhteensä noin 850 milj. puutaa viljaa (suosionosoituksia), lokakuun 15 päivään mennessä on myyty jo 744 milj. puutaa. (Suosionosoituksia.) On tärkeää mainita, että samalla kun kollektiivitaloudet ja neuvostotilat ovat myyneet näin suuren määrän viljaa, ne ovat varanneet itselleen täysin riittävästi siementä ja muodostaneet sellaisen rehuviljavarannon, jollaista niillä ei ole ollut milloinkaan. Kollektiivitaloudet antavat jäsenilleen riittävän määrän viljaa työpäiväyksiköistä ja maksavat täydellisesti kaikki satoisuusnormien ylittämisestä säädettyt lisäpalkkiot.

Toverit, se on miellyttävä ilmiö. Olen elänyt Ukrainassa monta vuotta ja tunnen melko hyvin Ukrainan työteliään kansan, olen työskennellyt yhdessä sen kanssa sekä ennen sotaa että sodan jälkeen talouden jälleenrakentamisessa. Mutta myönnän, että mielikuvituksemme ei silloin noussut sellaiselle tasolle, jonka Ukraina on nyt saavuttanut viljan tuotannossa. Sanomme usein, että oleminen määrää tajunnan, mutta joskus huomautamme leikillisesti, että "lyöminenkin" auttaa tajuamaan*. (Suosionosoituksia.) Joten ukrainalaisiin tovereihin kohdistunut arvostelu oli ankaraa, mutta oikeudenmukaista. Se on otettu oikealta kannalta ja ymmärretty oikein. Arvostelu ravisti ihmisiä, ja he ovat osoittaneet mihin pystyvät. Kiitämme ukrainalaisia tovereita ja odotamme, että he kohottavat maataloustuotannon tason vieläkin korkeammalle. (Suosionosoituksia.)

Ukrainan kommunistinen puolue ja Ukrainan kansa ovat saavuttaneet suurenmoisen voiton. Kiitos ja kunnia Ukrainan työtätekeville, jotka ovat ottaneet XXII edustajakokouksen vastaan niin erinomaisin saavutuksin! (Kauna kestäviä suosionosoituksia.)

Tänä vuonna meitä ovat ilahduttaneet Venäjän Federaation monien alueiden työtätekevien saavutukset viljaintamalla. Tasavallan kollektiivitaloudet ja neuvostotilat

* Venäjänkielisessä tekstissä sanaleikki: бытие — oleminen (filos.), битие — lyöminen. — Suom.

ovat myyneet valtiolle lokakuun 15 päivään mennessä miljardi 828 miljoonaa puutaa viljaa eli 91 milj. puutaa enemmän kuin samaan päivään mennessä viime vuonna. Tasavallan viljanhankinnat tekevät kaiketi 2 miljardia puutaa. Täällä samoin kuin Ukrainassakin maissi on näytellyt tärkeää osaa ravinto- ja rehuviljavarojen lisäämisessä.

Laajoilla maa-aloilla on kasvatettu hyviä maissisatoja. Tarkastelkaamme esimerkiksi Krasnodarin aluepiiriä. Vuonna 1961 tähkäviljan satoisuus Kubanilla oli kevätkuivuuden vuoksi 19 sentneriä hehtaarilta eli 4 sentneriä pienempi kuin viime vuonna, jolloin saatiin 23 sentneriä hehtaarilta. Mutta viljaa on tänä vuonna myyty valtiolle paljon enemmän. Vuoden 1961 lokakuun 15 päivään mennessä aluepiirin kollektiivitaloudet ja neuvostotilat myivät 116 miljoonaa puutaa viljaa eli 35 miljoonaa puutaa enemmän kuin samaan päivään mennessä viime vuonna. Mistä on kysymys? Aluepiirin kollektiivitaloudet ja neuvostotilat kasvattivat 400 000 hehtaarin alalla hyvän maissisadon. Sen tuloksena on valtiolle myyty 15. lokakuuta 1961 mennessä 33 milj. puutaa maissiviljaa, kun viime vuonna myytiin samaan päivään mennessä 16 milj. puutaa.

Huomattavia tuloksia viljantuotannon lisäämisessä ovat tänä vuonna saavuttaneet Keskisen mustanmullan vyöhykkeen alueiden sekä Volganvarren, Uralin ja Siperian monien piirien kollektiivitalonpojat ja neuvostotilojen työläiset osoittaen siten, että Venäjän Federaatiolla on suuria mahdollisuuksia maataloustuotteiden tuotannon kohottamiseen. Tässä eräitä vertailutietoja, jotka osoittavat, miten viljan myynti valtiolle on lisääntynyt eräillä alueilla:

Valtiolle on myyty viljaa
(miljoonaa puutaa)

Alue	1961 (lokak. 15 päivään mennessä)	Keskimäärin vuosittain 1956—1960
Stalingradin	125	75
Voronezhin	66	38

Ja tämä on se sama Voronezhin alue, joka kuten muistatte esitti "uutuuksia" maissinkorjuussa ratakiskon avulla. Voronezhilaisia tovereita arvosteltiin ja he muuttivat maanmuokkausvälineitä, ja kuten näette ovat saavuttaneet melko hyviä tuloksia! (Hilpeyttä salissa.)

Alue	1961 (lokak. 15 päivään mennessä)	Keskimäärin vuosittain 1956—1960
Tambovin	42	28
Penzan	42	27
Belgorodin	37	19
Kurskin	36	23
Lipetskin	28	17

Nämä saavutukset ovat kollektiivitalonpoikien, neuvostotilojen työläisten ja maatalousspesialistien uhrautuvan työn sekä suuren järjestely- ja poliittisen työn tulosta, jonka puoluejärjestöt ovat suorittaneet saattaessaan koko kansan kilpailemaan sitoumusten täyttämisestä.

Kun ukrainalaiset ovat vuonna 1961 näyttäneet mahdollisuutensa, niin Venäjän Federaation tovereitten on painettava korvansa taakse, kuten sanotaan, heidän kokemuksensa ja tehtävä siitä vastaavat johtopäätökset. Venäjän Federaatiolla on enemmän mahdollisuuksia, on vain tultava tietoisiksi omista voimistaan ja tartuttava pontevasti työhön. (Hilpeyttä salissa.)

Monet länsimaiset poliitikot sanovat joskus:

— Kyllä me uskomme teidän teollisuutenne saavutuksiin, mutta emme ymmärrä, miten te korjaatte asiointilan maataloudessa.

Keskustellessani heidän kanssaan sanoin:

— Odottakaahan, näytämme teille vielä huutia maataloustuotannossakin. (Myrskyisiä, kauan kestäviä suosionosoituksia.)

Meillä on ehtymättömät mahdollisuudet. Mutta niistä on päästävä täysin tietoisiksi ja käytettävä niitä. Puolueen

edustajakokouksen jälkeen on ilmeisesti ryhdyttävä jälleen järjestämään maatalouden työntekijäin neuvottelukokouksia tasavalloissa, aluepiireissä ja alueilla. Pitää siellä täällä jotakuta ravistaa, kuten sanotaan, puhdistaa hieman huokosia, kuten saunamiehet tekevät, jotta elimistö pääsisi normaalisti ravitsemaan itseään hapella. (Hilpeyttä salissa.)

Sallikaa lausua varmana vakaumuksena, että Venäjän Federaation työtätekevät käyttävät vieläkin paremmin mahdollisuutensa ja saavuttavat uusia voittoja maatalouden kaikkien alojen kehittämisessä. (Suosionosoituksia.)

Keskuskomitean tammikuun kokouksessa todettiin useiden piirien jääneen anteeksiantamattomasti jälkeen ryyni- ja palkokasvien tuotannossa. Tänä vuonna näiden viljelyskasvien tuotannossa ja hankinnoissa on tapahtunut huomattavaa parannusta. Kun v. 1960 hankittiin 21 milj. puutaa papuja ja herneitä, on tänä vuonna hankittu 41 milj. puutaa. Lisääntyneet ovat myös tattarin- ja hirssinhan- kinnat.

Niin ikään on lisääntynyt puuvillan, sokerijuurikkaan, auringonkukan ja muiden viljelyskasvien tuotanto. Tänä vuonna ovat Uzbekian, Tadžikian, Turkmenian ja Kirgisian tasavaltojen sekä Kazahian tasavallan Etelä-Kazahstanin alueen kollektiivitalonpojat ja neuvostotilojen työläiset osoittaneet suurta päättäväisyyttä ja sitkeyttä jou- tuessaan tekemään työtä vaikeissa olosuhteissa, sillä näil- lä alueilla ei riittänyt vettä maiden kasteluun. He kasvat- tivat hyvän puuvillasadon ja täyttivät menestyksellisesti sitoumuksensa. Lokakuun 15 päivään mennessä on koko maassa hankittu 3 milj. tonnia puuvillaa eli 663 000 tonnia enemmän kuin samaan päivään mennessä viime vuonna; tästä määrästä Uzbekian tasavalta, suurin puuvillantuot- taja, on hankkinut 1 982 000 tonnia eli 453 000 tonnia enem- män kuin viime vuonna.

Tänä vuonna kuten edellisenäkin Gruusian kollektiivi- taloudet ja neuvostotilat ovat saavuttaneet huomattavia

tuloksia teen tuotannossa. Ne ovat myyneet valtiolle 154 000 tonnia teetä täyttäen suunnitelman 107 prosentilla.

Sellaisia ovat maanviljelyn kehityksen ennakkoyhteenvedot kuluvan vuoden ajalta. Mitä karjatalouteen tulee, niin siinäkin on saavutettu tiettyä menestystä. Nautakarjainta on lisääntynyt kollektiivitalouksissa ja neuvostotiloilla vuodessa 4 milj., siitä lehmii 1 700 000; sikainta on lisääntynyt 5 milj. ja lampaiden määrä 3 milj. Karjataloustuotteiden tuotanto ja hankinnat ovat lisääntyneet.

Lihan ja maidon tuotannon kasvuvauhti ei kuitenkaan vastaa vielä läheskään tasoa, joka on meille tarpeen. On tehtävä paljon työtä ja ennen kaikkea käytettävä täydellisemmin mahdollisuudet lisätäksemme huomattavasti näiden tuotteiden tuotantoa jo vuonna 1962.

**4. On varmistettava maatalouden kehityksessä saavutetut tulokset ja lisättävä niitä.
On tyydytettävä täydellisemmin väestön tarpeet maataloustuotteiden osalta**

Toverit! Voimavaramme ovat valtavat. Niiden ansiosta voimme lähi vuosina, kuten on osoitettu KKn tammikuun kokouksen päätöksissä, *lisätä vuotuisia viljan hankintoja 4 miljardiin 200 miljoonaan puutaan, lihan 13 miljoonaan tonniin ja maidon 50 miljoonaan tonniin*. Millä voidaan tuotantoa huomattavasti lisätä ja suurentaa näin tuntuvasti maataloustuotteiden hankintoja?

Viljantuotannon lisäämisessä on pääasia kylvöalojen rakenteen jatkuva parantaminen ja satoisuuden kohottaminen. On päättävästi syrjäytettävä niukkasatoiset viljelyskasvit ja korvattava ne suurisatoisilla, järjestettävä oikeat viljelyskierrot. Se on todella maatalouden ajankohtaisimpia ja tärkeimpiä tehtäviä, toverit. Monilla seuduilla hoidetaan taloutta vielä taitamattomasti. Tässä suhteessa ovat erikoisen kuvaavia Kirovin, Kostroman ja Jaroslavlilin alueet.

Esimerkiksi Kirovin alueella kylvettiin vuonna 1960 kaikkiaan 477 000 hehtaarin sekä yksi- ja monivuotista heinää 515 000 hehtaarin alalle. Yhteensä näitä kasveja kylvettiin

miljoonan hehtaarin alalle, ts. 44 % kylvöalasta. Sitäpaitsi 514 000 hehtaaria jätettiin niin sanotuksi täysikesannoksi. Kun otetaan huomioon, että yksivuotista heinää saatiin 7—8 sentneriä hehtaarilta ja kauraa 5—7 sentneriä, niin nähdään selvästi, että runsaasti puolet koko peltoalasta oli varsinaisesti käyttämättä. Samaan aikaan kylvettiin alueella maissia ja hernettä 155 000 hehtaaria eli vain 7 % kylvöalasta. Herää kysymys, mistä saadaan viljaa, mistä saadaan rehua, kuinka voidaan kehittää karjataloutta, kun viljelysalojen rakenne on tuollainen? Kirovin alueella on pidetty paljon puheita maanviljelyn kulttuurista, mutta unohdettu tärkein.

Mitä me tarkoitamme puhuessamme korkeasta maanviljelyskulttuurista? Ennen kaikkea mahdollisimman suurta tuotemäärää jokaista hehtaaria ja työpäivää kohti. Mutta tämä on mahdollista vain ehdolla, että kylvetään mahdollisimman suurisatoisia kasveja ja järjestetään oikein viljelyskierto, että kollektiivitaloudet ja neuvostotilat käyttävät laajasti hyväkseen tieteen saavutuksia ja tuotannon uudentajien kokemuksia. Viljelysjärjestelmän tulee vastata nimenomaan tätä tarkoitusta, mahdollisimman suuren tuotemäärän saantia, parhaita maiden käyttöä ja maaperän hedelmällisyyden parantamista.

Monet tiedemiehemme, specialistimme ja käytännönmiehemme ovat vielä valitettavasti heinävuoroisen viljelyskierrojärjestelmän pauloissa, vaikka sen kaavamainen soveltaminen on tuottanut paljon vahinkoa maataloudelle. Mitä pikemmin me vapaudumme kaavamaisuudesta maataloudessa, mitä useampia maataloudessa esiin nousseita kysymyksiä ratkaisemme luovalla tavalla ottaen täydellisemmin huomioon parhaimpien kollektiivitalouksien, neuvostotilojen ja tieteellisten laitosten kokemuksen, sitä nopeammin ratkaisemme viljan ja muiden maataloustuotteiden tuotannon lisäämistehtävän.

Kylvöalojen rakenteen uudelleentarkistelussa tulee kiinnittää erikoista huomiota *maissiviljan ja palkokasvien tuotannon laajentamiseen*. Suotuisimmilla maissin viljelyseu-

duilla — Ukrainassa, Venäjän Federaation eteläosissa, Moldaviassa, Gruusiassa, Azerbaidžhanissa, Kazahstanin eteläosassa ja Keski-Aasian tasavalloissa voimme saada laajoilla aloilla kuivaa viljaa 50 sentneriä hehtaarilta. Meidän on valikoitava vastaavat lajikkeet ja risteytymät, ryhdyttävä viljelemään maissiviljaa keskisillä mustanmullan alueilla, Volganvarrella ja muilla seuduilla, siirtäen sen viljelyä pohjoista kohti.

Meidän on käsitettävä, toverit, että ilman maissia ei kollektiivitalouksien ja neuvostotilojen viljantuotanto voi kohota tarvittavalle tasolle. Maissi on osoittanut mahdollisuutensa maamme kaikilla seuduilla. Kun eräillä seuduilla maissin viljelyyn suhtaudutaan muodollisesti ja kollektiivitaloudet ja neuvostotilat saavat pieniä satoja, niin syys-sä ei ole ilmasto, vaan johtajat. Siellä missä maissi ei kasva, on olemassa "osatekijä", joka ei edistä sen kasvua. Tätä "osatekijää" on etsittävä johdosta. Mistä portaasta? Ennen kaikkea kollektiivitalouksista ja neuvostotiloilta, mutta myös piirien, alueiden, aluepiirien ja vieläpä tasavaltojenkin joh-toportaasta. On korvattava toisilla sellaiset työntekijät, jotka itse ovat kuivettuneet ja kuivettuttavat sellaista viljelyskasvia kuin maissia, antamatta sille mahdollisuutta lyödä itsensä läpi. (Suosionosoituksia.)

Monien tuhansien kollektiivitalouksien ja neuvostotilojen kokemus osoitti tänä vuonna vakuuttavasti, että maissin rinnalla eräs tärkeimpiä viljantuotannon lisäämisen reservejä on herneiden ja papujen kylvöalan jyrkkä kohottaminen kevätiljojen joukossa. Karpaattien etuvuoristosta aina Siperian ja Kazahstanin uudisaraille saakka herneen satoisuus on 20—30 sentneriä ja enemmänkin hehtaarilta. *Maissin, herneen ja rehupapujen laaja viljely ei ole osatehtävä, vaan maanviljelyksemme kehittämisen erittäin tärkeä suunta.*

Viljantuotannon lisäämisen alalla muodostaa suuren reservin uudismaiden jatkuva viljelykseen otto ja niiden käytön parantaminen. Lähivuosina meidän on otettava entisten lisäksi käyttöön vähintään 8 milj. hehtaaria. Näin ollen tulee viljelykseen 50 milj. hehtaaria uudismaita. Näiden

äärettömän laajojen maa-alojen oikea käyttö on tärkeä yleisvaltakunnallinen asia. On sanottava, että uudismaiden viljelyssä on nykyään suuria epäkohtia. Kazahstanissa esimerkiksi on itse asiassa vallitsevana yksipuolinen maankäyttö, neuvostotilat ja kollektiivitaloudet kylvävät monia vuosia peräkkäin kevätvehnää, ts. jyväviljaa jyväviljan jälkeen. Se on johtanut peltöjen rikkaruohottumiseen ja hidastanut satoisuuden kohoamista. Kazahstanin kommunistisen puolueen Keskuskomitea ja Ministerineuvosto eivät ole ajatelleet uudismaiden tulevaisuutta, vaan ovat ottaneet virheellisen asenteen uudismaiden viljelyn kehittämiskysymyksen ratkaisemisessa.

Tehdyt virheet on korjattava, uudismaita on käytettävä hyödyksi kaikin tavoin, on laajennettava kyntöjä, otettava viljelyyn maissi, herne, rehupavut, sokerijuurikas, käytettävä täysikesantoja milloin se on välttämätöntä. Uudismaiden kesantoviljelysjärjestelmällä tulee olla vastaavat koneensa. Vakokasvien viljely voidaan uudismailla ottaa käyttöön vain pitkälle kehitetyn koneellistamisen pohjalla.

On tärkeää saattaa voimaan tiukka viljelyskuri, päästävä siihen, että agroteknillisten toimenpiteiden yhdistelmä olisi yhtä pakollinen kuin teknologinen tuotantoprosessi tehtaassa ja että agronomin merkitys kollektiivitalouksissa ja neuvostotiloilla kohotettaisiin yhtä korkealle kuin insinöörien merkitys teollisuudessa.

Toverit! Uudismaat ovat puolueemme luomus, kansamme ylpeys! Meidän on päästävä siihen, että uudismaiden viljelystä tulisi sosialistisen maatalouskulttuurimme symboli.

Viljantuotannon lisääminen tekee mahdolliseksi myös karjatalouden kehittämisingelman nopeamman ratkaisun. Me näemme tarkoituksellisesti viljan, lihan ja maidon tuotannon ongelmassa yhtenäisen tehtävän. Olisi väärin erottaa toisistaan vilja- ja karjatalousongelman ratkaisu. Ne on otettava elimellisenä kokonaisuutena ja ratkaistava yhdessä. Mitä viljaongelman ratkaisu merkitsee? Se merkitsee, että taataan välttämätön viljantuotannon taso sekä ihmisravintoa että karjatalouden tarpeita varten. Mitä mer-

kitsee karjatalousongelman ratkaiseminen? Se merkitsee ennen kaikkea lihan, voin ja maidon tuotannon lisäämistä. Kuten sananparsi sanoo, kuiva lusikka raapii suuta. Jotta leipä olisi syödessä maukasta, se on voideltava ja siihen tarvitaan voita, silavaa, lihaa ja muita karjataloustuotteita, joita ei saada, ellei ole riittävää määrää viljaa. Karjatalousongelman ratkaiseminen merkitsee samalla myös orgaanisten lannoitteiden tuotannon lisäämistä, se edistää satoisuu- den kohottamista.

Saavutettuihin menestyksiin nojaten ja käyttäen hyväkseen kertynyttä kokemusta on kollektiivitalouksien ja neuvostotilojen tyydytettävä täydellisesti kansan tarpeet lihan ja maidon osalta, saavutettava ja ohitettava Amerikan Yhdysvallat karjataloustuotteiden tuotannossa asukasta kohden.

Täällä on läsnä amerikkalaisia lehtimiehiä, he pilkkaavat mielellään tätä meidän tunnustamme. Mutta tietäkää, hyvät herrat, että kun me sanomme näin, niin kansamme sen varmasti myös tekee. (S u o s i o n o s o i t u k s i a.) Kun puolue esittää tunnuksen, niin kansa kannattaa sitä ja toteuttaa sen. Niin käy! (S u o s i o n o s o i t u k s i a.)

Lähin tehtävämme on tuottaa koko maassa keskimäärin vähintään 75 sentneriä lihaa sataa peltohehtaaria kohti ja 16 sentneriä muiden tilusten sataa hehtaaria kohti. Meillä on nykyään kaikki mitä tarvitsemme siihen, että jokainen kollektiivitalous ja neuvostotila pääsee tällaiselle tasolle. Ne ovat tietenkin keskimääräiset tavoitteet koko maan mitassa. Monet Venäjän Federaation alueet, Ukraina, Valko-Venäjä, Liettua, Latvia, Eesti ja Moldavia voivat ja niiden täytyy tuottaa paljon enemmän lihaa ja maitoa sataa peltohehtaaria ja muiden tilusten sataa hehtaaria kohti.

Toverit! Mainitsin jo, miten suurta osaa uudismaat ovat esittäneet viljantuotannon lisäämisessä. Mutta sillä on ratkaistu vasta ensimmäinen tehtävä, kuljettu ensimmäinen taival uudismaiden viljelyn kehittämisessä. Meidän on mentävä pitemmälle. Uudisalueiden talous ei voi kehittyä yksipuoliseen suuntaan viljan tuottajana. Tehtävänäimme on

nyt ryhtyä yhtä sitkeästi ja tarmokkaasti kehittämään karjataloutta viljatalouden pohjalla. Tämä on uudismaiden käyttöönoton toinen vaihe.

Suurimittainen, hyvin järjestetty karjatalous uudismailla on eräs tärkeimpiä karjataloustuotteiden — lihan, maidon ja voin — tuoton lisäämislähteitä, mikä tekee mahdolliseksi tyydyttää kansan tarpeet entistä täydellisemmin. *Uudismaa on antanut kansallemme miljardeja puutia viljaa, nyt sen on annettava viljan lisäksi miljoonia tonneja lihaa, maitoa ja muita karjataloustuotteita.*

Karjatalouden kehittämisen luotettavana perustana ovat maissi, palkokasvit ja sokerijuurikas. Jos opimme saamaan näistä kasveista kaikkialla runsaita satoja, niin voimme tuottaa niin paljon kuin katsotaan tarpeelliseksi lihaa, maitoa ja muita tuotteita.

Meitä odottaa tärkeä tehtävä: tyydyttää täydellisesti kaupunkien ja teollisuuskeskusten väestö tuoreella maidolla ja maitotuotteilla, korkealaatuisella perunalla ja suurella valikoimalla vihanneksia. Tunnettua on, että meillä puhuttiin jokin aika sitten paljon vihannes- ja maitotalousperustan luomisesta kaupunkien ympärille, mutta käytännössä asia on kulkenut hitaasti eteenpäin.

Puolueen Keskuskomitea ja hallitus ovat nyt löytäneet paljon järkipäisemmän keinon, jolla voidaan nopeasti ratkaista kysymys väestön huoltamisesta näillä elintarvikkeilla. Puolue toteuttaa laajaa ohjelmaa, jonka mukaan kaupunkien ja teollisuuskeskusten ympärille luodaan erikoistuneita neuvostotiloja. On entistä määrätietoisemmin ja päättävämmin ratkaistava kysymys väestön tarpeiden täydellisestä tyydyttämisestä tuoreella maidolla, perunoilla ja vihanneksilla tuottamalla näitä elintarvikkeita kaupunkien ja teollisuuskeskusten ympärille muodostettavissa erikoistuneissa kollektiivitalouksissa ja neuvostotiloilla.

Valtion edut vaatiivat puuvillan tuotannon nopeaa lisäämistä. Seitsenvuotiskauden loppuvuosien aikana on lisättävä puuvillan tuotantoa lähes puolitakertaisesti.

Tärkeää on laajentaa puuvillan kylvöjä, suurentaa

nopeasti kastelumaiden alaa Keski-Aasiassa. Tämän rinnalla on mitä tärkeintä lisätä satoisuutta parantamalla kastelumaiden käyttöä ja koneellistamalla puuvillakylvöjen hoito.

Uzbekian, Tadžikian, Turkmenian, Kirgisian, Kazahian, Azerbaidžhanin ja Armenian tasavaltojen puuvillanviljelyseutujen suoritettavana on nyt kaksi tehtävää: saada aikaan tärkeimmän viljelyskasvin, puuvillan runsas sato ja luoda hyvin kehittynyt karjatalous. Tuottaessaan yhä enemmän puuvillaa teollisuutta varten puuvillanviljelyseutujen on huolehdittava samalla karjatalouden rehuperustan luomisesta, huollettava väestö lihalla, maidolla ja muilla elintarvikkeilla. Sitä varten on tarkkaavasti tutkittava viljelyskierroja niin, että puuvillan tuotantoa lisättäessä lisääntyisi myös rehujen tuotanto. Rehuperustan muodostamistehtävä voidaan ratkaista ennen kaikkea viljelemällä kastelumailla maissia ja lisäämällä kylvömailasen ja sokerijuurikkaan satoisuutta.

Jokaisen kollektiivitalouden ja neuvostotilan on kohotettava puuvillan satoisuus lähivuosina vähintään 25 sentneriin hehtaarilta. Silloin saadaan nykyisiltä viljelysaloilta maallemme lisää yli miljoona tonnia puuvillaa. 25 sentneriä on keskitason kollektiivitalouden sato, monet eturivin taloudet korjaavat 40 sentneriä ja enemmänkin hehtaarilta.

Sokerijuurikkaan, auringonkukan, pellavan, hampun, perunan, vihannesten, hedelmien, viinirypäleen, teen ja muiden viljelyskasvien tuotannossa on samoin kiinnitettävä huomiota satoisuuden kohottamiseen sekä koneellistamiseen laajassa mitassa. Tätä tietä voidaan vähentää työn kulutusta ja saada halvempia tuotteita.

Toverit! Tehtävämme maatalouden alalla ovat kommunistisen rakennustyön perusetujen sanelemia. Me kalkki lähidemme siitä, että maatalouden kehitys on tärkeimpiä edellytyksiä kansan hyvinvoinnin aaltuiselle kohoamiselle.

Puolue viitoittaa maatalouden kehityksen näköalat 20 vuodeksi. Se asettaa tehtäväksi viljan, lihan, maidon ja muiden maataloustuotteiden tuotannon suuren lisäämisen. Tämän tavoitteen saavuttaminen vaatii työn tuottavuuden

kohottamista kaikilla maatalouden aloilla, työskankaruutta, tuotannon järjestämisen korkeaa tasoa, kollektiivitalouksien ja neuvostotilojen varustamista nykyaikaisella teknillisellä kalustolla ja sen entistä parempaa käyttöä. Tärkeää on, että työläiset ja kollektiivitalonpojat, kommunistit ja puolueeseen kuulumattomat, kaikki neuvostoihmiset ymmärtäisivät, että tänään, kamppailtaessa seitsenvuotissuunnitelman toteuttamisen puolesta, lasketaan perustukset suuren suunnitelman toteuttamiselle. Täyttämällä seitsenvuotissuunnitelman luomme vankan pohjan, jonka varassa voidaan vallata uusia huippuja maatalouden kehityksessä.

Maataloustuotannon jatkuva kohottaminen on koko puolueen ja koko kansan asia, se on kommunismin rakennustyön tavoite, joka meidän on otettava haltuumme neuvostojärjestelmän koko voimalla. (Kauan kestäviä suosionosoituksia.)

5. Kansan hyvinvoinnin paraneminen.

Tieteen, opetustyön, kirjallisuuden ja taiteen kukoistus

Toverit! Puolueemme pitää kaiken toimintansa tarkoituksena kansan hyvinvoinnin kohottamista, neuvostoihmisten aineellisten ja henkisten tarpeiden mitä täydellisintä tyydyttämistä. Sosialistinen järjestelmä on maassamme nyt siirtynyt sellaisen kypsyyden kauteen, jolloin sen kaikki mahdollisuudet avautuvat mitä täydellisimmin. Sosialismin taloudellisen kehitysvauhdin ylivoimaisuus vaikuttaa yhä myönteisemmin sekä aineellisen tuotannon että kulutuksen alalla.

Socialismin oloissa on kansan elintaso sitä korkeampi mitä suurempi on kansantulo. Neuvostoliitossa menee kolme neljännestä kansantulosta työtätekevien henkilökohtaisten tarpeiden tyydyttämiseen. Vuonna 1960 Neuvostoliiton kansantulo oli vuoteen 1955 verrattuna kasvanut enemmän kuin puolitoistakertaisesti ja viimeksi kuluneiden 10 vuoden aikana se on lisääntynyt henkeä kohden 2,2-kertaisesti. *Henkeä kohden lisääntyy kansantulo Neuvostoliitossa paljon nopeammin kuin kehittyneimmissä kapitalistisissa maissa.*

Kansantulon kasvun pohjalla työläisten ja toimihenkilö-

löiden reaalitytulot kasvoivat viimeksi kuluneiden viiden vuoden aikana yhtä työssäkävää kohden 27 %, kollektiivitalonpoikain tulot 33 %. Seitsenvuotiskauden aikana työläisten, toimihenkilöiden ja kollektiivitalonpoikain reaalitytulot lisääntyvät noin 40 %.

Tehtävänäme on ylittää kehittyneimpien kapitalististen maiden elintaso. Kun asetamme tällaisen tehtävän, tarkoitamme niitä aloja, joilla maamme todellakin täytyy saavuttaa ja ohittaa kapitalistiset maat. Monien tavoitteiden osalta Neuvostoliitto on jo saavuttanut kiistattoman etumatkan kaikkein kehittyneimpiinkin pääoman maihin verrattuna. Maksuton opiskelu ja lääkärinhoito, työttömyyden poistaminen ja monet muut sosialismin edut ovat jo kauan olleet neuvostoihmisille tavallisia ilmiöitä, aivankuin itsestään asiaan kuuluvia. Ja nehän, toverit, ovat kaikki *suurenmoisia saavutuksia, joista kansamme oikeutetusti ylpeilee. Tällä alalla olemme aikoja sitten ohittaneet kapitalistiset maat.* Kapitalististen maiden työväenluokalta vaaditaan suuria ponnistuksia, sen on taisteltava sitkeästi, ennen kuin se pääsee samanlaisiin saavutuksiin. (S u o s i o n o s o i t u k s i a.)

Neuvostoliitossa kohoaa kansan kulutustaso lakkaamatta. Valtion ja osuuskuntien kauppaverkoston vähittäismyynti lisääntyi vuodesta 1955 vuoteen 1960 enemmän kuin puoli-toistakertaiseksi; tavaravaihdon lisäys oli 7-vuotiskauden kolmen ensimmäisen vuoden aikana suurempi kuin mitä tavoiteluvut edellyttivät. Neuvostoihmiset käyttävät yhä enemmän ravinnokseen lihaa, maitoa, maitotuotteita ja sokeria, vaatetuksen, jalkineiden, huonekalujen sekä kulttuuri- ja taloustarvikkeiden myynti lisääntyy. Väestön kysyntää näiden tavarain osalta ei kuitenkaan vielä tyydytetä täydellisesti. Eräiden tavaralajikkeiden puuttuminen myymälöiden hyllyiltä merkitsee työmme vakavaa arvostelua. Väestön kasvavien tarpeiden tyydyttämiseksi ovat puolue ja hallitus päättäneet lisätä yleisten kulutustarvikkeiden tuotantoa.

On tullut aika, jolloin on asetettava kärkevämmin kysymys kaikkien tavaroiden laadun jyrkästä parantamisesta.

Usein on niin, ettei myymälöissä ole laajaa valikoimaa, samalla kun varastot ovat täpötäynnä niin sanottua "epäkuranattia tavaraa". Mitä tavaraa se on? Huonolaatuisia tuotteita, joille ostaja kääntää selkensä. Jalkineiden kysyntää esimerkiksi ei tyydytetä täydellisesti, mutta kauppaverkostoon niitä on kertynyt enemmän kuin puolentoista miljardin ruplan arvosta. Tahi ottakaamme vaatetustarvikkeiden laatu. Kaikki sanovat, että neuvostoliittolaiset kankaat ovat käytössä hyvin kestäviä, mutta moititaan pukujen ja päällystakien malleja ja työn laatua. Hyvistä aineista meillä useinkin tehdään huonoja valmisteita ja sitten tuhlataan varoja vikojen poistamiseen, tehdään, kuten vanhassa sananparressa:

— Akulja, sinähän ompelet väärinpäin?

— Niin, äitikulta, minähän vielä ratkon tämän. (Naurua salissa. Suosionosoituksia.)

Kuinka kauan meidän eräät talousmiehemme toimivat tuollaisten räätäliparkojen tapaan?

Meidän on parannettava kevyen teollisuuden tuotantolaitosten työtä, päästävä siihen, että kaikki yleiset kulutustarvikkeet olisivat paitsi kestäviä, myös kauniita ja korkealaatuisia.

Työskennellessään kansan elämän parantamisen hyväksi puolue kiinnittää paljon huomiota sellaisiin kysymyksiin, joista hyvinvoinnin kasvu riippuu. Työläisten ja toimihenkilöiden työpalkkojen järjestely saadaan kohta päätökseen; työpalkan alarajaa kohotetaan. Viiden vuoden aikana on palkkojen korottamiseen käytetty noin 4 miljardia ruplaa. Samanaikaisesti poistettiin liiallisuudet eräiden työntekijäryhmien palkkauksesta.

Tähän mennessä lähes 40 milj. työntekijää saa palkkansa uusien maksuperusteiden mukaan. Lähivuosina otetaan uudet palkkaehdot käytäntöön koko kansantaloudessa. Sotilaisten monilukuisten sivistyneistöryhmien kuin opettajien ja lääkäreiden palkkoja tullaan korottamaan. Jäljellä olevien seitsenvuotiskauden vuosien aikana minimipalkka nousee 50—60 ruplaan. Työläisten ja toimihenkilöiden keskitason palkat kohoavat samoin.

Työtätekevät saavat uuden varsin tuntuvan palkanlisäyksen verojen poistamista koskevien toimenpiteiden muodossa. Lokakuun 1 pstä 1960 lähtien, jolloin verojen poisto aloitettiin, on vuotuinen lisäys jo 360 milj. ruplaa. Tämän vuoden lokakuun 1 pstä alkanut verojen poiston toinen vaihe antaa työtätekeville vielä 400 milj. ruplan vuotuisen lisätulon. Vuoden 1965 lopulla meillä ei enää peritä väestöltä lainkaan veroja. *Verojen poistaminen on neuvostokansan huomattava sosiaalinen saavutus. (Kauan kestäviä suosionosoituksia.)*

Vuonna 1960 kaikki työläiset ja toimihenkilöt siirtyivät 7- ja 6-tuntiseen työpäivään. Näin ollen työviikko lyheni 6,5 tunnilla. Työpäivän lyhentäminen suoritettiin säilyttäen entiset työpalkat ja niitä korottaenkin. Lähivuosina saatetaan voimaan 40-tuntinen työviikko niiden työläisten ja toimihenkilöiden osalta, joilla on 7-tuntinen työpäivä.

Palkkojen korottamisen sekä työpäivän ja työviikon lyhentämisen tulee kulkea rinta rinnan työn tuottavuuden kasvun kanssa. Mitä korkeampi on työn tuottavuus, sitä enemmän yhteiskunnalla on mahdollisuuksia parantaa kansan toimeentuloa. *Jokainen yhteiskunnalle, yhteiskunta jokaiselle — sellainen on järkkymätön periaattemme. (Suosionosoituksia.)*

Viime aikoina on toteutettu laajakantoisia toimenpiteitä eläketurvan parantamiseksi. Vanhuuseläkkeiden keskitaso on noussut enemmän kuin kaksinkertaiseksi, samoin on korotettu invalidi- ja huoltoeläkkeitä. Valtion eläkemenot lisääntyivät 3 miljardista ruplasta v. 1955 7,6 miljardiin ruplaan v. 1961. Vuonna 1963 korotetaan eläkkeiden alarajaa vieläkin. Sitä mukaa kuin kollektiivitaloudet vaurastuvat, saatetaan entistä laajemmassa mitassa voimaan eläkkeiden maksu kollektiivitalonpoikain osalta.

Asuntorakennustoiminta on Neuvostoliitossa saavuttanut todella ennen näkemättömät mittasuhteet. Tekisi mieli sanoa: rakennusnosturista on tullut työmme symboli. Vuosiksi 1956—1960 suunniteltu valtion asuntorakennusohjelma on menestyksellä täytetty. Viimeksi kuluneiden viiden vuoden

aikana on asuintaloja rakennettu enemmän kuin edeltäneinä 15 vuotena. Ajatelkaahan, toverit, noin 50 miljoonaa ihmistä, lähes neljännes koko väestöstä, sai uuden asunnon! (Kauan kestäviä suosionosoituksia.) *Asuntorakennustoiminnan mittasuhteissa ja vauhdissa Neuvostoliitto on ensimmäisellä sijalla maailmassa. Tuhatta henkeä kohti on maassamme viime aikoina rakennettu asuntoja kaksi kertaa enemmän kuin USAssa ja Ranskassa ja yli kaksi kertaa enemmän kuin Englannissa ja Italiassa.* (Suosionosoituksia.)

Ja sittenkään ei meillä ole riittävästi asuntoja, asuntokysymys on vielä hyvin kärkevä. Kaupunkilaisväestön kasvu Neuvostoliitossa on viime vuosien aikana huomattavasti ylittänyt ennakkolaskelmat. Seitsenvuotiskauden loppuun mennessä kaupunkien asukasluku nousee noin 15 milj. henkeä suuremmaksi kuin edellytettiin. Asuntoja tarvitaan siis vieläkin enemmän. Keskuskomitea ja neuvostohallitus ovat ryhtyneet toimenpiteisiin asuntorakennustoiminnan jouduttamiseksi. Seitsenvuotiskauden jäljelläolevien neljän vuoden aikana on asuntoja rakennettava noin 400 milj. neliometriä eli 1,6 kertaa enemmän kuin rakennettiin neljännen ja viidennen viisivuotiskauden aikana yhteensä. Maaseudulle rakennetaan yli 4 milj. uutta taloa.

Maaseudun asuntorakennuskysymykset ansaitsevat erikoista huomiota. Viime vuosina on maaseudulla rakennettu entistä mukavampia asuintaloja, hyviä kouluja, kerhotaloja, sairaaloita ja myymälöitä. Mutta rakennustoimintaa maaseudulla harjoitetaan useinkin ottamatta huomioon talouden kehityksen näköaloja ja jokapäiväisen elämän vaatimuksia. Maaseutokeskukset rakennetaan hajanaisiksi, ilman tarpeellisia mukavuuksia, vaikka rakennustyöhön käytetään suuria varoja. On päästävä siihen, että uudet maaseutuasutukset, varsinkin uudismaiden neuvostotiloilla, rakennettaisiin kaupunkityyppisten asutusten tapaan.

Me rakennamme paljon. Mutta meidän on vakavasti ajateltava asian toista puolta. Joskus kiireessä asutetaan talot hyvin keskeneräisinä ja se herättää työtätekevissä tyytymät-

tömyyttä. Ja syystäkin! Kelvottoman työn tekijöille asuinrakennustyön alalla on annettava paheksuminen, asuntojen jaossa on saatava aikaan kansalaispiirien avulla entistä tiukempi järjestys, jotta asunnot annettaisiin ensi sijassa niitä eniten tarvitseville.

Neuvostoliitossa on valtio ottanut huolekseen työtätekevien terveyden suojelun. Miten valtio on suoriutunut tästä tehtävästä osoittaa selvästi se tosiasia, että väestön kuolleisuus Neuvostoliitossa on maailman alhaisin ja väestön elinikä pitenee koko ajan. (Suosionosoituksia.) On edelleenkin parannettava väestön lääkinthuoltoa, kehitettävä liikuntakasvatusta ja urheilua, rakennettava enemmän sairaaloita, parantoloita, poliklinikoita ja muita lääkinthaitoksia varsinkin maaseutupaikkakunnille ja maan itäseuduille.

Toisarvoisia seikkoja, pikkuasioita eivät ole myöskään yleisönpalvelukysymykset. Siitä, miten hyvin ihmisen jokapäiväinen elämä on järjestynyt, millainen on palvelukulttuuri, riippuu suuresti myös hänen mielialansa ja työnsä tuottavuus. Yleisönpalvelun parantamista koskevien kysymysten ratkaisun tie on suurten, nykyaikaisella tekniikalla varustettujen myymälöiden, ruokaloiden, väestönpalvelulaitosten ja keskuskeittoloiden rakentaminen.

Puolueemme politiikan johtolankana on kommunismin suuri aate: *kaikki ihmistä varten, kaikki ihmisen hyväksi!* (Kauan kestäviä suosionosoituksia.)

Olisiko meidän ratkaistava työtätekevien aineellisen hyvinvoinnin kohottamistehtävä vain korottamalla suoranaisesti työpalkkaa ja alentamalla tavaroiden hintoja? Työntekijäin aineellisen kannustimen perusmuotona tulee tietenkin vielä pitkän aikaa olemaan heidän yhteiskunnalliseen tuotantoon antamastaan työpanoksesta riippuva työpalkka. Mutta tämän ohella neuvostoihminen saa yhä suuremman osan aineellisista ja kulttuurihyödykkeistään yhteiskunnallisista varannoista.

Jo meidän päivinämme tyydytetään huomattava osa työtätekevien tarpeista yhteiskunnallisilla varannoilla. Kun

v. 1940 väestön yhteiskunnallisista varannoista saamat maksut ja etuisuudet olivat 4,2 mrd. ruplaa, niin vuonna 1960 ne olivat 24,5 mrd. ruplaa. Seitsenvuotissuunnitelmaan tehdyt korjaukset huomioon ottaen yhteiskunnalliset kulutusvarannot kasvavat vuoteen 1965 mennessä 40 miljardiin ruplaan. Näistä varannoista huolletaan nykyään yli 20 milj. eläkkeenauttija; lähes 4 milj. korkeakoulujen, keski- ja ammattiteknillisten oppilaitosten oppilasta saa valtion stipendin ja asuu yhteisasuntoloissa; enemmän kuin 600 000 internaattikoulun oppilasta pidetään yllä pääasiallisesti valtion kustannuksella. Yli 7 milj. työläistä, kollektiivitalonpoikaa, toimihenkilöä ja heidän lastaan lepää ja hoitaa joka vuosi terveyttään parantoloissa, lepokodeissa ja pioneerileireillä yhteiskunnallisen vakuutusrahaston ja kollektiivitalouksien varoilla. Noin 7 milj. äitiä saa valtiolta avustusta. Sellaisia ovat yhteiskunnalliset varannot! (Suosionosoitukseksi.)

Toverit! Meillä on oikeus olla ylpeitä siitä, että neuvostoyhteiskunta on maailman sivistynein yhteiskunta ja että neuvostotiede on vallannut etulinjat tärkeimmillä tiedonaloilla.

Kun ensimmäinen neuvostoliittolainen sputnik oli lentänyt planeettamme ympäri, muodostettiin Amerikan Yhdysvalloissa erikoinen valiokunta tutkimaan kouluoloja. Verrattuaan USAssa ja Neuvostoliitossa vallitsevaa asiaintilaa valiokunta teki johtopäätöksen Neuvostoliiton opetusjärjestelmän hyväksi. Mutta juuri silloin puolueemme aloitti kouluopetuksen uudelleenjärjestämisen siinä mielessä, että koulu antaisi oppilaille entistä vankemmat tiedot tieteiden perusteista ja olisi entistä lähempänä elämää.

Kouluopetuksen uudelleenjärjestämisestä saatu kokemus osoittaa, että puolueen toimenpiteet olivat ajankohtaisia ja perusteltuja. Koulun yhteys elämään ja tuotantoon on nyt lujittunut, oppilaiden työkasvatus on parantunut. Keskikoulun kasvatit työskentelevät menestyksellisesti kansantaloudessa. Vuodesta vuoteen kasvaa työläis- ja maaseutunuori-

sokoulujen määrä ja sadat tuhannet nuoret opiskelevat tuotannollisen työnsä ohella.

On tehty suuri työ. Mutta on tapauksia, jotka ovat osoituksena byrokraattisesta suhtautumisesta koulun uudelleenjärjestämiseen. Eivät kaikki opetustyöntekijät ole vielä käsittäneet polyteknisoinnin tehtäviä.

Maassamme on muodostettu ja saanut kansan hyväksymisen uudentyyppinen oppilaitos — internaattikoulu sekä päiväkotikoulut ja -osastot. Internaattikouluissa ja päiväkotikouluissa sekä -osastoissa on nykyään noin 1,5 milj. opiskelijaa. Vuonna 1965 yksistään internaattikouluissa tulee opiskelemaan 2,5 milj. lasta.

Neuvostoliitossa on voimassa yleinen 8-vuotinen oppivelvollisuus, kaikille haluaville on luotu mahdollisuudet hankkia täysi keskikoulusivistys. Tehtävänä kansanopetuksen alalla on siirtyminen vastaisuudessa yleiseen keskikoulusivistykseen.

Kommunistisen yhteiskunnan ihmisen kasvattaminen asettaa koululle uusia, korkeita vaatimuksia. Koulun täytyy pysyä nykyaikaisen tieteen ja tuotannon nopean kehityksen tasalla. Opettajakunnan valmennusta on laajennettava niin, että opettajia riittää kaikkiin kouluihin. Opettajiin on kohdistettava huomio ja arvonnanto koko kansan taholta. Teollisuuslaitokset ja kollektiivitaloudet ovat velvollisia auttamaan kouluja niiden uudelleenjärjestelyssä ja koululaisia pätevien tietojen ja hyödyllisen ammatin omaksumisessa. On rakennettava enemmän kouluja, päästävä monivuoroisesta opiskelusta kouluissa kokonaan. Se on suuri tehtävä, kun otetaan huomioon, että vuonna 1965 kouluissa tulee opiskelemaan noin 43 milj. lasta.

Kiinteässä yhteydessä ja rinnan koulutyön uudelleenjärjestämisen kanssa kehitetään korkeakoulusivistystä sekä erikoisalojen ja ammatillista keskikoulusivistystä. Kuten tunnettua, tälläkin alalla on asetettu tehtäväksi saada opetus lähemmäksi elämää, tuotantoa. Yli puolella tänä vuonna korkeakoulujen päiväopiskeluosastoille hyväksytyistä opiskelijoista on tuotannollisen työn kokemus...Viimeksi

kuluneiden viiden vuoden aikana on kirjeopiskelun ja iltaopiskelun tietä valmistunut puolisen miljoonaa korkeakoulusivistyksen saanutta spesialistia.

Neuvostoliitossa valmistuu insinöörejä kolme kertaa enemmän kuin Amerikan Yhdysvalloissa, ja kaikkiaan on maassamme henkisen työn tekijöitä yli 20 miljoonaa! Kun tällaiset numerotiedot julkaistiin, joutuivat sosialismin viholliset, jotka usein olivat kuvailleet yhteiskuntaamme takapajuiseksi ja vähän sivistyneeksi, hämmingin valtaan. Nyt heidän on pakko suorittaa tuskallinen arvojen uudelleenarviointi ja useinkin turvautua suorastaan typeriin keksintöihin. Puijatakseen ihmisiä he ovat laskeneet liikkeelle uuden sepitelmän: mitä enemmän Neuvostoliitossa on sivistyneitä ihmisiä, sitä enemmän on muka mahdollisuuksia siihen, että neuvostoihmiset hylkäävät kommunismin. (Hilpeyttä salissa.)

Mitä voitaisiin vastata kapitalismin ideologeille? Vaatikoot he hallituksiltaan enemmän määrärahoja kansan sivistykseen: sillä jos seurataan heidän logiikkaansa, niin mitä sivistyneempi yhteiskunta on, sitä lujemmin se pitää kiinni kapitalismista. Mutta tuollaisiin satuihin eivät nykyään usko enää nekään, jotka niitä sepittelevät. (Suosionosoituksia.) *Kommunismi antaa tietoja kaikille; joukkojen tiedosta ja niiden korkeasta kulttuuritasosta se ammentaa voimia ja varmuutta menestykselliselle eteenpäinmenolle!* (Kauan kestäviä suosionosoituksia.)

Tästä on selvänä todisteena neuvostotieteen kukoistus. Meillä on yli 350 000 tieteellisen työn tekijää. Maassamme on nelisentuhatta tiedelaitosta, ja mikä on erittäin merkittävää, viimeksi kuluneiden 5—6 vuoden aikana tieteellisten laitosten luku on jyrkästi lisääntynyt liittotasavalloissa. Tieteellisten tukimustöiden kehittämisessä maan itäosassa on suuri merkitys Tiedeakatemian Siperian osastolla.

Neuvostotiedemiehet täyttävät kunnialla velvollisuutensa synnyinmaata kohtaan. Laajalti tunnettuja ovat tiedemiestemme saavutukset fysiikan, matematiikan ja kyberne-

tiikan kehittämisen, nopeasti toimivien laskukoneiden rakentamisen, ketjureaktiokemian ja polymeerikemian teorian tutkimisen, biologian, suurten kaivannaisesiintymien etsinnän ja tutkimisen, automatiikan ja kauko-ohjausmekaniikan, radiotekniikan ja elektroniikan, metallurgian ja koneenrakennuksen sekä muiden tieteen alojen kehittämisen alalla. Monia saavutuksia on myös yhteiskuntatieteiden alalla työskentelevillä neuvosto-oppineilla.

Neuvostotiedemiehet suorittavat laajalla rintamalla töitä erään aikamme tärkeimmän ongelman — ohjattavan lämpöydinreaktion ongelman ratkaisemiseksi. Neuvostotiedemiesien suorittama työ ja heidän kansainvälinen yhteistyönsä on jo saanut tunnustuksen koko maailmassa. Lämpöydinreaktion tutkimustyön jatkuva kehittäminen maassamme tulee edistämään lämpöydinenergian rauhanomaista käyttöä koko ihmiskunnan hyväksi. Uuden loistavan aikakauden ihmiskunnan tieteellisten tietojen kehittämisessä aloittivat meidän saavutuksemme avaruuden valtaamisen alalla. Neuvostoliitto laukaisi ensimmäisenä maailmassa Maan keinotekoisien seuralaisen, sputnikin. Neuvostoliittolaiset avaruusohjukset voittivat ensimmäisinä Maan vetovoiman ja kiertävät nyt planeettojenvälisillä radoillaan. Meidän onnistui ensimmäisinä lähettää oma viirimme Kuuhun ja valokuvata Kuun näkymätön puoli. Neuvostoliiton kansalaiset Juri Aleksejevitch Gagarin ja Herman Stepanovitsh Titov — XXII puoluekokouksen edustajat — uskaltautuivat ensimmäisinä jättämään Maa-emonsa ja suorittivat voittoisan lentonsa avaruuteen! (Myrskyisiä, kauan kestäviä suosionosoituksia.)

Voimme olla täydellä syyllä ylpeitä neuvostotieteen suurista saavutuksista! Sallikaa, toverit, lausua tältä puhujakorokkeelta sydämelliset kiitokset kaikille neuvostotiedemiehille, toivottaa heille uusia suuria luovan työn voittoja neuvostoisänmaamme kunniaksi ja kommunismin voiton hyväksi! (Kauan kestäviä suosionosoituksia.)

Neuvostoliiton menestykset avaruuden valtaamisen alalla ovat pakottaneet kapitalistisen maailman arvioimaan

toisella tavalla sosialistisen yhteiskunnan saavutuksia, Neuvostoliiton tieteen ja teollisuuden kehitystä. Amerikkalainen valtiollinen toimihenkilö Chester Bowles esimerkiksi sanoi, että "ensimmäisen neuvostosputnikin ilmestymiseen saakka ei juuri kukaan epäillyt Amerikan teollista, sotilaallista sekä tieteellistä ylivoimaa. Mutta sitten yht'äkkiä ilmestyi maapalloa kiertävä sputnik ja miljoonat ihmiset alkoivat kysellä itseltään, eikö kommunismi ole sittenkin loppujen lopuksi voittava?" (Hilpeyttä salissa. Suosionosoituksia.)

Kyllä, herra Bowles — se on voittava! Teidän hengenheimolaisennekin, nykyisin USAssa työskentelevä saksalainen ohjuslaitespesialisti Wernher von Braun vastaa tähän kysymykseen seuraavasti: "Venäläiset ovat luoneet filosofiansa pohjalla sellaisen järjestelmän, joka takaa heille nuomenestykset. Valitettavasti meidän järjestelmämme estää meitä pääsemästä Venäjän saavutusten tasolle". Melko hyvin sanottu, toverit! (Suosionosoituksia.)

Nyt kun maamme toteuttaa kommunismin valtavia rakentamissuunnitelmia, neuvostotiedettä odottavat uudet, vieläkin suuremmoisemmat tehtävät. Tieteellisiä tutkimustöitä on suoritettava entistä määrätietoisemmin, avattava entistä laajemmaksi nuorten voimien pääsy tieteen piiriin. Tehtävänä on päästä etulinjoille kaikilla tieteen ja tekniikan perussuunnilla maailmassa. (Kauan kestäviä suosionosoituksia.)

Toverit! Neuvostokirjallisuus ja -taide ovat aatteellisen sisältönsä rikkaudella hankkineet korkean arvovallan koko maailmassa. Neuvostoliittolaisten kirjailijain, säveltäjäin, kuvaamataiteilijain, elokuva- ja teatterialan työntekijäin taiteellinen mestaruus on arvostettu korkealle. Viime vuosien aikana on ilmestynyt uusia kirjallisuuden ja taiteen luomuksia, joissa sosialistista todellisuutta on kuvattu totuudenmukaisesti ja selväpiirteisesti.

Taiteemme saavutuksilla ja sen perinteillä on valtavan suuri merkitys. Ne merkitsevät tärkeää vaihetta ihmiskunnan taiteellisessa kehityksessä. Maamme kokemus todistaa, että

vain sosialismin oloissa muodostuvat kaikkein suotuisimmat mahdollisuudet vapaan taiteellisen luomistyön kukoistukselle, laajojen joukkojen aktiiviselle osallistumiselle kulttuuriarvojen luomiseen. Neuvostotaide rikastuttaa koko ihmiskunnan henkistä aarteistoa, raivaa tietä kommunistisen kulttuurin voitolle.

V. I. Lenin osoitti, että tie kommunistisen yhteiskunnan yhtenäiseen kulttuuriin käy kunkin kapitalistisesta sorrosta vapautuneen kansan kansallisen kulttuurin kukoistuksen kautta. Luovan kanssakäymisen prosessissa ja sosialististen kansakuntien ystävyysliitossa syntyvät ja kehittyvät uudet, koko neuvostokulttuurille yhteiset piirteet, jotka rikastuttavat toisiaan. Tehtävämme on vaalia ja auttaa sosialististen kulttuurien kansainvälisen yhtenäisyyden kehittymistä. Kansa odottaa ja on varma siitä, että kirjailijat ja taiteilijat luovat uusia teoksia, jotka arvokkaalla tavalla heijastavat yhteiskunnan vallankumouksellisen uudistamisen sankarillista aikakautta. Puolue lähtee siitä, että taiteen kutsumuksena on kasvattaa ihmisiä ennen kaikkea elämän myönteisillä esimerkeillä, kasvattaa heitä kommunismin hengessä. Neuvostokirjallisuuden ja -taiteen voima, sosialistisen realismin metodin voima on todellisuuden pääasiallisten ja ratkaisevien puolien totuudenmukaisessa kuvaamisessa. Nykyoloissa on kiinnitettävä vakavaa huomiota kaikkien neuvostoihmisten esteettiseen kasvattamiseen, taiteellisen maun muovaamiseen ja julistettava päättävä taistelu mauttomuuksia vastaan, esiintykööt ne missä muodossa tahansa, formalistisina viettymyksinä tai poroporvarillisina käsityksinä "kauniista" taiteessa, elämässä ja elintavoissa.

Kauneinta kaikesta on ihmistyö, eikä ole ylevämpää tehtävää kuin uuden ihmisen, uurastajan totuudenmukainen kuvaaminen hänen henkisten harrastustensa rikkaudessa ja hänen taistelussaan vanhaa, aikansa elänyttä vastaan. Meidän on annettava neuvostoihmisille viehättäviä teoksia, jotka tuovat näkyviin kommunistisen työn romantiikan ja kasvatavat aloitteellisuutta ja sitkeyttä päämäärän saavuttamisessa.

Puolueemme on varma siitä, että neuvostokirjallisuus ja -taide ovat vastedeskin neuvostokansan luotettava ase, hyvä ja viisas neuvonantaja sen kaikessa elämässä! (S u o s i o n o s o i t u k s i a.)

6. Sosialististen yhteiskunnallisten suhteiden kasvaminen kommunistisiksi. Neuvostodemokratian kehitys. Sosialismi ja yksilön vapaus

Toverit! XX edustajakokouksen päätöksiä toteuttaessaan puolueemme on kiinnittänyt suurta huomiota sosialististen tuotantosuhteiden ja muiden yhteiskunnallisten suhteiden kehittämiseen yhä täydellisemmiksi. Puolueemme näkee siinä perustien siirryttäessä kommunistisiin yhteiskunnallisiin suhteisiin, ystävyyteen ja toveruuteen perustuviin vapaiden, kaikin puolin kehittyneiden ja korkeasti tietoisten ihmisten keskinäissuhteiden kaikkein täydellisimpään tyyppiin. Muistakaamme, että Karl Marxin johdolla perustettu ensimmäinen kansainvälinen työväenjärjestö nimitti itseään "Työläisten kansainväliseksi toveriseuraksi". Sana "toveri" ilmentää sekä yksimielisyyttä, tasa-arvoisuutta, veljeyttä ja kunnioitusta että yhteistyötä.

Sosialismin oloissa on voimassa periaate "jokainen kykijensä mukaan, jokaiselle työnsä mukaan". Jotta voitaisiin siirtyä kommunistiseen periaatteeseen "jokainen kykijensä mukaan, jokaiselle tarpeittensa mukaan" tarvitaan aikaa, tarvitaan tietynlaisia olosuhteita. Kommunismin periaatteet ovat jaloja, yleviä ja puoleensa vetäviä! Jokainen haluaisi, että ne tulisivat meillä mahdollisimman pian voimaan.

Miksi me emme sitten heti ota niitä käytäntöön, miksi puolue katsoo tarvittavan kaksi vuosikymmentä siihen, että kommunistinen yhteiskunta tulisi pääpiirteissään rakennetuksi? Emmekö me venytä liian pitkälle kommunististen periaatteiden toteuttamisen määräaikaa? Ei, toverit. Me haluaisimme tietysti ottaa nuo periaatteet pikemmin käytäntöön, mutta subjektiivinen halu ei yksistään riitä. On läh-

dettävä objektiivisista ehdoista, otettava huomioon yhteiskunnan kehityslait.

Siirtyminen kommunistisiin periaatteisiin on mahdollista, mutta ei ennen kuin tulee luoduksi aineellinen ja teknillinen perusta, ennen kuin ihmisten tietoisuus saavuttaa korkean tason, ennen kuin sosialismin periaatteet kehittyvät täyteen mittaansa ja ilmentävät edistykselliset ominaisuutensa täydellisesti. Kommunistisiin yhteiskunnallisiin suhteisiin ei ole muuta tietä kuin sosialististen suhteiden kehittäminen yhä täydellisemmiksi.

Viime vuosien aikana puolue on toteuttanut kaikilla neuvostoyhteiskunnan elämän aloilla suuria yhteiskunnallisia ja taloudellisia toimenpiteitä. *Niiden vallankumouksellinen merkitys ei rajoitu vain siihen, että ne ovat edistäneet aineellisen ja teknillisen perustan lujittamista, ne ovat esittäneet myös tärkeää osaa yhteiskunnallisten suhteiden kehittämisessä, kahden sosialistisen omistusmuodon lähentämisessä entisestäänkin toisiinsa.*

Uuden idut näkyvät yhä selvemmin työn luonteessa, tuotannon työntekijäin keskinäisuuhteissa. Pääasia on siinä, että yhä laajemmissa työtätekevien kerroksissa kehittyy tottumus työntekoon tietoisesti voimiensa ja kykyjensä mukaan. Monille neuvostoihmisille ei työ enää nytkään ole vain ansiokeino, vaan yhteiskunnallinen kutsumus, moraalinen velvollisuus. Muistakaapa esimerkiksi Valentina Gaganovaa, joka on nyt täällä edustajakokouksen puhemiehistössä. Hän ei toiminut missään itsekkäässä tarkoituksessa siirtyessään vapaaehtoisesti parhaalta työlohkolta takapajuiselle, vaan häntä ohjasi korkea tietoisuus ja aatteellinen uskollisuus yhteiselle asiallemme. Monet työtätekevät ovat seuranneet Gaganovan esimerkkiä.

Puolue on tukenut ja tukee edelleenkin neuvostoihmisten pyrkimyksiä oppia työskentelemään ja elämään kommunistisesti. Me annamme suuren merkityksen kommunistisen työn kollektiivien ja iskurien liikkeelle. Voidaan olla varmoja siitä, että elämä nostaa aikaa myöten esiin toisiakin, vielä täydellisempiä sosialistisen kilpailun muotoja.

Yhteiskunnalliset suhteet kehittyvät aktiivisesti myös aineellisten ja kulttuurihyödykkeiden jaon alalla. Missä se ilmenee?

Ennen kaikkea siinä, että kehitetään edelleen sosialistista jakoperiaatetta, jakoa työn mukaan, joka on tärkein edellytys siirtymiselle kommunistiseen periaatteeseen, jakoon tarpeiden mukaan. Puolue toteuttaa johdonmukaisesti henkilökohtaisen aineellisen kiinnostuksen periaatetta ja vastustaa päättävästi tasapalkkaisuutta. Lähdemme siitä, että niin kauan kuin aineellisten hyödykkeiden yltäkyläisyyttä ei ole luotu eikä työ ole muuttunut jokaisen ihmisen ensimmäiseksi elämäntarpeeksi, ei ole edellytyksiä luopumiselle sosialistisesta jakoperiaatteesta eikä varaa heikentää yhteiskunnan ja valtion valvontaa työn ja kulutuksen määrään nähden.

Maassamme kertynyt koko sosialismin rakennustyön kokemus on osoittanut aineellisen kiinnostuksen leniniläisen periaatteen oikeaksi. Leninin nerous oli siinä, että hän osasi eritellä syvällisesti elämän ilmiöitä, tehdä niistä yleistäviä johtopäätöksiä ja löytää oikeat ratkaisut sosialistisen rakennustyön kullekin konkreettiselle kaudelle.

Muistakaapa miten V. I. Lenin heti kansalaissodan päätyttyä hänelle ominaisella tarkkanäköisyydellä ja rohkeudella vaati politiikan perusteellista tarkistamista, käänsi jyrkästi ruoria sotakommunismin politiikasta uuteen talouspolitiikkaan.

Siirtyminen uuteen talouspolitiikkaan ei tapahtunut helposti, se herätti vaikeuksia puolueessakin. Oli sellaisiakin kommunisteja, jotka erosivat puolueesta, kun eivät ymmärtäneet uuden talouspolitiikan sisältöä. V. I. Lenin tajusi hyvin tilanteen vaikeuden, mutta ryhtyi päättävästi toteuttamaan uutta talouspolitiikkaa. Puolue kokonaisuutena ottaen tuki Leninin politiikkaa taistelussa sosialismin voiton puolesta. Ellei leniniläinen suuntaus olisi silloin voittanut, me emme olisi voineet ratkaista sosialismin rakentamistehtävää. Kysymys oli siitä, että piti lujittaa työväenluokan ja talonpoikaiston liittoa, saada kaupungin ja maaseudun työtäteke-

vät aineellisesti kiinnostumaan talouden kehittämistä, sosialistisesta rakennustyöstä. Tasapalkkaisuusperiaatteen asemesta saatettiin voimaan periaate, jonka mukaan työstä maksetaan valmistettujen tuotteiden määrän ja laadun mukaan.

V. I. Lenin opettaa meitä olemaan realisteja politiikassa. Voitaisiin loihkia esiin mitä valoisimpia tulevaisuuden näköaloja, kaavavilla taloudellisen kehityksen alalla mitä suurin kasvuvauhti, mutta elleivät työtätekevät itse tajua yhteiskunnan uudistamisen välttämättömyyttä, ellei heillä ole aineellista kiinnostusta, ei laadittuja suunnitelmia voida käytännössä toteuttaa. Piittaamattomuus aineellisen kiinnostuksen periaatteesta merkitsisi asioiden hoitamista subjektiivisten mielijohteiden mukaan, yritystä hypätä elettävän vaiheen yli, se merkitsisi sosialistisen ja kommunistisen rakennustyön asian viemistä tuhoon.

Meidän on jatkuvasti opittava V. I. Leniniltä taitoa työskennellä ihmisten parissa, ottaen ihmiset sellaisina kuin he ovat. Poliitikassa ei saa olla subjektivistisesti eikä noudattaa sääntöä "minä teen mitä lystään". On seurattava tarkkaavasti kansan elämää, tutkittava sitä ja kuunneltava kansan ääntä. Aineellisten ja aatteellisten kannustinten yhteensovittamisessa puolue näkee varman tien, joka tulee ehdottomasti johtamaan meidät tuotteiden runsauteen ja tarpeiden mukaiseen jakoon, kommunistisen työn voittoon.

Sellainen käsitys, että tuotteiden runsaus merkitsee henkilökohtaisen omaisuuden rajatonta paisuttamista, ei ole meidän käsityksemme, se on kommunismille vieras käsitys. Monien esineiden henkilökohtainen omistus työtätekevän henkilökohtaisen kulutuksen muotona ei ole ristiriidassa kommunistisen rakennustyön kanssa niin kauan kuin tuo omistus pysyy järjellisissä rajoissa eikä muutu itsetarkoitukseksi. Mutta paisutettu henkilökohtainen omaisuus voi tietyissä oloissa muuttua ja usein muuttuukin yhteiskunnallisen edistyksen jarruksi, yksityisomistuksellisten tottumusten levittäjäksi, se voi johtaa pikkuporvarilliseen rappeutumiseen. On tapauksia, jolloin esineet orjuuttavat ihmisen ja hänestä tulee esineiden orja.

Kommunistit hylkäävät porvarillisen yhteiskunnan moraalin, missä käsite "minun" on korkein periaate ja toisten rikastuminen on mahdollista vain toisten köyhdyttämisen kustannuksella, missä viljellään turmelevaa itsekkyyden ajattelutapaa, voiton tavoittelua ja rikastumisen himoa. Kommunistit asettavat yksityisomistuksen maailman vastakohtaksi yhteiskunnallisen omistuksen, porvarillisen individualismin vastakohtaksi toverillisuuden ja yhteisyyden periaatteen.

Sosialististen tuotantosuhteiden kaikkien puolien edistyminen johtaa lainmukaisesti siihen, että eroavuudet kaupungin ja maaseudun välillä, neuvostoyhteiskunnan luokkien ja yhteiskuntaryhmien välillä kuluvat vähitellen pois, kommunistiset perusteet työläisten, talonpoikain ja sivistyneistön välisissä keskinäissuhteissa kasvavat ja lujittuvat. Yhteiskuntamme kaksi ystävyysuhteessa olevaa luokkaa, työväenluokka ja kollektiivitalonpoikaisto, lähenee yhä enemmän toisiaan, niiden välinen murtumaton liitto lujittuu. Neuvostotalonpoikaisto lähenee työväenluokkaa ammattitaidoltaan ja työehdoiltaan sekä kulttuuri- ja teknilliseltä tietotasoltaan. Talonpojilla on yhtäläiset poliittiset oikeudet työläisten kanssa ja kumpienkin peruspyrkimykset ovat samat. Työväenluokan ja talonpoikaiston väliset eroavuudet on ratkaisevassa pääasiassa voitettu; luokkarajojen lopullinen häviäminen tapahtuu nyt yhä nopeammin.

Teknillisen edistymisen ja työtätekevien sivistyksellisen ja teknillisen tietotason kohottamisen pohjalla tapahtuu henkisen ja ruumiillisen työn välisten oleellisten eroavuuksien poistaminen. Uudenaikaisella tekniikalla varustetun ja uusimmilla tiedoilla aseistetun työläisen ja kollektiivitalonpoijan työssä yhtyvät sekä ruumiillisen että henkisen työn ainekset. 40 % työläisistä ja yli 23 % kollektiivitalonpojista on saanut keski- ja korkeakoulusivistyksen. Eturivin työläistä on nykyään monissa tapauksissa vaikea erottaa insinööristä ja eturivin kollektiivitalonpoikaa agronomista.

Nykyoloissa ovat siis *luokkasuhteet maassamme siirtyneet kehityksensä uuteen vaiheeseen*. Proletaarinen demokra-

tia muuttuu koko kansan sosialistiseksi demokratiaksi. Voimme suurella tyydytyksellä todeta, että olemme lähellä V. I. Leninin asettaman tavoitteen saavuttamista, poikkeuksetta kaikkien kansalaisten osallistumista valtion hallinto-
tehtäviin. Kymmenet miljoonat neuvostoihmiset osallistuvat maan asioiden hallintoon neuvostoissa ja niiden valiokunnissa, osuuskuntien, ammattiliittojen, nuorisoliiton ja muiden kansalaisjärjestöjen valinnallisissa elimissä ja täyttävät yhteiskunnallisia tehtäviä.

Jokaisen neuvostoihmisen on otettava aktiivisesti osaa yhteiskunnan asioiden hoitoon! — siinä on meidän tunnuksemme, siinä meidän tehtävämme. (Suosionosoituksia.)

Asettaen ensivuoroisen tärkeäksi tehtäväksi valtionelinten kehittämisen, työtätekevien edustajain neuvostojen muuttamisen yhteiskunnallisen itsehallinnon elimiksi, puolueemme tulee samalla edelleenkin pitämään suuntanaan yhä useampien valtion tehtävien siirtämistä kansalaisjärjestöille. On kuitenkin tärkeää ottaa huomioon kansalaisjärjestöjen kehitystaso, niiden omatoimisuuden kasvu. Me emme tarvitse muodollista kylttien vaihtoa, vaan asiallista uudistusta.

Monien tärkeiden valtion tehtävien siirtäminen kansalaisjärjestöjen hoidettavaksi, vakuuttamis- ja kasvatusmenetelmien ottaminen vähitellen neuvostoyhteiskunnan elämäjärjestelyn perusmetodiksi ei merkitse eikä voi merkitä sitä, että heikennettäisiin neuvosto-oikeuden normien tai työ- ja elämäncurin tiukan noudattamisen valvontaa. *Meidän on kasvatettava kunnioitusta neuvostolakeja kohtaan. On käytettävä täysin määrin sekä lain voimaa että yhteiskunnallisen vaikuttamisen voimaa.*

Puolue on kehittänyt ja tulee vastaisuudessakin kehittämään yhteiskunnallisia suhteita kaikilla elämän aloilla. Ei vain talouselämä ja politiikka, vaan myös elintavat, kulttuuri, mentaliteetti ja ihmisten tajunta ovat uusien suhteiden — ystävyys-, toveruus-, keskinäisapu- ja yhteisyyssuhteiden aktiivisen muovaamisen kenttä. Vain sosialistisessa yhteis-

kunnassa on uusien ihmisten välisten suhteiden pohjalla mahdollista yksilön todellinen vapaus ja kaikinpuolinen kukoistus, henkilökohtaisten etujen ja koko yhteiskunnan etujen sopusuhtainen yhteensovittaminen.

Aatteelliset vihollisemme inttivät loppumattomiin, että kommunismi muka aiheuttaa kiertämättä selkkauksen yksilön ja yhteiskunnan välillä, että se tukahduttaa persoonallisuuden. Sosialismin viholliset voivat jopa tunnustaakin meidän saavutuksemme aineellisen tuotannon alalla, mutta väittävät samalla, että ne on muka saavutettu ihmisen vapauden ja oikeuksien loukkaamisen tuloksena. Imperialistit mittailevat käsitteitä omaan tapaansa ja näkevät yksilövapauden henkilökohtaisen ja yhteiskunnallisen, yksilön ja yhteisön anarkistisessa vastakkain asettamisessa. He tuntevat vain yhden moraalin: ”Joko kalvat kaikkia, tai saat rypeä rapakossa”.

Todellisen vapauden ja onnen määrittelyjen perusteena on yhteiskuntajärjestelmä, joka vapauttaa ihmisen riiston paineesta, antaa hänelle laajat demokraattiset oikeudet, suo mahdollisuuden elää ihmisarvoa vastaavissa oloissa, antaa hänelle varmuuden huomisesta päivästä, nostaa esiin hänen yksilölliset kykynsä ja lahjansa, lujittaa tietoisuutta siitä, että hänen työnsä hyödyttää koko yhteiskuntaa. Juuri sosialismi onkin tällainen yhteiskuntajärjestelmä. *Kaikista arvoista, jotka sosialistinen järjestelmä on luonut, kaikkein kallisarvoisin on uusi ihminen — kommunismin aktiivinen rakentaja.* Neuvostokansa antaa yhä uusia ja uusia todisteita siitä, mihin uuden maailman todella vapaa ihminen pystyy. (S u o s i o n o s o i t u k s i a.)

Imperialismin ideologit nimittävät kapitalismin maailmaa ”vapaaksi maailmaksi”. Mutta mitä voi kapitalismi asettaa Neuvostoliitossa vallitsevan todellisen vapauden, talouselämän, aineellisen hyvinvoinnin ja kulttuurin nousun sekä persoonallisuuden kukoistuksen vastapainoksi? Rikkaiden vapautta riistää ja ryöstää köyhiä, miljoonia työstä ”vapaita”, verojen kasvua, hillitöntä aseistautumiskilpaa, rotusyrjintää, rahasäkin diktaturia, demokraattisten

järjestöjen kieltämistä? Mikä vapaa maailma se on? Ei, se ei ole vapaa maailma, se on orjuuden ja riiston maailma!

Imperialismin ideologit nimittävät kapitalismin maita "avoimeksi yhteiskunnaksi" ja Neuvostoliittoa "suljetuksi yhteiskunnaksi". Olkoon niin, myönnämme sen, että meidän sosialistinen valtiomme on todellakin suljettu monopolipääoman harjoittamalta riistolta ja rosvoukselta, työttömyydeltä, mielivallalta, turmeltuneelta masennuksen ideologialta. Herrat imperialistit tietenkin haluaisivat, että sosialistinen yhteiskunta olisi avoin vakoilutoiminnan harjoittamiselle. Mutta sosialismia vastaan tähdätyn tuho toiminnan suhteen neuvostoyhteiskunta on suljettu ja vahvasti onkin! (S u o s i o n o s o i t u k s i a.)

Yhteiskuntamme on avoin niille ulkomaalaisille, jotka saapuvat meille puhtain sydämin. Se on avoin rehellistä kaupankäyntiä, tieteellisten, teknillisten ja kulttuurisaavutusten sekä totuudenmukaisen tiedotustoiminnan vaihtoa varten. Ja jos puhutaan rautaesiripusta, niin se on nimenomaan kapitalismin maailmassa, joka nimittää itseään "vapaaksi maailmaksi" ja aika ajoin sulkee peloissaan porttinsa milloin neuvostoliittolaisilta keittäjiltä, milloin shakinpelaajilta. Oli tapaus, jolloin itseään "kaikkein avoimimmaksi" nimittävä valtio ei uskaltanut päästää maahansa neuvostotanssijoita. Pelättiinköhän siellä venäläisen kansantanssin horjuttavan kapitalistisen maailman tukipylyvää?! (Hilpeyttä salissa.)

Olemme aikoja sitten ehdottaneet kapitalistiselle maailmalle kilpailua työtätekevien elämän parantamisessa eikä asevarustelussa. Olemme varmoja siitä, että kapitalismi ei kestä sellaista kilvoittelua! Olemme varmoja siitä, että kansat loppujen lopuksi tekevät oikean valinnan, antavat etusijan todella vapaalle kommunismin maailmalle ja hylkäävät niin sanotun "vapaan" kapitalistisen maailman. (S u o s i o n o s o i t u k s i a.)

* * *

Toverit! Kun puolueemme viitoitti suuria toimenpiteitä maamme talouden kehittämiseksi, puhuivat porvarilliset poliitikot ja taloustieteilijät paljon siitä, että kommunistit uhraavat ihmisen elinedut raskaan teollisuuden hyväksi ja että tuotanto Neuvostoliitossa on vain tuotannon vuoksi. Miten ilkeää sosialismin parjausta! *Ei tuotanto tuotannon vuoksi, vaan tuotanto ihmisen vuoksi — se on puolueemme ja neuvostovaltion pyhä periaate.* Nyt voivat kaikki, vieläpä kaikkein parantumattomimmatkin epäilijät ja heikkouskoiset vielä kerran vakuuttua siitä, että puolueemme täyttää aina rehellisesti velvollisuutensa kansaa kohtaan. (S u o s i o n o s o i t u k s i a.)

Sisäpolitiikan alalla puolueemme asettaa lähimpien vuosien ajaksi kommunisteille ja koko neuvostokansalle seuraavat tehtävät:

1. Kaikki kansan voimat on suunnattava 7-vuotissuunnitelman täyttämiseen ja ylittämiseen, mikä on tärkeä vaihe kommunismin aineellisen ja teknillisen perustan luomisessa. Meidän on edelleenkin lisättävä aineellista tuotantoa ja pidettävä maan puolustuskunto tarvittavalla tasolla. Vallatesamme uusia huilppuja neuvostosynnyinmaan taloudellisessa kehityksessä meidän on muistettava, että vain herkeämätön eteenpäinmeno takaa meille täydellisen ylivoiman ja lähentää sitä päivää, jolloin saavutamme suuren voiton rauhanomaisessa taloudellisessa kilvoittelussa kapitalismin kanssa.

2. On pyrittävä jouduttamaan teknillistä edistystä poikkeuksetta kaikilla sosialistisen teollisuuden aloilla. Erikoisesti on saatava edistymään sähkövoimalaus, kemiallinen ja koneenrakennusteollisuus, metallurgia ja polttoaineteollisuus. On kehitettävä entistä laajemmin tuotantolaitosten erikoistumista, päästävä tuotantoprosessien täyskoneellistamiseen ja automatisointiin, sovellettava nopeammin tuotantoon uusimman tieteen ja tekniikan saavutuksia sekä uudentajien kokemusta. Kaikille Neuvostoliiton tuotantolaitoksille tulee olla lakina työn tuottavuuden jatkuva kohottaminen, tuotteiden omakustannushinnan alentaminen ja niiden laadun parantaminen.

3. Teollisuus- ja maataloustuotannon on päästävä sel-
laiselle tasolle, että voidaan entistä täydellisemmin tyydyt-
tää väestön tarpeet teollisuustavarain ja elintarvikkeiden
osalta. Teollisuustuotannossa suunnitelmien ylittämisen
tuloksena karttavat varat on suunnattava etupäässä maata-
louteen, kevyeseen ja ravintoaineteollisuuteen ja muille
kansan kulutustavaroita tuottaville teollisuuden aloille.

4. Maatalouden kehittäminen on koko puolueen ja koko
kansan asia. Puolue- ja neuvostoelinten on joka päivä pidet-
tävä huolta maataloustuotannosta, otettava täydellisesti
varteen parhaiden kollektiivitalouksien ja neuvostotilojen
kokemus. On taattava 7-vuotissuunnitelman tehtävien
täyttäminen ja ylittäminen viljan, puuvillan, sokerijuuri-
kaan, öljykasvien, teen ja muiden kasvien sekä lihan, mai-
don, villan ja munien ja muiden maataloustuotteiden tuo-
tannon ja hankintojen alalla.

5. Kulttuurin ja sosiaalisen rakennustyön koko laajalla
rintamalla on kuljettava eteenpäin. On kehitettävä jatku-
vasti neuvostotiedettä, kansansivistystä, kirjallisuutta ja
taidetta. On kohotettava työtätekevien hyvinvointia, suori-
tettava loppuun työpalkkojen uudelleenjärjestely, toteutettava
suunnitelmat työpäivän ja työviikon lyhentämisen alalla,
vietävä nopeaa vauhtia eteenpäin asuntorakennustoimintaa,
parannettava eläketurvaa, kauppatoimintaa, yhteisruokai-
lua, työtätekevien lääkintähuoltoa ja yleisönpalvelua.

Synnyinmaamme elää suurta luovan työn nousukautta.
Kaikki monikansaisen Neuvostoliiton kansat ovat hyväksy-
neet kommunismin rakentamisen omaksi sydämenasiakseen,
tekevät työtä käsi kädessä ja antavat arvaamattoman suuren
panoksensa yhteisen voiton hyväksi. Ratkaistavanamme
olevien tehtävien suuruuden tajuaminen kymmenkertaistaa
neuvostoihmisten ponnistuksia, kohottaa heissä vaatimai-
suutta itseään kohtaan, leppymättömyyttä epäkohtia, paikal-
laanpolkemista ja vanhaan tottuneisuutta kohtaan. Meidän
on käytettävä täydellisesti sosialistisen järjestelmän val-
tavat liikuntavoimat. (K a u a n k e s t ä v i ä s u o s i o n -
o s o i t u k s i a.)

III. LENININ PUOLUE KOMMUNISMIN VOITON PUOLESTA KÄYTÄVÄN TAISTELUN JÄRJESTÄJÄNÄ

Toverit! Suuret menestyksemme niin ulko- kuin sisäpolitiikankin alalla on saavutettu noudattamalla järkähtämättä ja johdonmukaisesti puolueen leniniläistä päälinjaa, joka sai syvällisen ilmaisunsa XX edustajakokouksen historiallisissa päätöksissä. Keskuskomitea katsoo tarpeelliseksi mainita, että XX edustajakokouksen hyväksymä poliittinen suuntaus on saanut täydellisen voiton. Tästä elämän itsensä sanelemasta ja leniniläisen vallankumouksellisen luovan hengen sävyttämästä linjasta on tullut koko neuvostokansamme asia. Puolue on entisestäänkin lujittanut yhteyksiään kansaan ja sen mahtavaan voimaan nojaten entisestäänkin kohottanut Neuvostoliiton arvovaltaa. (Myrskyisiä suosionosoituksia.)

Merkittävä tienviitta oli XXI ylimääräinen edustajakokous. Sen historiallinen merkitys on siinä, että se hyväksyi kansantalouden kehittämisen 7-vuotissuunnitelman ja julisteli Neuvostoliiton astuneen kommunismin laajamittaisen rakentamisen kauteen.

NKPN XXII edustajakokouksella on oleva oma maailmanhistoriallinen osansa: se käsittelee ja hyväksyy puolueen uuden ohjelman — kommunistisen yhteiskunnan rakentamisen ohjelman, josta on tuleva puolueen ja kansan voitokas lippu ja aatteellinen ase taistelussa kommunismin voiton puolesta. (Myrskyisiä suosionosoituksia.)

Suuren, vaikean ja kunniakkaan tien on käynyt Leninin kommunistipuolue, joka on työväenluokan ja koko työkan- san lihaa ja verta, sen aivot, sen sydän, sen elinetujen ja vallankumouksellisen tahdon ilmentäjä. Maailmassa ei ole toista puoluetta, joka olisi olemassaolonsa aikana saavuttanut yhteiskunnan uudistamisen alalla niin suurenmoisia voittoja. (Kauan kestäviä suosionosoituksia.) Muistatte Vladimir Iljitsh Leninin profeetalliset

sanat: "...Antakaa meille vallankumouksellisten järjestö, niin me mullistamme koko Venäjän!". Siitä on kulunut 60 vuotta. Koko maailma näkee nyt, että bolshevikit ovat todellakin mullistaneet maan: entinen tsaarin Venäjä on taloudellisesti takapajuisesta kapitalistisesta maasta muuttunut mahtavaksi ja kukoistavaksi sosialistiseksi suurvallaksi. (Myrskyisiä suosionosoituksia.) Tänäpäin tervehdimme sydämellisesti bolshevikkien vanhaa kaartiä, joka kävi vuosikymmeniä Leninin puolueen riveissä miehuullisesti vallankumouksellista taistelua kansan onnen puolesta, sosialismin puolesta. Tervehdimme lämpimästi tämän vanhan kaartin maineikkaita edustajia, jotka on valittu tähän puolueemme XXII kokoukseen! (Kauan kestäviä suosionosoituksia.)

Puolueemme on oikeutetusti ylpeä siitä, että se on menestyksellisesti toteuttanut ensimmäisen ja toisen ohjelman. Saavutettuaan sosialismin täydellisen ja lopullisen voiton neuvostojen maassa leniniläinen puolueemme on siten kunnialla täyttänyt paitsi oman kansallisen tehtävänsä, myös kansainvälisen velvollisuutensa kaikkien maiden proletareja kohtaan, kansainvälistä kommunistista liikettä kohtaan! (Kauan kestäviä suosionosoituksia.)

NKP:n uudessa ohjelmassa, jonka luonnos sai edustajakokouksen valmistelun kaudella puolueen ja koko neuvostokansan lämpimän hyväksymisen, asetetaan kommunistisen yhteiskunnan rakentaminen pääasialliseksi ja välittömäksi käytännön tehtäväksi. Ohjelman lisäksi edustajakokous käsittelee myös puolueen uusien sääntöjen luonnoksen, josta alustuksen tekee toveri F. R. Kozlov. Olemme aina lähteneet ja lähemme siitä Leninin ohjeesta, että puolueen ohjelma ja säännöt ovat erottamattomia toisistaan. Säännöissä esitettyjen järjestöperiaatteiden tulee taata ohjelman menestyksellinen täyttäminen sekä lujittaa puolueen — neuvostokansan etujoukon — eheyttä ja yhtenäisyyttä taistelussa kommunismin puolesta! (Suosionosoituksia.)

1. Yksilönpalvonnan seurausten voittaminen.

**Puolue-elämän leniniläisten normien
ja johtoperiaatteiden kehittäminen.**

Puolueen taistelukyvyyn kohottaminen

Toverit! Puolue-elämän leniniläisten normien ja johtoperiaatteiden voimaan palauttaminen ja edelleen kehittäminen on ollut puolueemme toiminnan tärkeimpiä puolia toimintakaudella. Tuomitessaan marxismin-leninismien hengelle vieraan yksilönpalvonnan XX edustajakokous avasi puolueen ja kansan luoville voimille laajan liikkuma-alan, edisti puolueen ja joukkojen välisten yhteyksien laajentamista ja lujittamista sekä puolueen taistelukyvyyn kohottamista.

Puolueen XX edustajakokouksen edellä oli kysymys siitä, tuomitseeko puolue avoimesti leniniläiseen tapaan J. V. Stalinin persoonan palvonnan aikana tehdyt virheet ja vääristymät, hylkääkö se ne puolue- ja valtionjohdon menetelmät, joista oli tullut kehityksen jarru, vai pääsevätkö puolueessa voitolle ne voimat, jotka tarrautuvat vanhaan ja vastustavat kaikkea uutta luovaa toimintaa. Juuri näin kärkevästi oli kysymys asetettu.

Oliko tarpeen arvostella niin jyrkästi ja avoimesti yksilönpalvontaan liittyneitä suuria virheitä ja raskaita seurauksia?

Kyllä se oli välttämätöntä. Paatuneen vihollisen ja seikkailijan Berijan paljastumisen jälkeen, kun oli huolellisesti seulottu ja syvällisesti tutkittu useita asiakirjoja, Keskuskomitealle paljastuivat kaikessa laajuudessaan mitä karkeimmat sosialistisen laillisuuden rikkomukset, vallan väärinkäyttö ja mielivalta sekä moniin rehellisiin ihmisiin, mm. puolueen ja neuvostovaltion huomattaviin toimihenkilöihin kohdistetut vainotoimenpiteet. Tajuten syvästi vastuunsa puoluetta ja kansaa kohtaan Keskuskomitea ei voinut lähteä peittelemään eikä salaamaan menneisyydessä tehtyjä virheitä ja väärinkäytöksiä. Leninin ohjeita seuraten Keskuskomitea päätti sanoa kansalle totuuden vallan väärinkäyttämisestä yksilönpalvonnan kaudella. Se oli puo-

luen ja sen johdon sisäinen moraalinen tarve ja velvollisuus. Se oli oikea ratkaisu. Sillä on ollut valtavan suuri merkitys puolueen kohtaloille ja kommunistiselle rakennustyölle. (Kauan kestäviä suosionosoituksia.)

Vladimir Iljitsh Lenin kehotti puoluetta olemaan salaamatta virheitään, arvostelemaan ja korjaamaan julkisesti virheensä. "Poliittisen puolueen voimakkuuden", hän kirjoitti, "tärkeimpiä ja varmimpia kriteerioita on se, miten tämä puolue suhtautuu virheisiinsä ja täyttää käytännössä velvollisuutensa omaa luokkaansa ja työtätekeviä joukkoja kohtaan. Virheen julkinen tunnustaminen, sen syiden paljastaminen, tuon virheen aiheuttaneen tilanteen erittely, virheen korjaamiseksi tarvittavien keinojen huolellinen harkinta — juuri tämä on tunnusomaista vakavalle puolueelle, juuri täten puolue täyttää velvollisuuksiaan, juuri tämä on luokan ja edelleen myös joukkojen kasvattamista ja opettamista" (Teokset, 31. osa, s. 41). (Suosionosoituksia.)

Miten olisikaan puolueen ja maamme käynyt, ellei olisi tuomittu yksilönpalvontaa, ellei olisi voitettu sen vahingollisia seuraamuksia eikä puolueen ja valtion toiminnassa olisi palautettu oikeuksiinsa Leninin periaatteita? Se olisi uhanut eristää puolueen joukoista, kansasta, se olisi aiheuttanut neuvostodemokratian ja vallankumouksellisen laillisuuden vakavaa rikkomista, maan taloudellisen kehityksen pidättämistä, kommunistisen rakennustyön vauhdin hidastumista ja siis myös työtätekevien hyvinvoinnin huononemista. Kansainvälisten suhteiden alalla se olisi johtanut Neuvostoliiton aseman heikkenemiseen maailman areenalla, suhteiden huononemiseen muihin maihin, mistä olisi saattanut olla vakavia seuraamuksia. Tästä syystä oli yksilönpalvonnan arvostelulla ja sen seuraamusten voittamisella valtavan suuri poliittinen ja käytännöllinen merkitys. (Suosionosoituksia.)

Marxismi-leninismi on aina tuominnut ankarasti kaikenlaiset yksilönpalvonnan ilmenemismuodot, pitänyt niitä vieraina proletaariselle vallankumoukselliselle liikkeelle ja kommunismin hengelle. Marx, Engels ja Lenin pitivät kansaa

todellisena historian luoja, he korostivat työväenluokan puolueen johtavaa ja järjestävää merkitystä. Marxismi-leninismi ei kiellä työväenluokan johtajien tärkeää osuutta, mutta se vastustaa päättävästi joidenkin yksilöiden ylistämistä ja semmitenkin heidän jumaloimistaan. Yhden henkilön ylistäminen siirtää kiertämättä kansan ja puolueen taka-alalle, mataloittaa puolueen ja kansan osuutta ja merkitystä.

Neuvostokansa on työllään ja sankarillisella taistelullaan saavuttanut puolueen johdolla suurta menestystä sosialis-tisessa rakennustyössä. Se saavutti vertaistaan hakevan voiton Suuressa isänmaallisessa sodassa fasismia vastaan. Mutta kuten muistatte, kaikki puolueen ja kansan saavutukset ja voitot kirjattiin yksilönpalvonnan kaudella yhden henkilön tilille. Tietenkin J. V. Stalinilla oli puolueen toiminnassa ja kommunistisessa liikkeessä suuria ansioita ja sen me myönnämme. Mutta oli väärin liittää kaikki puolueen ja kansan voitot yhden henkilön nimeen. Se oli todellisen asiointilan karkeaa vääristelyä. (Suosionosoituksia.)

XX edustajakokous palautti oikeudenmukaisuuden, poisti vääristymät ja korosti sitä suurta osaa, jota esitti kansa, jota esitti puolue työväenluokan ja koko kansan etujoukko-na, johtavana ja ohjaavana voimana taistelussa kommunis-min puolesta. Edustajakokous antoi Keskuskomitean tehtäväksi toteuttaa johdonmukaisesti toimenpiteitä, jotka takaisivat yksilönpalvonnan täydellisen poistamisen, sen seuraamusten hävittämisen kaikilla puolue-, valtio- ja ideologisen työn aloilla sekä Vladimir Iljitsh Leninin kehittämien puolue-elämän normien ja kollektiivisen johdon periaatteiden tiukan noudattamisen. (Kauan kestäviä suosionosoituksia.)

Periaatteellisessa ja jyrkässä yksilönpalvonnan arvoste-lussaan puolueemme lähti Vladimir Iljitsh Leninin ohjeista ja hänen jälkisäädöksestään. Tunnettua on, että V. I. Lenin piti arvossa Stalina, mutta samalla näki hänen puutteensa, jopa vikansa. Huolehtiessaan puolueen ja neuvostovaltion kohtaloista Vladimir Iljitsh Lenin kirjoitti joulukuussa 1922,

toisin sanoen kohta sen jälkeen, kun Stalin oli valittu Keskuskomitean pääsihteeriksi, kirjeessään puolueen edustajakokoukselle:

”Toveri Stalin on pääsihteeriksi tultuaan keskittänyt käsiinsä tavattoman suuren vallan, enkä ole varma siitä, osaako hän aina käyttää tuota valtaa riittävän varovaisesti. . . Stalin on liian karkea, ja tämä vika, joka on täysin siedettävissä meidän, kommunistien, keskuudessa ja kanssakäymisessä, käy sietämättömäksi pääsihteerin toimessa. Siksi kehotan tovereita harkitsemaan keinoa Stalinin siirtämiseksi pois tältä paikalta ja nimittämään tälle paikalle toisen henkilön, joka eroaisi toveri Stalinista edukseen vain siinä yhdessä suhteessa, että olisi nimittäin suvaitsevaisempi, lojaalimpi, kohteliaampi ja huomaavaisempi tovereita kohtaan, vähemmän oikullinen jne.”

Kuten näette, Lenin käsitti hyvin, että Stalinin kielteiset ominaisuudet voivat aiheuttaa puolueelle ja valtiolle suurta vahinkoa. Valitettavasti ei Leninin varoitusta ja hänen neuvojaan otettu aikanaan huomioon, ja tuloksena oli, että puolue ja maa joutuivat kokemaan paljon vaikeuksia yksilönpalvonnan johdosta. XX edustajakokouksessa puolue tuomitsi yksilönpalvonnan. Edustajakokouksen päätöksiä täyttäen puolue korjasi vääristymät ja virheet sekä määritteli toimenpiteet, joiden toteuttaminen estäisi tulevaisuudessa tuollaisten ilmiöiden toistumisen. Se oli rohkea päätös, uusi todistus puolueemme ja sen Keskuskomitean poliittisesta kypsyydestä. (M y r s k y i s i ä , k a u a n k e s t ä v i ä s u o s i o n o s o i t u k s i a .)

Puolue oli tietenkin selvillä siitä, että ilmitulleet virheet ja vääristymät sekä vallan väärinkäyttö voivat herättää puolueen riveissä ja kansassa tietynlaista katkeruuden tunnetta ja jopa tyytymättömyyttäkin, että ne aiheuttavat joitakin menetyksiä ja haittoja ja luovat NKPlle ja marxilais-leniniläisille veljespuolueille tilapäisiä vaikeuksia. Mutta puolue lähti rohkeasti vaikeuksia vastaan, se sanoi kansalle rehellisesti ja suoraan koko totuuden, luottaen vakaasti siihen, että kansa ymmärtää oikein sen linjan. Eikä puolue

erehtynyt. Eteneisemme kommunismin tiellä nopeutui. Nyt me suoritamme vapaammin rintaamme, hengitämme vapaammin, katsomme tarkemmin ja näemme selvemmin. Maamme sisäinen elämä kokonaisuudessaan kehittyy voimakkaasti. Teollisuutemme, maataloutemme, tiede ja kulttuuri ovat vallanneet uusia, korkeita huippuja. Miljoonat neuvostoihmiset osallistuvat, kuten olemme nähneet, entistä aktiivisemmin valtion ja yhteiskunnallisten asioiden hoitoon.

Neuvostoliiton kommunistit voivat ylpeinä sanoa: me emme ole alentaneet Leninin puolueen kunniaa ja arvoa, puolueemme arvovalta on kasvanut mittaamattomasti ja kansainvälinen kommunistinen liike on kohonnut uudelle, entistä korkeammalle asteelle. Nyt on puolueemme yhtenäisempi ja eheämpi kuin koskaan ennen! (Myrskyisiä, kauan kestäviä suosionosoituksia.)

XX edustajakokouksen ilmaisemaa leniniläistä suuntausta piti alkuaikoina toteuttaa oloissa, jolloin puoluevastaiset ainekset, yksilönpalvonnan aikana vallinneiden menetelmien ja järjestyksen kiihkeät puolustajat, revisionistit ja dogmaattikot sitä kiihkeästi vastustivat. Puolueen leniniläistä linjaa vastaan esiintyi puoluevastainen ryhmäkunta, johon kuuluivat Molotov, Kaganovitsh, Malenkov, Voroshilov, Bulganin, Pervuhin, Saburov ja heihin liittynyt Shepilov.

Ensi aikoina Molotov, Kaganovitsh, Malenkov ja Voroshilov vastustivat jyrkästi puolueen linjaa, joka tähtäsi yksilönpalvonnan tuomitsemiseen, puolueen sisäisen demokratian laajentamiseen, kaikkien vallan väärinkäyttäjien tuomitsemiseen ja korjaamiseen sekä kaikkien vainotoimenpiteisiin syyllistyneiden henkilöiden paljastamiseen. Heidän asenteensa ei ollut sattuma: he kantavat henkilökohtaisen vastuun monista puolue-, neuvosto-, talous-, sotilas- ja nuorisoliittotyöntekijöihin kohdistetuista joukkovainotoimenpiteistä ja muista samanlaisista ilmiöistä, joita yksilönpalvonnan kaudella esiintyi. Alussa tällä ryhmällä oli Keskuskomitean Puhemiehistössä mitätön vähemmistö.

Mutta kun puolue aloitti taistelun puolue- ja valtiolämän leniniläisten normien saattamiseksi uudelleen voimaan

ja ryhtyi ratkaisemaan sellaisia kiireellisiä tehtäviä kuin ovat uudismaiden viljelyynotto, teollisuuden ja rakennustoit-
minnan johdon uudelleenjärjestäminen, liittotasavaltojen
oikeuksien laajentaminen, neuvostokansan hyvinvoinnin
parantaminen, vallankumouksellisen laillisuuden palautta-
minen, ryhmäkunta aktivoi puoluevastaista hajoitustoimin-
taansa ja alkoi värvätä itselleen kannattajia Keskuskomitean
Puhemiehistön jäsenten keskuudesta. Tähän ryhmään liittyi-
vät lisäksi Bulganin, Pervuhin ja Saburov ja heihin yhtyi
myös Shepilov. Havaittuaan saaneensa puolelleen Keskus-
komitean Puhemiehistön määränemmistön puoluevastaisen
ryhmän osanottajat aloittivat avoimen hyökkäyksen ja
pyrkivät muuttamaan politiikkaa puolueessa ja maassa,
puolueen XX edustajakokouksen viitoittamaa politiikkaa.

Soviittuaan asiasta salaisissa kokouksissaan ryhmäkunta-
laiset vaativat Puhemiehistön ylimääräistä istuntoa. Heidän
tarkoituksenaan oli puoluevastaisten aikeidensa toteuttami-
nen, puolueen ja maan johdon valtaaminen. Puoluevastainen
ryhmä tahtoi asettaa Keskuskomitean jäsenet ja koko puo-
lueen tapahtuneen tosiasian eteen.

Mutta ryhmäkuntalaiset erehtyivät. Kun niihin aikoihin
Moskovassa olleet Keskuskomitean jäsenet saivat tietää
puoluevastaisesta ryhmäkuntalaistoinnasta Puhemiehis-
tössä, vaativat he heti kutsuttavaksi koolle Keskuskomitean
kokouksen.

Vuoden 1957 kesäkuussa pidetyssä Keskuskomitean
kokouksessa puoluevastainen ryhmä paljastettiin päättävästi
ja murskattiin aatteellisesti. Kesäkuun kokous oli osoitus
Keskuskomitean poliittisesta kypsyystestistä, eheästä yhtenäis-
syydestä ja yksimielisyydestä XX edustajakokouksen määrit-
telemällä leniniläisellä linjalla. (Myrskyisiä suosio-
nosioituksia.) Kärsittyään kokouksessa musertavaa
aatteellisen tappion ja saatuaan Keskuskomitean ko-
kouksen yksimielisen tuomion puoluevastaisen ryhmän jä-
senet myönsivät sopineensa salaa asiasta ja tunnustivat
puoluevastaisen toimintansa vahingollisuuden. Kokouksessa
tunnusti virheensä toveri Voroshilov, joka sanoi, että ”ryh-

mäkuntalaiset sekaannuttivat" hänet ja että hän tunnustaa täydellisesti virheensä ja tuomitsee päättävästi ne samoin kuin puoluevastaisen ryhmän koko hajotustoiminnan.

Kuten tiedätte, puoluevastaista ryhmää koskeva päätös hyväksyttiin Keskuskomitean kokouksessa yksimielisesti, sen puolesta äänestivät myös puoluevastaisen ryhmän jäsenet, lukuunottamatta Molotovia, joka pidättyi äänestämästä. Myöhemmin, kun kokouksen yhteenvetoja käsiteltiin puolueen perusjärjestössä, myös Molotov ilmoitti pitävänsä kokouksen päätöstä oikeana ja yhtyvänsä siihen.

Taistelua puoluevastaista ryhmää vastaan oli periaatteellista kärkeväää poliittista taistelua, uuden taistelua vanhaa vastaan. Kysymys oli siitä, tuleeko puolue vastaisuudessaakin noudattamaan XX edustajakokouksen viitoittamaa leniniläistä politiikkaa vai palataanko jälleen yksilönpalvonnan aikaisiin menetelmiin, jotka koko puolue oli tuominnut.

Taistelua vaikeutti se, että puolueen linjaa vastaan, XX edustajakokouksen viitoittamaa suuntausta vastaan esiintyi ryhmä poliittisia toimihenkilöitä, joiden keskuudessa oli pitkän aikaa puolueessa ja valtiossa huomattavassa asemassa olleita miehiä. Historiasta tunnetaan monia esimerkkejä siitä, miten joku toimihenkilö on jossakin elämänsä vaiheessa osoittanut pystyvyytensä ja alkanut esittää huomattavaa osaa, mutta on sittemmin ikään kuin jähmettynyt ja alkanut jopa vähitellen sammua.

Tällaiset ilmiöt johtuvat monenlaisista syistä: jonkun voimat ehtyvät, toinen irtaantuu elämästä, pöyhistyy ja lakkaa tekemästä työtä, kolmas osoittautuu periaatteettomaksi, selkärangattomaksi hoipertelijaksi, jolla ei ole ryhtiä taistelussa puolueen asian puolesta. Samaan aikaan kasvaa taistelun kestäessä uusia poliittisia toimihenkilöitä, jotka esiintyvät kaikkea sellaista vastaan, mikä jarruttaa uuden kehittymistä tämän murtaessa vanhan vastarintaa. Tapahtuu jotain samantapaista, mitä tähtitieteessä sanotaan sammuneiden tähtien valoksi. Eräät hyvin kaukana sijaitsevat tähdet näyttävät yhä säteilevän, vaikka ne todellisuudessa ovat sammuneet jo kauan sitten. Eräät henkilöt, jotka ovat

kuin sammuneita tähtiä yhteiskunnan taivaanrannalla, luulevat onnettomuudekseen yhä edelleenkin säteilevänsä, vaikka ovat jo kauan sitten muuttuneet kyteviksi kekäleiksi. Näin on käynyt elämässä eräille poliittisille toimihenkilöille, jotka ovat luisuneet puoluevastaisen ryhmäkuntataistelun tielle. (Myrskyisiä suosionosoituksia.)

Koko puolueemme ja koko neuvostokansa hyväksyivät yksimielisesti Keskuskomitean kesäkuun kokouksen päätökset. Hieman myöhemmin, lokakuussa 1957, NKPN Keskuskomitean kokous torjui päättävästi entisen puolustusministerin Zhukovin yritykset lähteä seikkailupolitiikan tielle, irroittaa asevoimat puolueesta ja asettaa neuvostoarmeija puoluejohdon vastakohtaksi. Sysätyään syrjään vararikon kärsineet ryhmäkuntalaiset, juonittelijat ja kiipeilijät puolue liitti rivinsä entistä tiiviimmin yhteen, lujitti yhteyksiään kansaan ja pani liikkeelle kaikki voimat toteuttaakseen menestyksellisesti käytännössä omaa päälinjaansa. (Kaua kestäviä suosionosoituksia.)

XX edustajakokouksen viitoittama suuntaus sai lämmitä kannatusta kansainvälisen kommunistisen liikkeen, kaikkien marxilais-leniniläisten veljespuolueiden taholta. Tämä käy ilmi veljespuolueiden edustajakokousten päätöksistä ja muista aineistoista sekä vuonna 1957 ja 1960 pidettyjen kommunististen ja työväenpuolueiden neuvottelukokousten asiakirjoista.

Niinpä vuoden 1960 Moskovan neuvottelukokouksen julkilausumassa osoitetaan, että "NKPN XX edustajakokouksen historialliset päätökset... ovat laskeneet perustan uudelle vaiheelle kansainvälisessä kommunistisessa liikkeessä ja edistäneet sen jatkuvaa kehittymistä marxismin-leninismiin pohjalla".

On kuitenkin huomautettava, että kuten myöhemmin osoittautui, yksilönpalvonnan vahingollisten seurausten hävittämiseen tähtäävää puolueemme linjaa Albanian työn puolueen johtomiehet eivät ymmärtäneet asian vaatimalla tavalla, vaan ryhtyivät sitä vastustamaankin.

Kaikille on tunnettua, että Neuvostoliiton ja Albanian

Kansantasavallan, Neuvostoliiton kommunistisen puolueen ja Albanian työn puolueen väliset suhteet ovat olleet viime aikoihin asti hyviä ystävyysuhteita. Maamme kansat ovat epäitsekkäästi auttaneet kaikin tavoin Albaniaa kehittämään talouttaan, rakentamaan sosialismia. Me olemme tahtoneet ja tahdomme vilpittömästi nähdä Albanian kukoistavana sosialistisena tasavaltana ja sen kansan onnellisena, kaikkia uuden elämän antimia nauttivana.

Albanian johtomiehet ovat monien vuosien aikana ilmoittaneet olevansa täysin samaa mieltä puolueemme Keskuskomitean ja neuvostohallituksen kanssa kaikista kansainvälisen kommunistisen liikkeen kysymyksistä. He ovat moneen kertaan sanoneet kannattavansa XX edustajakokouksen suuntausta. Albanian työn puolueen Keskuskomitean ensimmäinen sihteeri Enver Hodja puhui tästä esiintyessään puolueemme XX ja XXI edustajakokouksissa. Kohta XX edustajakokouksen jälkeen kokoontuneessa Albanian työn puolueen III edustajakokouksessa hyväksyttiin täydellisesti ja varauksettomasti yksilönpalvontaan kohdistunut arvostelu samoin kuin yksilönpalvonnan vahingollisten seurausten hävittämistä tarkoittavat toimenpiteet.

Me neuvostoihmiset uskoimme Albanian johtomiehiä ja luulimme, että meidän puolueemme ja Albanian työn puolueen välillä vallitsee keskinäinen yhteisymmärrys ja yksimielisyys.

Mutta tosiasiat osoittavat, että vastoin aikaisempia vakuuttelujaan ja puolueensa edustajakokouksen päätöksiä Albanian johtomiehet ovat viime aikoina ilman mitään syytä muuttaneet äkkiä politiikkansa suuntaa ja ryhtyneet huonontamaan jyrkästi välejään puolueemme ja Neuvostoliiton kanssa. He ovat nykyajan kaikissa tärkeimmissä kysymyksissä alkaneet luopua maailman kommunistisen liikkeen hyväksymästä yhteisestä linjasta, mikä on ilmennyt erikoisen näkyvästi viime vuoden puolivälistä alkaen.

Nyt eivät Albanian johtomiehet salaa sitä, että heitä ei miellytä puolueemme ottama suunta: Stalinin persoonan palvonnan vahingollisten seurausten päättävä hävittäminen,

vallan väärinkäytön jyrkkä tuomitseminen sekä puolue- ja valtioelämän leniniläisten normien saattaminen uudelleen voimaan.

Albanian johtomiehet eivät nähtävästi sisimmässään hyväksyneet vv. 1957 ja 1960 pidettyjen veljespuolueiden neuvottelukokousten johtopäätöksiä; kuten tunnettua, noissa kokouksissa hyväksyttiin puolueemme XX edustajakokouksen päätökset ja puolueemme suuntaus yksilönpalvonnan vahingollisten seurausten hävittämiseen. Tuo Albanian johtomiesten asennoituminen saa selityksensä siitä, että he itse valitettavasti, mieliharmiksemme toistavat samoja menetelmiä, joita meidän maassamme käytettiin yksilönpalvonnan aikana.

Huolestuneina Albanian sankarillisen kansan kohtalosta seuraamme Albanian tapahtumia. Tekee kipeää nähdä, että Albanian johtomiesten virheellisestä linjasta saavat maksaa Albanian tavalliset kommunistit ja koko Albanian kansa, jonka elinetujen mukaista on ystävyys ja yhteistoiminta kaikkien sosialististen maiden kanssa. Sellainen asiaintila on huolestuttanut meitä syvästi ja me olemme sitkeästi etsineet ja etsimme edelleenkin keinoja syntyneiden erimielisyyksien voittamiseksi.

Puolueemme XX edustajakokouksen kehittämä suuntaus on leniniläinen suuntaus, emmekä me voi tässä periaatteellisessa kysymyksessä antaa myöten Albanian johtomiehille enempää kuin muillekaan. Luopuminen XX edustajakokouksen linjasta olisi samaa kuin olla noudattamatta Leninin viisaita neuvoja, hänen, joka tajusi Stalinin persoonan palvonnan syntymisen vaarallisuuden jo silloin, kun se oli itumuodossaan. Se olisi historian raskaiden opetusten väheksymistä, se merkitsisi, että on unohdettu, kuinka kalliin hinnan puolueemme sai maksaa siitä, kun ei ajoissa ottanut huomioon suuren johtajansa neuvoja.

Vastustaessaan nyt XX edustajakokouksen hyväksymää suuntausta Albanian johtomiehet yrittävät kiskoa puoluetamme taaksepäin, sellaiseen järjestykseen, joka on heille mieluinen, mutta joka ei tule koskaan maassamme toistu-

maan. Puolueemme noudattaa vastaisuudessakin päättävästi ja horjumatta ajan koetuksen kestänyttä XX edustajakokouksensa linjaa. Kukaan ei saa meitä poikkeamaan Leninin viitoittamalta tieltä! (Myrskyisiä, kauan kestäviä suosionosoituksia.)

Jos Albanian johtomiehille ovat kalliita heidän kansansa edut ja sosialismin rakentaminen Albaniassa, jos he todella tahtovat ystävyyttä NKPN ja kaikkien veljespuolueiden kanssa, heidän on luovuttava virheellisistä katsomuksistaan ja palattava jälleen tielle, joka merkitsee sosialistisen ystävyysliiton veljesperheen yksimielisyyttä ja läheistä yhteistyötä, koko kansainvälisen kommunistisen liikkeen yhtenäisyyttä.

Mitä meidän puolueeseemme tulee, se on edelleenkin kansainvälisen velvollisuutensa mukaisesti tekevä puolestaan kaikkensa, jotta Albania kulkisi samassa rivistössä kaikkien sosialististen maiden kanssa.

Me julistamme XXII edustajakokouksen puhujalavalta, että marxilais-leniniläisen opin puhtaus, leppymättömyys sen suurten periaatteiden kaikenlaista vääristelyä kohtaan on puolueemme laki. (Kauan kestäviä suosionosoituksia.) Kommunistit asettavat yli kaiken vallankumouksen asian, kansan asian, ja kansanjohtajat ovat tämän nimen arvoisia vain silloin, kun he ilmentävät työtätekevien perusetuja ja kulkevat oikeaa tietä. Sellaiset johtajat kehittyvät itse taistelun aikana ja he saavuttavat arvovaltansa palvelemalla kansaa, kommunismin asiaa. He palvelevat kansaa ja heidän tulee olla kansan valvonnan alaisia. (Myrskyisiä suosionosoituksia.)

Toverit! Ei ole ainoatakaan huomattavaa sisä- tai ulkopolitiikan kysymystä, jota puolueessamme ei olisi käsitelty kollektiivisesti, ja hyväksytyt päätökset ovat puolueemme kollektiivisen kokemuksen ilmausta. Juuri tämä onkin leniniläisten periaatteiden soveltamista käytäntöön. Säännöksi on tullut, että koko puolue ja kansa käsittelevät laajasti kysymyksiä, jotka esitetään Keskuskomitean kokousten ja Neuvostoliiton Korkeimman Neuvoston istuntojen käsiteltä-

viksi. Hedelmällisiksi ovat osoittautuneet toimenpiteet, jotka tarkoittavat vallankumouksellisen laillisuuden palauttamista, puolue- ja neuvostodemokratian kehittämistä, paikallisten puolue- ja neuvostoelinten oikeuksien laajentamista ja niiden merkityksen kohottamista sekä työtätekevien luovan aloitteellisuuden kehittämistä.

Keskuskomitea on kiinnittänyt erikoista huomiota valinnallisten elinten säännölliseen koollekutsumiseen puolueen edustajakokouksista ja Keskuskomitean kokouksista alkaen. Kuten tunnettua, V. I. Leninin eläessä pidettiin puolueen edustajakokouksia säännöllisesti: neuvostovallan ensimmäisten vaikeiden seitsemän vuoden aikana niitä pidettiin joka vuosi ja niissä käsiteltiin puolueen ja nuoren neuvostovaltion perustehtäviä. Yksilönpalvonnan kaudella tätä järjestystä rikottiin karkeasti: XVIII edustajakokouksen jälkeen ei lähes neljääntoista vuoteen kutsuttu koolle edustajakokousta siitä huolimatta, että maa koki Suuren isänmaallisen sodan ja eli kansantalouden jälleenrakentamisen suurta ja vaikeaa kautta. Puolueen Keskuskomitean kokouksia pidettiin hyvin harvoin. Sellainen asiointila loi edellytykset sille, että valtaa saatettiin käyttää väärin ja että eräät johtohenkilöt pääsivät pois puolueen ja kansan valvonnasta.

Nykyään ei tuontapaisia ilmiöitä puolueessamme ole eikä voi olla. XIX edustajakokouksen jälkeen kuluneiden yhdeksän vuoden aikana on kutsuttu koolle puolueen XX, XXI ylimääräinen ja tämä XXII edustajakokous. Säännöllisesti kokoontuvissa Keskuskomitean kokouksissa käsitellään tärkeimmät puolueen ja maan elämää koskevat kysymykset, arvostellaan terävästi useiden puoluejärjestöjen ja niiden johtajien, muun muassa NKPN Keskuskomitean eräiden jäsenten ja Keskuskomitean Puhemiehistön jäsenten toimintaa. Työntekijät, jotka eivät ole osoittautuneet puolueen luottamuksen arvoisiksi, on vapautettu tehtävistään.

Aikaisemmin, yksilönpalvonnan aikana, ilmeni puolueen, valtion ja talouden johdossa sellaisia kelvottomia piirteitä kuin hallinnollista komentelua, epäkohtien peittelemistä, arkailua työssä, uuden pelkoa. Sellaisen asiointilan vallitessa

ilmaantui runsaasti liehittelijöitä, ylistysten hymistelijöitä ja vilpistelijöitä. Puolue taistelee ja tulee vastaisuudessaakin taistelemaan päättävästi puolue- ja valtiokurin rikkojia ja niitä vastaan, jotka lähtevät puolueen ja valtion pettämisen tielle. Se kehittää rohkeasti periaatteellista arvostelua ja itsearvostelua, joita se käyttää terävänä ja tehokkaana aseenaan.

Puolueen sisäisen demokratian kehittäminen, puolueen paikallisjärjestöjen oikeuksien laajentaminen ja niiden merkityksen kohottaminen sekä johtamisen kollektiivisuusperiaatteen noudattaminen ovat tehneet puolueemme entistä taistelukykyisemmäksi ja lujittaneet sen yhteyksiä joukkoihin. Puolueen erottamaton yhteys kansaan ilmenee havainnollisesti puolueen rivien kasvussa, siinä, että puolueeseen virtaa alinomaa vereksiä voimia.

Kuluneena toimintakautena puolueemme jäsenmäärä on kasvanut miltei kahdella ja puolella miljoonalla. Kun XX edustajakokouksen alkaessa puolueemme riveissä oli 7 215 505 kommunistia, niin XXII edustajakokoukseen mennessä (lokakuun 1 p:nä 1961) kommunistien lukumäärä on lisääntynyt 9 716 005:een. Puolueeseen hyväksytyistä on työläisiä 40,7 %, kollektiivitalonpoikia 22,7 %, toimihenkilöitä 35,6 %, opiskelijoita — 1 %. Mutta ketkä kuuluvat nykyään puolueeseen hyväksytyjen toimihenkilöiden ryhmään? Miltei kaksi kolmannesta heistä on insinöörejä ja teknikkoja, agronomeja, karjatalous- ja muita spesialisteja.

On sanottava, että itse käsityskin toimihenkilöstä on nyt muuttunut. Neuvostovallan alkuvuosina sivistyneistö koostui etupäässä henkilöstä, jotka ennen vallankumousta olivat sidottuja omistaviin luokkiin. Siitä syystä toimihenkilöryhmän suhteen sovellettiin erinäisiä rajoituksia. Nyt on asiaintila kokonaan toinen: valtaosa nykyisistä toimihenkilöistä on entisiä työläisiä ja kollektiivitalonpoikia tai heidän lapsiaan. Juuri siitä syystä on alettu suhtautua toisella tavalla toimihenkilöihinkin. Tieteen ja tekniikan, tuotannon automatisoinnin ja koneellistamisen kehittyessä on sellaisen ihmisten ryhmä, joista me käytämme nimitystä toi-

mihenkilöt, kasvava ja esittävä yhä tärkeämpää osaa tuotannossa. Ajan oloon meidän ei enää tarvitse luokitella puolueen jäseniä työläisiin, kollektiivitalonpoikiin ja toimihenkilöihin, koska luokkaerot katoavat täydellisesti ja kaikista tulee kommunistisen yhteiskunnan uurastajia. (S u o s i o n o s o i t u k s i a.)

Toverit, on mieluista ilmoittaa, että puolueemme riveissä alkaa olla yhä enemmän erittäin sivistyneitä ihmisiä. Nyt meillä on joka kolmannella kommunistilla joko korkea- tai keskikoulusivistys. Erikoisen tärkeää on panna merkille, että *aineellisen tuotannon piirissä toimii nykyään enemmän kuin 70 % puolueen kaikista jäsenistä ja jäsenkandidaateista.* Kommunistien perusosa työskentelee ratkaisevilla aloilla — teollisuus- ja maataloustuotannossa.

NKP:n riveissä on edustettuna alun toista sataa Neuvostoliiton kansallisuutta ja kansallista ryhmää. Puolueemme on syntynyt ja kehittynyt työväenluokan kansainvälisenä järjestönä ja se olennoi tasa-arvoisten sosialististen kansakuntien, kommunismin rakentajien yksimielisen perheen suurta yhtenäisyyttä ja veljellistä ystävyyttä. (S u o s i o n o s o i t u k s i a.)

Leniniläisen puolueen jäsenen korkein kutsumus on kommunismin asian epäitsekkäs palveleminen. Kommunistin tulee palaa, antaa verensä ja sydämensä kansan asialle. Ja ellei puolueen jäsen täytä korkeaa velvollisuuttaan, hänen paikkansa ei ole puolueen riveissä. Kuuden viime vuoden aikana on puolueesta erilaisista syistä erotettu alun kolmatta sataa tuhatta henkilöä. Vapauduttuaan näistä henkilöistä, jotka ovat sattumalta joutuneet puolueen riveihin, se on lujittunut ja vahvistunut entisestään. (S u o s i o n o s o i t u k s i a.)

On myönnettävä, että yhä vieläkin on henkilöitä, jotka näkevät puolueen jäsenyydessä tilaisuuden omakohtaiseen ylenemiseen urallaan. Millä tavalla meidän on suojattava puoluettamme näiltä onnenonkijoilta? Vallankumouksen alkuvuosina samoin kuin isänmaallisen sodan aikanaakin kommunistin ominaisuudet koetettiin taistelun tules-

Muistan seuraavan tapauksen kansalaissodan ajoilta: kun yksikkömme saapui erääseen Punaisen Armeijan vapauttamaan kylään, paikallinen opettaja kääntyi puoleeni kysyen:

— Minkä viran annatte minulle, jos liityn bolshevikki-puolueeseen?

— Kaikkein korkeimman — annamme kiväärin käteen ja lähetämme taistelemaan porvaristoa vastaan neuvostovallan puolesta, vastasin hänelle.

— Ei, se ei sovi minulle, ilmoitti keskustelukumppanini. (Hilpeyttä salissa.)

Tässä oli kaikki päivänselvää. Te tiedätte, että puolueemme riveissä oli paljon sivistyneistöä, muun muassa opettajia, jotka puolustivat rehellisesti Suuren Lokakuun saavutuksia, taistelivat puolueen asian hyväksi.

Nyt kun käydään taistelua kommunismin puolesta, meidän tulee vaatia jokaiselta puolueeseen pyrkijältä osallistumista eturivin taistelijana kommunistiseen rakennustyöhön millä rintamalohkolla tahansa. Puolueen säännöt vaativat kommunistilta esimerkillistä kommunistista suhtautumista työhön, korkeaa aatteellisuutta ja leppymättömyyttä kaikkia epäkohtia, etuilua ja toisten kustannuksella elämistä kohtaan, herkkätuntoista ja huomaavaista suhtautumista ihmisiin, uskollisuutta puolueelle ja kansalle. Kommunistin tulee näyttää esimerkkiä taistelussa kommunistisen moraalin korkeiden periaatteiden voimaansattamisen puolesta. (Suosionosoituksia.)

Juuri tästä syystä kaikkien puoluejärjestöjen tulee noudata tiukasti yksilöllisen valinnan periaatetta ja ottaa joka suhteessa selvää puolueeseen pyrkivien henkilökohtaisista ominaisuuksista. Edelleenkin on otettava puolueeseen työväenluokan, kollektiivitalonpoikaiston ja neuvostoväestön valvutuneimpia edustajia, neuvostokansan parhaimmistoa.

Puolueemme, jonka riveissä on lähes 10 miljoonaa jäsentä, tulee vastaisuudessaakin pitämään pyhänä Leninin neuvoa, että kommunistin nimi on saatettava yhä korkeampaan arvoon! (Myrskyisiä suosionosoituksia.)

2. Puolueen organisatorinen toiminta ja työntekijäin kasvatus. Laajojen joukkojen aktiivinen osallistuminen yhteiskunnalliseen toimintaan on uusien menestysten avain

Toverit! Viime vuosina puolue on käynyt välittömästi käsiksi kansantalouden konkreettista johtamista koskeviin kysymyksiin. Keskuskomitea on suunnannut puoluejärjestöjen ja johtavien työntekijäin huomion teollisuudessa ja maataloudessa saavutettujen parhaiden kokemusten huolelliseen tutkimiseen ja niiden laajaan soveltamiseen; se on opettanut konkreettisten myönteisten esimerkkien avulla johtamaan oikealla tavalla suurta kommunistista rakennustyötä.

Miten on arvioitava puolue työntekijän toimintaa, mistä perusteista on lähdettävä voidaksemme pitää toista taitavana ja tarmokkaana järjestäjänä ja esittää toiselle moitteita ja arvostella häntä? Kuten tunnettua, valurin, kylvään tai rakennusmiehen suorittaman työn määrän ja laadun arviointi on verraten helppoa. Puolue-elinten johtajien toimintaa on arvioitava tehtaan ja rakennustyömaan, kollektiivitalouden ja neuvostotilan, tieteellisen laitoksen, piirin, alueen tai tasavallan toiminnan konkreettisten tulosten mukaan.

Organisatorisen työn menestyminen ja johtamisen taso riippuu suuresti johtajien yhteydestä joukkoihin, taidosta järjestää ihmisiä ja suunnata heidän ponnistuksensa tärkeimpien tehtävien ratkaisemiseen. Mutta yhteys joukkoihin voi olla erilaista: syvää ja elävää tai pinnallista ja hätköivää. Elävä yhteys vaatii johtavalta puolue työntekijältä monia ominaisuuksia: asiantuntemusta ja edistyksellistä suhtautumista taloudellisen ja kulttuurirakennustyön eri puoliin. Johtavan työntekijän on jatkuvasti rikastutettava tietojaan lujittamalla yhteyksiään elämään ja tutkimalla tuotannon uudentajien parhaita kokemuksia, tieteen ja tekniikan saavutuksia. Sellaiset tiedot karttavat, jos puolue työntekijä pysyy elämän ilmiöitä eritellessään

vankalla marxilaisella pohjalla, huomioi valppaasti sen mikä on uutta, auttaa puolustamaan sitä ja raivaamaan sille tietä.

Tämä ei suinkaan merkitse, että puolueytöntekijän pitäisi olla kaikkien tiedonalojen erikoistuntija. Tietysti hänen tulee tietää paljon, olla laajalti sivistynyt ja asioita tunteva ihminen, mutta erikoksen hyvin hänen täytyy olla selvillä saamastaan tehtävästä, ymmärtää syvästi ihmisten keskuudessa suoritettavaa elävää toimintaa ja pitää siitä. *Puoluejohdon voimana on kollektiivisuus, juuri se auttaa yhdistämään monien ihmisten kyvyt, tiedot ja kokemuksen ikään kuin yhdeksi kyvyksi, joka saa suuria aikaan.*

Puolueen XX edustajakokouksen päätöksissä on viitattu siihen, että on laajennettava puolueen perusjärjestöjen ja piirikomiteoiden osuutta organisatorisessa ja poliittisessa toiminnassa. Juuri siellä, perusjärjestöissä ja piireissä, ratkaistaan taloudellisen ja kulttuurirakennustyön mitä moninaisimmat päivänpolttavat kysymykset. Perusjärjestöt ovat puolueen perusta, ne toimivat joka päivä joukkojen keskuudessa. Teollisuuslaitoksissa on 41 830 perusjärjestöä, rakennustyömailla 10 427, kulkulaitoksessa 18 938, kollektiivitalouksissa 41 387, neuvostotiloilla 9 206. Asiamme menestys riippuu suuresti siitä, millä tasolla on puolueen alimpien renkaiden organisatorinen ja poliittinen toiminta.

Kohottaakseen perusjärjestöjen toiminnan tasoa Keskuskomitea on järjestelmällisesti tehnyt kaikille kommunisteille selkoa tärkeimmistä sisä- ja ulkopoliittisista toimenpiteistä, kansainvälisen kommunistisen liikkeen ja aatteellisen työn kysymyksistä. Keskuskomitea on useasti lähettänyt puolueen perusjärjestöille ja piirikomiteoille kirjelmiä, joissa on osoitettu kommunistisen rakennustyön kii-reelliset tehtävät.

Me kaikki voimme sanoa, että meille kommunisteille ei ole mikään kiintoisampaa eikä tärkeämpää kuin puolue työ, jonka sisimpänä olemuksena on elävä yhteys joukkoihin ja

kansaan. Velvollisuutemme puoluetta ja kansaa kohtaan on uhrata elämämme tälle työlle tekemättä eroa suurten ja pienten asioiden välillä, olla huomaavaisia ihmisiä kohtaan riippumatta siitä, mille asialle he ovat tulleet luoksemme, suhtautua avarakatseisesti ja puolueen periaatteiden mukaisesti asioihin, olla irtautumatta elämästä. Vain tällainen antaumuksellinen ja luova toiminta voi syyttää ihmisten sydämet ja innostaa heitä suuriin urotekoihin työssä ja taistelussa. (S u o s i o n o s o i t u k s i a.)

Meidän tulee aina muistaa, että puolueen tekee voimakkaaksi kommunistien aktiivisuus, tietoisuus ja taisteluhenkinen yksimielisyys. Puolue työ on olemukseltaan yhteiskunnallista toimintaa, ja jokainen kommunisti on velvollinen osallistumaan aktiivisesti siihen. Me kuljemme kommunismia kohti, missä ihmiset tulevat itse hoitamaan yhteiskunnan asioita ilman erikoista koneistoa.

Maassamme tapahtuu sosialistisen valtiolaitoksen kehittyminen yhteiskunnalliseksi itsehallinnoksi. Kommunistista yhteiskuntaa rakentavan kansan etujoukkona puolueen tulee käydä edellä myös sisäistä puolue-elämäänsä järjestäessään, olla esimerkkinä ja mallina kommunistisen yhteiskunnallisen itsehallinnon täydellisimpien muotojen kehittämisessä. Käytännössä tämä voi merkitä muun muassa puolue-elinten toimitsijakunnan jatkuvaa supistamista ja puolueaktiivin rivien laajenemista. Puolue-elimissä pitäisi olla enemmän vapaaehtoisella pohjalla palkattomasti työskenteleviä valiokuntia, osastoja ja ohjaajia sekä piiri- ja kaupunkikomiteoiden sihteereitä. Yhteyksien lujittaminen joukkoihin, leniniläinen yhteisöhenki, pyrkimys olla ihmisten parissa, elää heidän elämäänsä ja jakaa heidän huolensa, puoluekantainen innokkuus taistelussa uuden puolesta — juuri tämä kuuluu johtavan puolueytöntekijän olemukseen. (S u o s i o n o s o i t u k s i a.)

Toverit! Puolue on kasvattanut lukuisia päteviä ja aatteellisesti karaistuneita johtavia työntekijöitä kaikille työaloille. He pitävät korkeimpana velvollisuutenaan palvella uskollisesti kansaa. Kun monet paikalliset työntekijät ennen

odottivat kaikissa asioissa ylempää tulevia ohjeita ja määräyksiä eikä heillä useinkaan ollut mahdollisuutta omaaloitteisuuteen, niin nyt paikallisten elinten oikeuksien laajetessa ja vastuun kasvaessa heiltä vaaditaan enemmän itsenäisyyttä ja luovaa suhtautumista asiaan. Sellaisia työntekijöitä meillä on ja he antavat sävyn kaikelle toiminnalle.

Mutta eikö yhä vieläkin ole johtavia työntekijöitä, jotka toimivat veltosti, aloitekyvyttömästi ja ovat tottuneet siihen, että heidän tuotantolaitoksensa, piirinsä, alueensa tai tasavaltansa jää jälkehen? Emme vielääkään ole aina kyllin vaativaisia tällaisia työntekijöitä kohtaan ja he pysyvät toimissaan pitkän ajan. Kun tuotantolaitos ei täytä kuukausi- tai neljännesvuosisuunnitelmiaan, niin johtaja ei ilmeisesti pysy kauankaan paikallaan. Teollisuuslaitoksen suunnitelman täyttämättä jäämistä pidetään ansaitusti sietämättömänä ja sallimattomana.

Mutta miksei samaa periaatetta sovelleta aina maatalouden työntekijöihin? Meillähän on paitsi kollektiivitalouksia myös kokonaisia piirejä ja alueita, jotka ovat "valloittaneet" itselleen "oikeuden" olla täyttämättä suunnitelmia, "oikeuden", jos niin voisi sanoa, olla kuluttavien eikä tuottavien sarakkeessa. Kuluttaviksi ne muodostuvat siitä syystä, että maanviljelyskulttuuri on niissä äärettömän alhaista ja ne tyytyvät saamaan 5—7 sentnerin kaurasadon hehtaarilta. Mainitsin jo, miten olivat asiat Kirovin alueella, missä toveri Ptsheljakov toimi puolueen aluekomitean sihteerinä enemmän kuin 8 vuotta. Kun hänet vihdoin vapautettiin tehtävistään työn epäonnistumisen ja vilpillisyyden vuoksi, hän ihmetteli ja vaati selitystä, mistä syystä hänet vapautettiin. Voiko sellainen työntekijä olla puoluejärjestön johdossa?

Ottakaamme vielä eräs työntekijätyyppi, ne jotka haluavat elää valtion kustannuksella. Eräät tuotantolaitosten johtajat, kollektiivitalouksien puheenjohtajat, neuvostotilojen ja erilaisten hallinnonalojen johtajat ovat erikoistuneet siihen, että pyytävät vuosi vuodelta tuotantosuunni-

telmien pienentämistä, palkkavarannon ja perussijoitusten suurentamista. Sellaisia työntekijöitä ei voida sanoa kunnan johtajiksi: he eivät järjestä ihmisiä tekemään paremmin työtä eivätkä innosta heitä näyttämällä itse esimerkkiä, vaan juurruttavat holhokki- ja hienomielialoja. Jos sellaiset johtajat — jotka pitävät itseään kommunisteina — ajattelisivat vakavasti, mitä siitä tulee, jos kaikki tuotantolaitokset, neuvostotilat ja kollektiivitaloudet pyrkivät pienentämään tuotantosuunnitelmiaan ja saamaan enemmän valtionvaroja, niin he käsittäisivät, ettemme pääse sillä tavalla eteenpäin. Jokaiselle pitäisi olla selvää, että tuotteiden runsauden luominen ja vuosi vuodelta kasvavien kansan tarpeiden tyydyttäminen on mahdollista vasta silloin, kun jokainen tuotantolaitos ja jokainen neuvostoihminen antaa panoksensa yhteiseen asiaan, kommunistiseen rakennustyöhön. (Suosionosoituksia.)

Asiallemme koituu suurta vahinkoa omahyväisistä johtohenkilöistä. Heidän keskuudessaan on useimmiten ihmisiä, jotka eivät piittaa paljoakaan oman ammattitaitonsa, aatteellisen ja poliittisen tasonsa kohottamisesta ja luisuvat sen vuoksi useinkin periaatteettomuuteen, muuttuen näpertelijöiksi ja suunsoittajiksi.

Toverit! Kaaderityö, taito valita ja kasvattaa työntekijöitä oikein, on yleensä hyvin hienovarainen ja mutkikas asia. Käy niinkin, että henkilö asetetaan tiettyyn toimeen, mutta hän ei pysty sitä hoitamaan. Se voi johtua hyvin erilaisista syistä eikä niitä aina pidä katsoa kysymyksessä olevan henkilön vioiksi. Kuitenkin käy selville, että hänen asettamisensa toimeen oli virhe ja työ alkaa siitä kärsiä. Selvää on, että virhe täytyy korjata. Mutta koettakaapa palauttaa eräitä tovereita paikalle, missä he ovat aikaisemmin toimineet, ja jopa toimineet hyvin. Se osoittautuu miltei mahdottomaksi. Mutta miksi? Hän on nähkääs saanut oikeuden nimittää itseään alueen, tasavallan ja jopa koko Neuvostoliiton mittakaavan työntekijäksi ja katsoo miltei pä veriseksi loukkaukseksi sitä, jos hänelle tarjotaan hänen voimiensa mukaista työtä. Kunnianarkuuden, omahyväisy-

den ja ylimielisyyden ilmeneminen on tällaisissa tapauksissa puolueen jäsenelle sopimatonta. (Ääniä salista: "Oikein!" Suosionosoituksia.)

Kaaderityössä on noudatettava tiukasti leniniläisiä periaatteita: käytettävä oikeassa suhteessa vanhoja, kokeneita, puolueen linjan puolesta käydyssä taistelussa karaituneita työntekijöitä rinnan nuorten, tarmokkaiden, hyvin asioihin perehtyneiden organisaattoreiden kanssa. Periytyvyyden noudattaminen työssämme on erittäin tärkeää. Se auttaa puolueen parhaiden perinteiden säilymistä ja kehittymistä, sellaisten nuorten voimien mukaantuloa, joille on ominaista uuden taju, aloitteellisuus työssä ja toimekkuus. On suorastaan sallimatonta, että puolueen johtavana työntekijänä olisi vilpistelijä tai parantumaton byrokraatti. Puolue tuomitsee vastaisuudessaakin vilpillisyyden ja petoksen puolue- ja neuvostolakien kaikella ankaruudella. (Suosionosoituksia.)

Puolueessamme ja neuvostokansassamme on runsaasti kyvykkäitä henkilöitä. Puoluejärjestöjen ensimmäisiä velvollisuuksia on nostaa esiin ja kasvattaa työntekijöitä puolueen ja valtiollisen toiminnan eri aloille, taloudelliseen ja kulttuurirakennustyöhön. Elämän koulu, käytännöllisen toiminnan koulu on paras koulu, jossa valmennetaan ja karaistetaan poliittisesti työntekijät. Taistelussa puolueen linjan toteuttamisen ja kommunistisen rakennustyön tehtävien ratkaisemisen puolesta kehittyvät ne piirteet, jotka ovat ominaisia Leninin tyyppiselle puolueen työntekijälle ja valtiolliselle toimihenkilölle. Meidän on huolella kasvatettava sellaisia työntekijöitä!

Toverit! Ylhäältä alas ja alhaalta ylös ulottuvalla *puolueen, valtion ja yhteiskuntapiirien suorittamalla valvonnalla* on tällä hetkellä ensiarvoisen tärkeä merkitys. Valvonta on tehokas keino, jolla parannetaan kommunistisen rakennustyön johtamista. Jokaisen järjestön, jokaisen johtavan puolue-elimen toimintaa on arvioitava ennen kaikkeen mukaan, miten ne toteuttavat käytännössä NKPN ohjelman ja sääntöjen vaatimuksia ja puolueen ohjeita.

Kun V. I. Lenin piti neuvostovallan alkuvuosina tavatoman tärkeänä kaikenmuotoista valvontaa ja puolueen päätösten täytäntöönpanon tarkastamista, niin kuinka meidän onkaan huolehdyttävä siitä tänään, jolloin kansantaloutemme on kasvanut niin jättiläismäiseksi! Niin kuin taitava mekaanikko kuulee herkästi valtavan suuren koneen käynnin ja toiminnan ja toteaa viat tuskin kuuluvan äänen perusteella ja ikäänkuin näkee jokaisen rikkeen, joka saattaa aiheuttaa koneen pysähtymisen, niin myös mekin olemme velvollisia joka päivä ja joka hetki kuuntelemaan valtavan neuvostomaamme elämän valtimon sykintää, kitkemään pois virkavaltaisuuden ja virastokankeuden ilmentymät, havaitsemaan ja poistamaan ajoissa tieltämme kaiken mikä jarruttaa menestyksellistä eteenpäinmenoamme.

Valvonnan tehostaminen ja täytäntöönpanon tarkastus on aloitettava ennen kaikkea puoluejärjestöjen taholta. On saatettava voimaan tiukka järjestys paikallisten puolue-elinten tilinteossa ylemmille puoluekomiteoille ja kommunistien joukoille puolueen päätösten toimeenpanosta. Meidän on muistettava ja noudatettava tiukasti Leninin vaatimusta: tarkistakaa ihmisiä, tarkistakaa tehtävien käytännöllistä toimeenpanoa.

Valtion valvontatyön parantamisessa meillä on vielä paljon tehtävää. Aina viime aikoihin asti neuvostokontrollikomissioiden toiminnassa on ollut suuria puutteellisuuksia. Niillä on ennen kaikkea ollut heikko yhteys elämään ja joukkoihin, mutta valtion valvontaelinten toimintaa ei voida järjestää, elleivät laajat joukot osallistu siihen aktiivisesti ja auta sitä.

Puolueen, valtion ja yhteiskuntapiirien taholta tapahtuva valvonta on tehokas keino, jolla parannetaan kommunistisen rakennustyön johtamista todella demokraattisten periaatteiden pohjalta, se on mainio koulu laajojen joukkojen kommunistista kasvatusta varten. Juuri siitä syystä meidän on nykyiset olosuhteet huomioon ottaen noudatettava mahdollisimman täydellisesti ohjeita, jotka Vladimir Iljitsh Lenin esitti kirjoituksessaan "Miten meidän

on uudestijärjestettävä Työläis- ja talonpoikaisinspektio".
Yhteiskuntapiirien suorittama valvonta, päätösten täytäntöönpanon tiukka tarkastaminen on juuri eräs niistä muodoista, joissa arvostelun ja itsearvostelun periaatetta sovelletaan käytäntöön. On vaalittava uutta, minkä elämä synnyttää, kommunismin oraita, puhdistettava kommunismin vainio rikkaruohoista ja kehitettävä kommunistisen yhteiskunnan rakentajien suuren armeijan luovaa aktiivisuutta.

Kaikki näkevät, kuinka suuria menestyksiä kansamme on saavuttanut puolueen johdolla. Ne ilahduttavat kaikkia neuvostoihmisiä ja herättävät heissä varmuutta siitä, että eteenpäinmenomme on tulevaisuudessa vieläkin menestyksellisempää ja nopeampaa.

Lenin opetti, ettei puolueen pidä koskaan sallia pöyhisteilyä eikä omahyväisyyttä, sen pitää nähdä työssä myös puutteet eikä vain saavutuksia ja keskittää ponnistukset vielä ratkaisematta jääneiden tehtävien täyttämiseen. Ja sellaisia tehtäviä meillä on vielä paljon. Puolue- ja neuvostotoiminnan toiminnassa on vielä paljon puutteellisuuksia, jotka on poistettava.

Meidän on suunnattava ponnistuksemme siihen, että talous kasvaisi nopeammin ja kansan elintaso kohoaisi. On taisteltava sen puolesta, että maataloustuotteiden tuotanto kasvaisi edelleen, asuntorakennussuunnitelmat täytettäisiin, työn tuottavuus kohoaisi kansantalouden kaikilla aloilla ja tuotteiden, varsinkin kansan kulutustavaroiden laatu paranisi huomattavasti.

Mitä aktiivisemmin tuemme ja mitä laajemmin sovelamme tuotantoon kaikkea uutta ja edistyksellistä, mitä terävämmin ja leppymättömämmin paljastamme epäkohdat ja poistamme ne, sitä nopeammin ratkaisemme edessäolevat tehtävämme. Kommunismin rakentaminen on miljoonien asia, koko kansan asia.

Kaikissa puolueen teoissa kulkevat yhdessä sen kanssa *työtätekevien joukkojärjestöt* — neuvostot, ammattiliitot, kommunistinen nuorisoliitto ja osuustoimintajärjestöt.

Kansan valtataistelueliminä vallankumouksen tulessa syntyneet *neuvostot* ovat muodostuneet nyt kaikkikäsitäväksi kansan järjestöksi, sen yhtenäisyyden ruumiillistumaksi, miljoonien ihmisten yhteiskunnallisen toiminnan kouluksi, jollaista ihmiskunta ei ole tuntenut koko kehityshistoriansa aikana.

Neuvostojen koko toiminta on parhain todistus yhteiskuntamme suuresta demokraattisuudesta. Jo yksistään se tosiasia, että neuvostoissa on yhteensä noin pari miljoonaa edustajaa, merkitsee hyvin paljon. Sitäpaitsi osallistuu neuvostojen vakinaiisiin valiokuntiin aktiivisia enemmän kuin kaksi miljoonaa. Mikä muu järjestelmä voi esittää samanlaisen todistuksen siitä, että se on todella demokraattinen, todella kansan oma järjestelmä?! Neuvostojen tulee lujittaa entistä enemmän yhteyksiään joukkoihin, käsitellä entistä syvällisemmin ja kaikinpuolisesti valtion hallintaa, talouden ja kulttuurin kehitystä koskevia kysymyksiä.

Maamme elämässä on viimeksi kuluneen neljännesvuosisadan aikana tapahtunut suuria muutoksia siitä alkaen, kun nykyisin voimassaoleva Neuvostoliiton Perustuslaki vahvistettiin. Neuvostoliitto on astunut kehityksessään uuteen vaiheeseen, sosialistinen demokratia on saavuttanut korkeamman asteen. Neuvostoliiton uuden Perustuslain, jota alamme piakkoin laatia, tulee kuvastaa neuvostoyhteiskunnan elämän uusia laajamittaisen kommunistisen rakennustyön kaudelle ominaisia piirteitä.

Nykyoloissa kasvaa *ammattiliittojen* merkitys ja osuus jatkuvasti. XX edustajakokouksen jälkeen ammattiliittojen oikeuksia ja tehtäviä on laajennettu huomattavasti kaikkien niiden kysymysten ratkaisemisessa, jotka koskevat työtätekevien elintärkeitä etuja. Neuvostoliiton ammattiliitot, joiden riveissä on yli 60 milj. työtätekevää, ovat maamme työtätekeville kasvatuksen, hallitsemistaidon, taloudenhoidon ja kommunismin koulu. Nykyvaiheessa tulee ammattiliittojen toiminnassa olla etutilalla taistelu kommunistisen rakennustyön ohjelman toteuttamiseksi. Ammattiliittojen kunnia-asia ja velvollisuus on huolehtia työtätekevästä

ihmisestä. Soveltamalla ammattiyhdistystoiminnan vakiintuneita periaatteita ja täydentämällä niitä uusilla kommunistisilla muodoilla ja menetelmillä ammattiyhdistystemme tulee vetää työtätekeviä joukkoja aktiivisesti mukaan johtamaan tuotantoa, hoitamaan kaikkia yhteiskunnan asioita.

Sitä mukaa kuin neuvostoyhteiskunta etenee kommunismia kohti ammattiliittojen tehtävät laajenevat entisestään, niiden toimintapiiriin tulee yhä uusia tehtäviä, joita valtionelimet aikaisemmin hoitivat. Puolueemme edistää ammattiyhdistysten toiminnan voimistumista talouden johtamisen alalla, muun muassa vakinaisesti toimivien tuotannollisten neuvottelukuntien kehittämistä entistä tehokkaammiksi elimiksi, jotka auttavat parantamaan tuotantolaitosten työtä.

On erikoisesti korostettava ammattiliittojen tehtäviä työtätekevien kommunistisen tietoisuuden kohottamisessa, kommunistisen työkilpailun järjestämisessä sekä joukkojen totuttamisessa hoitamaan valtion ja yhteiskunnan asioita.

Ammattiliittojen on parannettava toimintamuotojaan ja -menetelmiään. Itse elämä vaatii ehdottomasti ammattiyhdistystyön suorittamista entistä laajemmassa mitassa vapaaehtoisena kansalaistoimintana ja ammatillisten järjestöjen palkallisen henkilökunnan supistamista. Mitä laajemmin työssä sovelletaan tällaisen kansalaistoiminnan periaatteita, sitä aktiivisempaa on työtätekevien osallistuminen yhteiskunnalliseen elämään.

Kaikki me annamme suuren arvon puolueen tarmokkaan auttajan, maineikkaan *Leniniläisen Kommunistisen Nuorisoliiton* toiminnalle. Monet meistä ovat eläneet kiinteästi sen mukana. Monet kommunistit ovat käyneet nuorisoliiton koulun. Nuorisoliittolaiset ovat tulevaisuutemme, reservimme. Sosialistisen rakennustyön kaikissa vaiheissa neuvostonuoriso ja nuorisoliittolaiset ovat osoittaneet ymmärtävänsä selvästi puolueen asettamat tehtävät. He ovat työllään todistaneet olevansa ansiokkaita suurten vallankumouksellisten perinteiden vaalijoita, isiensä ja äitiensä maineikkaan työn jatkajia.

Nuorisoliiton ja neuvostonuorison mainioiden urotekojen luetteleminen olisi vaikeaa. Kansamme on ja sillä on syytä olla ylpeä nuorisostaan.

Pioneerijärjestössä varttuu nuoria leniniläisiä, ja puolue uskoo nuorisoliiton tehtäväksi kasvattaa heitä huolella ja lämmöllä ja johtaa elämään rohkeasti ja vaikeuksia voittaen.

Meidän ei pidä unohtaa, että vanha maailma asettaa yhä esteeksi tiellemme vanhoja aatteita ja tottumuksia. On pidettävä mielessä, että vielä on nuoria, joihin iskostuu menneisyyden lika, jotka vajoavat poroporvarillisuuteen ja joihin porvarillinen ideologia vaikuttaa rappeuttavasti.

Leniniläisen Kommunistisen Nuorisoliiton perustehtävä on kasvattaa nuorisoa sankarillisen vallankumouksellisen taistelun perinteiden hengessä, työläisten, kollektiivitalonpoikien ja sivistyneistön antaumuksellisen esimerkillisen työn ja marxismin-leninismien suurten aatteiden hengessä.

Nuorisolle avautuu suurenmoisia tulevaisuuden näköaloja, sillä on edessään suuria ja kiehtovia tavoitteita. Neuvostoliiton kommunistisen puolueen ohjelma avaa sille oven tulevaisuuteen. Kuinka suurenmoinen ja ihana päämäärä onkaan kommunismin rakentaminen! Mutta kommunismin rakentaminen merkitsee ennen kaikkea sitä, että kehitetään taloutta, lisätään aineellisten ja henkisten hyödykkeiden tuotantoa, kasvatetaan jokaisessa kommunistisen yhteiskunnan jäsenelle ominaisia piirteitä. Nuorison on nostettava esiin maan uumenista uusia rikkauksia, rakennettava tehtaita, neuvostotiloja ja kaupunkeja. Mutta maan uumenien rikkauudet eivät ole Moskovan eivätkä Leningradin lähistöllä, vaan taigassa, vuoristoissa ja erämaissa. Jotta nämä rikkauudet saataisiin palvelemaan kansaa, ne on kaivettava esiin maan uumenista.

Moskovan ja Leningradin, Kievin ja Gorkin, kaikkien asuttujen seutujen nuorison tulee vaikeuksia pelkäämättä lähteä suurelle valtausretkelle hankkimaan uusia rikkauksia kansallemme. Siellä missä on ihminen ja missä teh-

dään työtä, siellä tulee olemaan kaikkea. Sanoihan Nekrasov aikoinaan: "Ihmisen tahto ja työ saavat suuria ihmeitä aikaan!" Näin oli laita Nekrasovin aikoina, jolloin ihminen lähti työhön aseenaan hakku ja lapio, saha ja kirves. Mutta nyt neuvostonuoriso lähtee rakennustyömaille varustettuna perusteellisilla tiedoilla ja nykyaikaisilla teknillisillä välineillä. Miten paljon hyvää nuoriso onkaan jo tehnyt maassamme ja miten paljon se onkaan vielä tekevä kommunistisen rakennustyön suurten suunnitelmien innoittamana!

Puolue luottaa kommunistiseen nuorisoliittoon, neuvostonuorisoon ja kutsuu nuorta polvea eteenpäin, rynnäköön, kommunismin rakennustyömaille! (Myrskyisiä suosionosoituksia.)

3. Puolueen ideologinen toiminta, lujempi yhteys kansan elämään. Kommunistinen rakennustyö ja vallankumouksellisen teorian kehittäminen

Toverit! XX edustajakokous avasi laajat mahdollisuudet marxismin-leninisin luovaan kehittelyyn. Panemme tyydytyksellä merkille, että edustajakokouksen jälkeisinä vuosina puolue on saattanut jälleen voimaan ideologisen toiminnan leniniläiset periaatteet ja kehitellyt niitä, ratkonut tuloksellisesti kommunistisen rakennustyön ajankohtaisia teoreettisia ongelmia. Voitettuaan yksilönpalvonnan kielteiset seuraukset puolue suoritti kääntein ideologisessa työssä lähentäen sitä elämän vaatimuksiin ja otti suunnan teorian ja käytännön yhteyden lujittamiseen. Puolue on rakentanut politiikkansa tieteelliselle, marxilais-leniniläiselle perustalle, alistanut koko teoreettisen toimintansa ja aatteellisen kasvatustyönsä palvelemaan kommunistisen rakennustyön konkreettisten tehtävien ratkaisemista.

Tärkeä merkitys aatteellisen ja teoreettisen työn tason kohottamisessa on sellaisten teosten julkaisemisella kuin K. Marxin ja F. Engelsin teokset toisena painoksena.

V. I. Leninin kootut teokset viidentenä täydellisenä painoksena, puolueen päätösten kokoelmat, V. I. Leninin tieteellinen elämäkerta, teoriaa ja NKPN historiaa sekä filosofian ja kansantaloustieteen kysymyksiä ja kansalaissodan ja Suuren isänmaallisen sodan historiaa käsittelevien oppikirjojen ja muiden teosten julkaisemisella. KKn päätöksen mukaisesti on alettu valmistella moniosaista NKPN historiaa, jossa tehdään yleistäviä yhteenvetoja puolueen ja neuvostokansan kokemuksista taistelussa kommunismin puolesta.

Puolue lähtee siitä Leninin toteamuksesta, että joukkojen tietoisien historiallisen luomistyön merkitys kasvaa jatkuvasti. Kaikista tärkeimmistä, päivänpolttavista ja ajankohtaisista kysymyksistä puolue neuvottelee kansan kanssa. Puoluejärjestöjen ideologinen toiminta kohottaa joukkojen kommunistista tietoisuutta, työntoa ja poliittista aktiivisuutta ja on tärkeimpiä pysyvästi vaikuttavia kommunistisen rakennustyön tekijöitä.

Poliittinen valistustyö, luentojen muodossa tapahtuva propaganda, laajalti suoritettava poliittinen ja sivistyksellinen kasvatustyö, lehdistö, radio, televisio, elokuvat, kirjallisuus ja taide esittävät huomattavaa osaa puolueen aatteellisen vaikutuksen tehostamisessa ja laajentamisessa joukkojen keskuudessa. Varsin kuvaavaa on, että viiden viime vuoden aikana sanomalehtien kertapainosmäärä on lisääntynyt meillä 20 miljoonalla ja aikakauslehtien ja muiden julkaisujen vuotuinen painosmäärä 417 miljoonalla. Julkaistujen kirjojen määrään nähden Neuvostoliitto on ensimmäisellä sijalla maailmassa. Toverit, tämä on puolueen suuri saavutus sosialistisen kulttuurin kehittämisessä, kommunistisen ideologian levittämisessä. (S u o s i o n o s o i t u k s i a.) Puolue ja neuvostokansa antavat suuren arvon työlle, jota suorittavat propagandistit ja agitaattorit, tieteen, valistuksen ja kulttuurin alalla toimivat henkilöt, ideologisen työn tekijäin koko armeija — nämä marxism-leninismien aatteiden voiton puolesta taistelevat aktiiviset soturit. (S u o s i o n o s o i t u k s i a.)

Ideologisessa toiminnassa on nyt oleva ensivuoroisena tehtävänä selostaa työtätekeville syvällisesti NKPN uutta ohjelmaa, joka antaa puolueelle ja koko kansalle suurenmoisen taistelusuunnitelman kommunismin täydellisen voiton saavuttamiseksi. Uusi ohjelmamme on perustana joukkojen kasvattamisessa kommunismin hengessä. Vladimir Iljitsh Lenin on sanonut, että puolueen ohjelma on parasta propaganda- ja agitaatioaineistoa. "Meidän ohjelmamme jokainen pykälä", hän sanoi, "on sitä, mikä jokaisen työtätekevän tulee tietää, omaksua ja käsittää" (Teokset, 29. osa, ss. 173—174).

Ideologinen työ ei ole itsetarkoitus, vaan mitä tärkein kommunistisen rakennustyön peruskysymysten ratkaisukeino. Suuri teho ja tuloksellisuus ovatkin niitä olennaisia vaatimuksia, jotka nykyoloissa asetetaan aatteelliselle kasvatukselle.

Kommunismin rakentaminen vaatii kansalta ja kirjallisuudelta jokaiselta neuvostoihmiseltä suuria työpanoksia. Ilman työtä ei voi olla kukoistavaa yhteiskuntaa eikä ihmisen hyvinvointia ja onnea. Elämän antimet eivät putoa meille kuin manna taivaasta. Jokaisen työtätekevän on käsitettävä tämä hyvin ja kannettava kortensa kansan yhteisen asian, kommunismin rakentamisen hyväksi.

Tiedätte, miten tavattoman ahkeria ovat mehiläiset: jokainen mehiläinen tuo pisaran mettä yhteiseen kennoon. Kuvaannollisesti puhuen neuvostoyhteiskunta on kuin iso kommunistinen mehiläiskenno. Yhteiskunnassamme jokainen on velvollinen kartuttamaan työllään kansan yhteistä rikkautta ja silloin me pystymme ajanoloon tyydyttämään ihmisten kaikki tarpeet. Mutta samoin kuin mehiläisperheessä on kuhnureita, joita mehiläiset itse ja mehiläisten hoitaja pyrkivät karkottamaan, on meidän neuvostoyhteisössämme vielä ihmisiä, jotka eivät anna mitään yhteiskunnalle, mutta tahtovat elää sen kustannuksella. Meillä on vielä sellaisia, jotka ovat taipuvaisia pitämään kommunismia laiskottelun ja toimettomuuden yhteiskuntana. Valitettavasti niin suullisessa kuin kirjallisessakin propagan-

dassa kuvaillaan tulevaisuuden yhteiskuntaa usein yksipuolisesti ja alkeellisesti, eräät luulevat, että kommunisteissa ei ihminen kynnä eikä kylvä, ei tee muuta kuin syö piirakoita. (Hilpeyttä salissa.) Sellainen käsitys kommunismista on ominaista henkisesti köyhille ihmisille, poroporvareille ja niille, jotka elävät toisten kustannuksella.

Kommunismi ja työ kuuluvat erottamattomasti yhteen. Suuri periaate ”joka ei työtä tee, ei hänen syömänkään pidä” pysyy voimassa kommunisminkin vallitessa ja siitä tulee todella kaikille pyhä periaate. Ihmistä kaunistaa ja kiittää hänen työnsä, hänen tekonsa, se mitä hän on luonut ja saanut aikaan. Työssä ilmenevät ihmisten kyvyt ja lahjat, ihmisen nerous, työssä on ihmiskunnan kuolematomuus. (Suosionosoituksia.)

Ihmisen valmentaminen työntekoon, ihmisten karaiseminen työssä, heidän kasvattamisensa siten, että he pitäisivät työstä ja kunnioittaisivat sitä ensimmäisenä elämäntarpeena, onkin juuri kaiken kommunistisen kasvatustyön olemus, sen ydin.

Uuden ihmisen kasvattaminen on mutkallinen ja aikaa vaativa prosessi. Ihmisiä ei voida siirtää mekaanisesti kapitalismin valtakunnasta kommunismin valtakuntaan. Kommunismiin ei voida ottaa ihmistä, joka kasvaa kauttaaltaan kapitalististen ennakkoluulojen sammalta. Ennen kaikkea on huolehdittava siitä, että hänet vapautetaan menneisyyden painolastista. Taistelu ihmisten tajunnassa esiintyviä kapitalismin jäänteitä vastaan, miljoonien ihmisten vuosisataisten tottumusten ja käsitysten muuttaminen, jonka vallankumouksemme pani alulle, on aikaa vaativa ja vaikea tehtävä. Menneisyyden jäänteet ovat hirvittävä voima, joka painajaisena kahlehtii ihmisten ajatuksia. Ne säilyvät elämässä ja miljoonien ihmisten tajunnassa vielä kauan aikaa senkin jälkeen, kun niitä synnyttäneet taloudelliset olosuhteet ovat kadonneet.

Kommunistisen rakennustyön nykyvaiheessa on taisteltava entistä päättäväisemmin sellaisia kapitalismin jään-

teifä kuin laiskuruutta ja toisten kustannuksella elämistä, juoppoutta ja huliganismia, huijausta ja etuilua, suurvaltaisen shovinismin ja paikallisen nationalismin uusiintumisilmiöitä vastaan, on vastustettava virkavaltaisuutta, väärää suhtautumista naisiin jne. Näillä rikkaruhoilla ei saa olla sijaa meidän elämässämme. (Suosionosoituksia.)

Kommunistinen kasvatus edellyttää, että tajunta vapautetaan uskonnollisista ennakkoluuloista ja taikauskosta, jotka yhä vieläkin estävät eräitä neuvostoihmisiä käyttämästä täydellisesti luovia voimiaan. Tarvitaan harkittua ja eheää tieteellisen ateistisen kasvatuksen järjestelmää, joka käsittäisi kaikki väestökerrokset ja -ryhmät ja estäisi uskonnollisten katsomusten leviämisen, varsinkin lasten ja alaikäisten keskuuteen.

Ei saa myöskään unohtaa, että kapitalismin jäänteiden hävittäminen ihmisten tajunnasta, uuden ihmisen kasvataminen tapahtuu olosuhteissa, jolloin sosialismin maailma ja kapitalismin maailma käyvät ankaraa ideologista kamppailua. Imperialismin ideologit tekevät kaikkensa pitääkseen yllä ja elvyttääkseen porvarillista ajatustapaa ja ennakkoluuloja neuvostoihmisten tajunnassa, jarruttaakseen etenemistämme kommunismiin.

Uuden ihmisen kasvattaminen vaatii suuria ponnistuksia ja järkevää menettelyä. Olemmehan tekemisissä elävien ihmisten kanssa. Ihmisessä liittyy kaikki järkevästi yhteen. Mutta tämä sidonnaisuus ei ole samanlaista kuin yhteys koneen eri osien välillä. Tässä on asia paljon monimutkaisempi. Dneprin voimalaitosta rakennettaessa M. Gorki näki kerran kosken perkauksessa suoritettuja räjäytyksiä: työmiehet asettivat kallioden alle räjähdyspanoksia, kuului kova jyrähdys, vesi kuohui, kallionjärkeleet painuivat alas ja Dnepr alkoi virrata tasaisena ja leveänä. Gorki huomautti: kunpa ihmisyyteiskunnassakin voitaisiin yhdellä tuollaisella räjäytyksellä poistaa kaikki esteet, koko pimeä, raakalaismainen menneisyys, miten mainiota se olisikaan! Mutta yhteiskunnan uudestijärjestäminen on joka suhtees-

sa paljon mutkallisempaa ja vaikeampaa. Ilman hikeä ja sielullisia kärsimyksiä ihmisyhteiskuntaa ei puhdisteta kaikesta siitä, mikä on onnellisen ja valoisan elämän esteenä.

Uuden ihmisen, suurten ihanteiden ja korkeiden moraali-periaatteiden ihmisen kasvattaminen on puolueen tärkeimpiä saavutuksia. Vastustajiamme pelottaa neuvostoihmisten poliittinen ja sivistyksellinen kasvu, heidän uskollisuutensa kommunismin asiaa kohtaan. Se ei tietenkään ole tullut itsestään, vaan se on puolueen monivuotisen kasvatustyön tulos. Me voimme nyt tuoda esiin ja toteuttaa ihmisten välisissä suhteissa ne mitä ylevimmät periaatteet, joista työtätekevien monet sukupolvet ovat haaveilleet. Nämä periaatteet on muotoiltu kommunististen moraalisääntöjen konkreettisissa kohdissa.

Kommunistisen rakennustyön edut vaativat, että kommunistisen kasvatustyön kysymykset olisivat jokaisen puoluejärjestön ja kaikkien yhteiskuntapiirien huomion ja toiminnan keskiönä.

On aika tehdä loppu ideologisen työn aliarvioinnista, sen irrottamisesta organisatorisesta toiminnasta. Kaikenlainen ideologisen ja organisatorisen työn vastakkainasettelu on virheellistä ja vahingollista. Jos ideologisen työn tekijä pyrkii todella siihen, että hänen toimintansa olisi tuloksellista, hänen täytyy välttämättömästi olla joukkojen poliittinen järjestäjä. Toisaalta on aina muistettava, että organisatorisenkin työn perusmenetelmiä on saada ihmiset vakuuttumaan ja kasvattaa heitä. Ideologisen työn kohottaminen korkeammalle tasolle on koko käytännöllisen toimintamme menestymisen ehdoton edellytys.

Toverit! Puolueemme voima on siinä, että se on vallankumouksellisessa uudistustyössään osannut yhdistää toisiinsa tieteellisen kommunismin teorian ja käytännön. Neuvostokansan maailmanhistorialliset voitot ovat mitä vakuuttavin todiste marxilais-leniniläisen teorian oikeasta soveltamisesta ja luovasta kehittämisestä. Viime vuosina puolueen teoreettisen toiminnan laajuus ja merkitys on huomattavasti lisääntynyt.

Marxin, Engelsin ja Leninin suuri oppi on aina ollut ja pysyy toimintaohjeenamme. Puolueemme pitää vastaisuudessaakin korkealla ja puhtaana marxismin-leninismin voitokasta lippua, lakaisee päättävästi tieltään revisionistit ja muut luopiot, jotka yrittävät kommunistisen teorian "uudistamisen" varjolla vääristellä sitä, karsia siitä pois vallankumoukselliset periaatteet.

Tieteellisen kommunismin perustajat näkivät ennakolta, että elämä asettaa jatkuvasti uusia kysymyksiä ja että kommunistit ovat velvollisia kehittämään alinomaan vallankumouksellista teoriaa erottamattomassa yhteydessä yhteiskunnan sosialistiseen uudistamiseen. Tämä ohje kuulostaa erikoisen ajankohtaiselta ja tärkeältä meidän päivinä, yhteiskunnallisten suhteiden nopean ja vallankumouksellisen mullistamisen, ihmiskunnan historiassa tapahtuvien perinpohjaisten muutosten päivinä. Nyt, kun keskuudessamme ei ole enää nerokkaita tieteellisen kommunismin perustanlaskijoita ja kun elämä nostaa jatkuvasti esiin uusia kysymyksiä, on vastauksen antaminen näihin kysymyksiin Marxin ja Leninin oppilaiden ja seuraajien tehtävänä.

Kommunistisen yhteiskunnan laajamittaisen rakentamisen kaudelle on erikoista juuri se, että ratkaistavaksemme nousee yhä enemmän teoreettisia kysymyksiä, joihin on etsittävä vastausta ei ainoastaan kirjoista, vaan ennen kaikkea kommunistisen rakennustyön elävästä käytännöstä. Me rikkoisimme oppimme henkeä vastaan, jollemme kykenisi näissä uusissa olosuhteissa soveltamaan ja kehittämään luovalla tavalla marxismia-leninismiä ja ellemme rikastuttaisi sitä uusilla teoreettisilla ajatuksilla ja johtopäätöksillä ja ellei meillä riittäisi rohkeutta tarkistaa oppilauseita ja väittämiä, jotka eivät enää vastaa uutta historiallista kokemusta.

Elämä on mittaamattomasti rikkaampaa kuin mitkään oppilauseet. Teoreettisia väittämiä tulee tarkistaa ja muuttaa ottamalla huomioon yhteiskuntaelämässä tapahtuneet muutokset. Puolueemme on antanut mainioita esimerkkejä

sellaisesta todella marxilais-leniniläisestä suhtautumisesta vallankumoukselliseen teoriaan.

Kuluneena toimintakautena puolueen elämässä on merkille pantavaa monien kommunismin rakentamista koskevien suurten kysymysten ja kansainvälisen vapausliikkeen ajankohtaisten ongelmien ratkaiseminen luovalla tavalla. Niitä ovat mm. tärkeät teoreettiset johtopäätökset proletariaatin diktatuurista nykyoloissa; sosialismin kommunismiksi kehittymisen lainmukaisuuksista; kommunismin aineellisen ja teknillisen perustan luomisteistä; kommunististen yhteiskunnallisten suhteiden muodostumisesta ja uuden ihmisen kasvattamisesta; kapitalismista sosialismiin siirtymisen moninaisista muodoista; sosialististen maiden enemmän tai vähemmän samanaikaisesta siirtymisestä kommunismiin; maailmansodan ehkäisemisen mahdollisuudesta meidän aikanamme; nykyisen aikakauden luonteesta jne.

NKP:n teorian alalla suorittama huomattava työ olennoituu täydellisimmin NKP:n uudessa ohjelmassa, joka on maassamme suoritettavan kommunismin rakentamisen filosofista, taloustieteellistä ja poliittista perustelua. Ohjelman laatiminen on todistus paitsi taloudellisessa ja kulttuurirakennustyössä saavutetuista voitoista, myös puolueemme suuresta ja monipuolisesta työstä teorian alalla. Vallankumouksellisen teorian kehittäminen on muodostunut koko puolueen asiaksi. (S u o s i o n o s o i t u k s i a.)

Kommunismin rakentamisessa saavuttamamme käytännöllinen menestys merkitsee samalla myös teorian menestyksellistä kehittämistä. Nimenomaan tästä näkökulmasta on tarkasteltava niitä suuria sosiaalisia ja taloudellisia toimenpiteitä, jotka puolue on toteuttanut viime vuosien aikana. Niitä ovat teollisuuden ja rakennustoiminnan johtamisen uudelleenjärjestäminen, kone- ja traktoriasemien uudelleenjärjestely ja kollektiivitalousjärjestelmän jatkuva lujittaminen, kansantalouden suunnittelun parantaminen, koulutyön lähentäminen elämään, kansanvalistusjärjestelmän kehittäminen ym. Puolueen toimenpiteet merkitsevät suurta, todella vallankumouksellista edistysaskelta neu-

vostoyhteiskunnan kehityksessä ja ovat samalla mitä tärkein panos marxilais-leniniläiseen teoriaan. Ne ovat olleet kommunistisen rakennustyön objektiivisten lakien vaatimusten sanelemia tärkeitä ratkaisuja. Puolue on katsonut välttämättömäksi muuttaa eräitä talous- ja kulttuurielämän johtomenetelmiä, jotka esitettyään aikoinaan myönteistä osaa ovat uusissa olosuhteissa lakanneet vastaamasta elämän vaatimuksia ja voivat muuttua kehityksessämme jarruksi. Ryhtyessään joihinkin tärkeisiin toimenpiteisiin puolue ottaa huomioon vuorossa olevien taloudellisten ja poliittisten tehtävien ratkaisemisen välttämättömyyden ja Neuvostoliiton tulevan kehityksen kommunismia kohti.

Luova marxismi-leninismi ei siedä ajattelun pysähtymistä eikä sellaisten oppilauseiden palvomista, jotka eivät vastaa todellista asiaintilaa, objektiivisia olosuhteita. Mikään ei ole pahemmin ristiriidassa vallankumouksellisen opin olemuksen ja luovan hengen kanssa kuin se, että yritetään pitää kiinni väittämistä, jotka elämä on osoittanut kestävämmiksi. Taloustieteellisessä ja muussakin kuin taloustieteellisessä kirjallisuudessamme on esimerkiksi pitkän aikaa esiintynyt väite, että sosialismin aikana väestön maksukykyinen kysyntä on muka aina tuotantoa suurempi ja että siinä on jopa sosialismin erikoinen paremmuus kapitalismiin verrattuna, eräs kehityksemme liikkeelle-paneva voima. Tuo ilmeisen virheellinen väite, joka on ristiriidassa tuotannon ja kulutuksen suhdetta koskevan marxilais-leniniläisen opin kanssa, sai alkunsa siitä, että omaksuttiin epäkriittillisesti ja dogmaattisesti J. V. Stalinin virheellinen väittämä, jonka mukaan Neuvostoliitossa "...joukkojen kulutuskyvyn (ostokyvyn) lisääntyminen on aina edellä tuotannon kasvusta...".

Tuollaisen katsantokannan puoltajia ei lainkaan hämentänyt se seikka, että he oikeastaan puolustelivat välttämättömien kulutustarvikkeiden riittämättömyyttä ja pyrkivät säilyttämään korttijärjestelmän aikaisen järjestyksen ja ajattelutavan.

Sosialistinen talous on suunnitelmataloutta. Me voimme ja meidän täytyy ottaa joka suhteessa huomioon väestön kysyntä tuotannon määrää ja luonnetta koskevia suunnitelmia laadittaessa. V. I. Lenin sanoi, että sosialismi merkitsee "yhteiskunnan tuotantoprosessin suunnitelmallista järjestämistä yhteiskunnan kaikkien jäsenten hyvinvoinnin ja kaikinpuolisen kehityksen takaamiseksi...". Hän tähdensi usein, että tuotannon kehitysvauhti on saatava sellaiseksi, että voidaan valmistaa yllin kyllin tuotteita kansaa varten. Meidän tulee pitää ohjeenamme näitä Leninin sanoja. Puolueemme taistelee kansan aineellisten ja henkisten tarpeiden täydellisen tyydyttämisen puolesta. (S u o s i o n o s o i t u k s i a.)

Marxismien-leninismien luova kehittäminen on puolueemme toiminnan pohjimmainen perusta ja kommunistisen rakennustyömme menestyksen ratkaiseva ehto. Pitämällä ohjeenaan leniniläistä teorian ja käytännön yhteyden periaatetta puolueemme pitää vastaisuudessakin marxismien-leninismien periaatteiden puolustamista ja luovaa kehittämistä tärkeimpänä velvollisuutenaan maamme kansoja ja koko maailman työtätekeviä kohtaan.

Toverit! Puoluekokouksemme käsittelee kommunistisen yhteiskunnan rakentamisen suurtehtäviä, sitä, miten saavutetaan se korkea päämäärä, jonka suuret ajattelijat ja vallankumousmiehet Marx, Engels ja Lenin perustelivat tieteellisesti. XXII edustajakokouksen päätökset ja puolueen uusi ohjelma antavat suunnan puolueen koko poliittiselle, organisatoriselle ja ideologiselle työlle.

Mitkä ovat tärkeimpiä tehtäviämme puoluerakennustyössä?

1. Puolue on ennen kaikkea suuntaava neuvostokansan ponnistukset kommunismin aineellisen ja teknillisen perustan luomiseen, uusien yhteiskunnallisten suhteiden kehittämiseen ja kaikkien neuvostoihmisten kasvattamiseen kommunistisen tietoisuuden hengessä. Puolue, sen järjestöt ja kaikki kommunistit ovat velvollisia turvaamaan sen, että kommunistista rakennustyötä johdetaan oikealla ta-

valla, niiden on näytettävä esimerkkiä, oltava etujoukkona, tuotava koko kommunistiseen rakennustyöhön järjestyneisyyttä, suunnitelmallisuutta, kehitettävä joukkojen luovaa aloitteellisuutta ja aktiivisuutta.

2. Puolueen huomio on kohdistettava seitsenvuotissuunnitelman täyttämiseen, työn tuottavuuden jatkuvaan kohottamiseen ja työtätekevien hyvinvoinnin kohottamiseen. Puoluejärjestöjen tulee johtaa taistelua teknillisen edistyksen puolesta kaikilla kansantalouden aloilla, uudentajien, sosialistisen kilpailun parhaiden työntekijäin kokemusten laajan tunnetuksitekemisen ja kommunistisen työn liikkeen kaikkinaisen edistämisen puolesta.

3. Uuden ohjelman ja sääntöjen vaatimusten mukaisesti puolue tulee noudattamaan horjumattomasti puolue-elämän leniniläisiä normeja ja johtotyön kollektiivisuuden periaatetta, kohottamaan puolue-elinten ja niiden työntekijöiden vastuunalaisuutta puolueen ja kansan edessä, turvaamaan kaikkien kommunistien aktiivisuuden ja omatoimisuuden kasvun, heidän osallistumisensa puolueen poliittikan määrittelemiseen ja toteuttamiseen sekä kehittämään arvostelua ja itsearvostelua. Puolue lujittaa riviensä yhtenäisyyttä ja eheyttä, suojelee marxismin-leninismen puhautta, käy päättävää taistelua kaikkia marxilais-leniniläisen puoluekantaisuuden kanssa ristiriidassa olevia ryhmäkuntalaisuuden ilmauksia vastaan.

4. Puolue tulee kaikin tavoin myötävaikuttamaan työtätekevien edustajien neuvostojen, ammattiyhdistysten, kommunistisen nuorisoliiton ja muiden joukkojärjestöjen toiminnan laajentamiseen ja parantamiseen, kohottamaan niiden osuutta kommunistisessa rakennus- ja kasvatustyössä, kehittämään joukkojen luovaa aloitteellisuutta ja lujittamaan Neuvostoliiton kaikkien kansojen ystävyyttä. Kommunistisen rakennustyön mittasuhteiden laajeneminen ja tehtävien mutkikkuus vaativat pakottavasti puolueen, valtion ja yhteiskuntapiirien taholta tapahtuvan valvonnan voimistamista sekä hyväksytyjen päätösten täytäntöönpa-

ron järjestelmällistä tarkastusta. Valvonnan parantamista tarkoittavan toiminnan tulee rakentua kansalaistoiminnan pohjalle, että valvonta tapahtuisi todella kansan toimesta.

5. On kohotettava ideologisen työn tasoa pitäen sitä voimakkaana tekijänä taistelussa kommunismin voiton puolesta. Puolue käsittelee vastaisuudessakin uusia, elämän esiin nostamia teoreettisia kysymyksiä, kasvattaa kaikkia neuvostoihmisiä uskollisuuteen marxismille-leninismille ja leppymättömyyteen kaikkia ja kaikenlaisia porvarillisen ideologian ilmentymiä kohtaan ja entistä suurempaan poliittiseen valppauteen kommunismin vihollisten vehkeilyjen suhteen.

6. Puolue käsittää kommunismin rakentamisen Neuvostoliitossa kansainvälisen velvollisuutensa täyttämiseksi kaikkien maiden työtätekeviä kohtaan. Se on vastaisuudessakin taisteleva väsymättömästi sosialistisen maailmanjärjestelmän ja koko kansainvälisen kommunistisen ja työväenliikkeen yhtenäisyyden lujittamiseksi. Puolueemme kehittää veljellisiä suhteita kaikkiin kommunistisiin ja työväenpuolueisiin ja käy niiden kanssa päättävästi taistelu marxismin-leninismin puhtauden puolesta opportunistin kaikenlaisia ilmentymiä, päävaaraa — nykyaikaista revisionismia — sekä dogmaattisuutta ja lahkokuntalaisuutta vastaan.

Uskollisuus marxismin-leninismin suurta oppia kohtaan ja yhteys kansaan on kaikkien voittojemme perusta menneisyydessä, nykyisyydessä ja tulevaisuudessa, kommunismin voiton tae! (Myrskyisiä suosionosoituksia.)

* * *

Toverit! Edustajakokouksessamme käsitellään kommunistisen yhteiskunnan suurenmoisia rakennussuunnitelmia. Nämä suunnitelmat ovat rauhanomaisen rakennustyön, talouden ja kulttuurin voimakkaan kasvun ja kansan hyvin-

voinnin kohottamisen suunnitelmia. Mahtavan sosialistisen ystävyyshiiton kaikki maat elävät suurta nousukauttaan. Tulevaisuuden näköalat avautuvat edessämme suurenmoisina ja selväpiirteinä.

Kansat, jotka rakentavat sosialismia ja kommunismia, eivät tarvitse sotaa. Ne noudattavat ja toteuttavat päättävästi suuren Leninin meille perinnöksi jättämää rauhanomaisen rinnakkainolon periaatetta.

Me julistamme XXII edustajakokouksen puhujalavalta kommunistisen puolueen ja neuvostokansan nimissä: Neuvostoliitto noudattaa vastaisuudessaakin järkkymättömästi rauhanomaista leniniläistä ulkopolitiikkaa, sen pyrkimyksenä on luottamuksellisten keskinäissuhteiden solmiminen ja yhteistyö kaikkien valtioiden kanssa niiden yhteiskuntarakenteesta riippumatta. Neuvostoliitto taistelee edelleenkin kansainvälisen jännitystilän lieventämiseksi ja tiukan kansainvälisen valvonnan alaisen yleisen ja täydellisen aseistariisunnan aikaansaamiseksi. (Suosionosoituksia.)

Me olemme vedonneet ja vetoamme jälleen niiden maiden hallituksiin ja kansoihin, jotka yhdessä Neuvostoliiton kanssa taistelivat hitleriläistä Saksaa vastaan, ja kehotamme tekemään lopun toisen maailmansodan jäänteistä, poistamaan kaiken, mikä estää kansojen rauhan ja ystävyyden lujittumista ja missä piilee uuden sodan vaara. Neuvostoliiton ehdottama Saksan rauhansopimuksen solmiminen ja Länsi-Berliinin ongelman ratkaiseminen tältä pohjalta ei tuota vahinkoa toisille valtioille. Näiden ehdotusten johtoajatus on kansojen rauhan lujittaminen. Me tahdomme uskoa, että järki lopultakin pääsee voitolle! (Suosionosoituksia.)

Nykyään, kun suurvalloilla on hallussaan hävitysvoimaansa hirvittävä ase, on erikoisen vaarallista ja rikollista leikkiä sodan tulella. Me kehotamme kaikkien maiden hallituksia pyrkimään yhteisymmärrykseen ja yhteistyöhön, ratkaisemaan ajankohtaiset kansainväliset ongelmat rauhanomaisin keinoin. Kansojen pyhä velvollisuus on käydä

kaikin käytettävissä olevin keinoin sitkeää ja aktiivista taistelua maailmanrauhan säilyttämiseksi ja lujittamiseksi. (Suosionosoituksia.)

* * *

Toverit! Puolueen XXII edustajakokous on kokoontunut Lokakuun Suuren sosialistisen vallankumouksen vuosipäivän edellä. Se seikka, että puolueemme hyväksyy edustajakokouksessaan uuden ohjelman, on todistus sosialismin ja kommunismin maailmanhistoriallisista voitoista. Suuren Lokakuun asian voitosta, marxismin-leninismien uudesta voitosta. (Kauan kestäviä suosionosoituksia.)

Vain 44 vuotta sitten, vuoden 1917 vallankumouspäivinä, maamme ratkaistavaksi nousi kaikessa kärkevyydessään kysymys, mitä tietä oli lähdeittävä, jotta Venäjä voitaisiin pelastaa uhkaavalta kansalliselta katastrofilta. Niinä päivinä eräs menshevikkijohtaja julisti, ettei meillä ole sellaista puoluetta, joka saattaisi ottaa vastuulleen maan kohtalon. Juuri silloin, vuoden 1917 myrskyisinä päivinä, kaikuivat koko maailmalle proletarisen vallankumouksen johtajan Leninin rohkeat ja ylväät, innoittavat sanat:

— *Sellainen puolue on!* (Myrskyisiä, kauan kestäviä suosionosoituksia.)

Puhuessaan neuvostojen ensimmäisessä yleisvenäläisessä edustajakokouksessa Vladimir Iljitsh ilmoitti Keskuskomitean nimissä, että bolshevikkipuolue on valmis ottamaan vallan, ottamaan vastuulleen synnyinmaamme kohtalon. Hän esitti rohkean taisteluohjelman vallankumouksen voittoon viemiseksi ja Venäjän uudistamiseksi sosialismin pohjalla. Kaikki näkevät nyt, että Iljitshimme profetalliset sanat ovat käyneet toteen. Puolueemme otti kannettavakseen valtavan taakan, suuren vastuun maamme kohtaloista, kansamme tulevaisuudesta. Ja tämä taakka on osoittautunut kommunistien sankarillisen puolueen voimien mukaiseksi. Asettuen työväenluokan ja koko työtätekevän kansan kärkeen puolue täytti historiallisesti lyhyessä ajassa kunnialla lupauksensa kotimaamme uudistamisesta, sen

muuttamisesta mahtavaksi ja kukoistavaksi! (Myrskysiä suosionosoituksia.)

Tämän näkevät ja tunnustavat nyt kaikki. Mutta silloin, kun Vladimir Iljitsh ilmoitti kommunistien puolueen olevan valmiin astumaan maan johtoon, Venäjän porvarilehdistö aloitti kiihkeän ajohardin kommunisteja vastaan, teki pilkkaa ja ilkkui heille. Monarkistinen "Novoje Vremja" lehti kirjoitti silloin näin:

"Olettakaamme hetkeksi, että kommunistit voittavat. Kuka hallitsee meitä silloin? Kenties kokit? Tai palokuntalaiset? Tallirengit, lämmittäjät? Tai juoksevatko lapsenpiiat valtioneuvoston istuntoon kapalopyykin lomassa? Kuka? Keitä ovat nämä valtiomiehet? Tallirenkejä, lapsenpiikojia, keittäjättäriä, ja juuri niiden nähtävästi pitäisi kommunistien mielestä hallita maata. Käykö niin? Ei? Olisiko sellainen mahdollista? Tähän mielettömään kysymykseen on historia antava painavan vastauksen kommunisteille."

Historia on todellakin antanut painavan vastauksen tähän kysymykseen. Neuvostokansan suuret voitot sosialismin ja kommunismin rakennustyössä, talouselämän kaikilla aloilla sekä tieteen ja kulttuurin kehittämisessä ovat haihduttaneet kuin savupilven sen tarun, etteivät työtätekevät joukot kykene luovaan toimintaan, hallitsemaan valtiota. Nuo voitot ovat vakuuttavasti osoittaneet, että työtätekevä kansa, työläiset, talonpojat, kaivosmiehet, lämmittäjät ja keittäjättäret, kun he ottavat vallan käsiinsä, kykenevät hallitsemaan valtiota paremmin ja viisaammin, kehittämään taloutta, tiedettä ja kulttuuria paljon menestyksellisemmin kuin esimerkiksi Venäjän valtakunnan neuvoston jäsenet, ruhtinaat, kreivit, kapitalistit ja tilanherrat, jotka sittemmin päättivät kunniaattomasti tiensä maanpöytäpolitiikan takapihoilla. (Suosionosoituksia.)

Neuvostoliitto on innostava esimerkki koko edistykselliselle ihmiskunnalle. Marxilais-leniniläisen opin suuri elinvoimaisuus ei ole koskaan ilmennyt niin selvästi kuin meidän päivinä, jolloin sosialismi on voittanut lopullisesti ja täydellisesti Neuvostoliitossa, jolloin sosialismin asia

saavuttaa uusia voittoja maailman sosialistisen ystävyysliiton kaikissa maissa ja kansainvälinen kommunistinen ja työväenliike, kansojen kansallinen vapaustaistelu voimistuu ja laajenee voimakkaasti. Vallankumous on herättänyt kansat tarmokkaaseen toimintaan, joka uudistaa maailman sosialismin ja kommunismin pohjalla. Kommunismin voittojen vaikutuksesta tapahtuu ja tulee tapahtumaan kaikkialla maailmassa valtavia muutoksia. Kommunismin voitto on väistämätön! (Myrskyisiä suosionosoituksia.)

Tervehtiessään Pariisin kommunnardien sankarillista tekoa 90 vuotta sitten Karl Marx nimitti heitä ihailen sankareiksi, jotka rynnäköivät taivasta. Se oli korkea arvio Pariisin Kommuunin taistelijoiden urotyöstä, kiihkeä kehoitus vallankumoukselliseen taisteluun. Me voimme nyt ylpeyden tuntein sanoa, että Neuvostoliiton kansat, rakennettuaan sosialismin ja pystyttäessään nyt menestyksellisesti kommunistisen yhteiskunnan rakennusta, todella rynnäköivät taivasta tämän sanan sekä kuvaannollisessa että kirjaimellisessa mielessä. (Kauan kestäviä suosionosoituksia.)

Kommunistien, Marxin ja Leninin seuraajien suuri armeija on etujoukko kansojen taistelussa rauhan ja yhteiskunnallisen edistyksen puolesta, valoisan tulevaisuuden, kommunismin puolesta. Kommunismin uljaan lipun alle kerääntyy ja liittyy yhä uusia miljoonia ihmisiä. Edistyksen asia, kommunismin asia on voittava! (Myrskyisiä suosionosoituksia.)

Eläköön suuri sankarillinen neuvostokansa, kommunismin rakentaja! (Myrskyisiä suosionosoituksia.)

Eläköön sosialistisen maailmanleirin kansojen murtumaton yhtenäisyys ja veljellinen ystävyys! (Myrskyisiä suosionosoituksia.)

Eläköön suuren Leninin perustama ja taistelussa karaistunut Neuvostoliiton kommunistien sankarillinen puolue! (Myrskyisiä suosionosoituksia.)

Eläköön kansainvälisen kommunistisen ja työväenliikkeen horjumaton yhtenäisyys, kaikkien maiden proletaarien veljellinen solidaarisuus! (Myrskyisiä suosionosoituksia.)

Eläköön maailmanrauha! (Myrskyisiä suosionosoituksia.)

Marxismien-leninismien voitokkaan lipun alla, kommunistisen puolueen johdolla eteenpäin, kommunismin voittoon! (Myrskyisiä, kauan kestäviä suosionosoituksia, jotka paisuvat suosionmyrskyksi. Kaikki nousevat seisomaan.)
